Beckovské noviny

Ročník XVII. číslo 1 - marec 2012 0,27 eur

Zborová farárka ECAV Beckov Mgr. Monika Cipciarová

Oslavy 195. výročia narodenia Jozefa Miloslava Hurbana v Evanjelickom chráme Božom v Beckove dňa 17. marca 2012

V popredí zľava: dôstojný brat biskup Západného dištriktu Mgr. Milan Krivda, dozorca ZD brat PaedDr. Vladimír Daniš, vznešená ses. seniorka Považského seniorátu ThDr. Eva Juríková, dozorca POS brat Ing. Svetozár Naďovič, generálny duchovný OS a OZ SR Mgr. Miroslav Táborský, zborová farárka Mgr. Monika Cipciarová, zborový dozorca Peter Kočický a účastníci slávnostného aktu kladenia vencov k pamätnej tabuli.

Voľby do NR SR 2012 – predčasné voľby 10. marca 2012

Voľby do Národnej rady SR sa konali 10. marca 2012 v klube pri parku. Predsedníčkou okrskovej volebnej komisie bola Ing. Darina Jarábková, podpredsedom p. Gabriel Fúró z Nového Mesta nad Váhom, členmi boli Mgr. Anna Vazovanová, Ing. Zdenka Buxarová z Trenčína, Ing. Marián Durec z Novej Vsi nad Váhom, Mrg. Ivana Hudecová, Martina Syrůčková, Peter Žovinec a zapisovateľkou p. Anna Benková.

Na hlasovaní sa zúčastnilo 774 voličov. Voliči odovzdali 761 platných hlasov. Dvaja voliči využili voľbu poštou zo zahraničia. V Beckove volili nasledovné strany (podľa poradových čísiel strán a hnutí):

Zelení č. 1	3
Kresťanskodemokratické hnutie č. 2	110
Strana demokratickej ľavice č. 3	-
Slovenská národná strana č. 4	49
Obyčajní ľudia a nezávislé osobnosti č. 5	42
Sloboda a Solidarita č. 6	42
Právo a spravodlivosť č. 7	3
Náš kraj č. 8	-
Strana zelených č. 9	6
Ľudová strana Naše Slovensko č. 10	3
SMER – sociálna demokracia č. 11	406
Zmena zdola, Demokratická únia Slovenska č. 12	4
Národ a spravodlivosť – naša strana č. 13	5
Komunistická strana Slovenska č. 14	4
Strana rómskej únie na Slovensku č. 15	-
MOST – HÍD č. 16	9
99% - občiansky hlas č. 17	15
Ľudová strana – Hnutia za demokratické Slovensko č.18	4
STRANA + hlas č. 19	-
Robíme to pre deti – SF č. 20	2
Obyčajní ľudia č. 21	4
Slovenská demokratická a kresťanská únia – DS č. 22	43
Strana občanov Slovenska č. 23	1
Strana maďarskej koalície č. 24	1
Strana slobodné slovo Nory Mojsejovej č. 25	4
Strana živnostníkov Slovenska č. 26	1

Voľby v Beckove prebehli pokojne, bez rušivých momentov a provokácií. Okrsková volebná komisia nezaznamenala žiadne sťažnosti alebo pripomienky k svojej činnosti. ***Anna Benková***

Na fotografii časť volebnej komisie

foto Dana Badžgoňová

NA SLOVÍČKO, PÁN STAROSTA

Opäť využívame príležitosť spýtať sa nášho starostu p. Karola Pavloviča, čo nového v obci. Ale s prvou otázkou sa vrátime do roku 2011.

Pán starosta, ako sa darilo našej obci v uplynulom roku? Hlavnou témou rokovaní OZ ako aj dlhých diskusií občanov bola rekonštrukcia Trojičného námestia a obnova hradu, ale realizovali sa aj iné veci, napríklad výstavba kaplnky P. Márie Lurdskej a iné projekty, ktoré zhodnotili majetok obce. Uskutočnili sa rôzne podujatia, máme za sebou rok od volieb do orgánov samosprávy, počas ktorého sa jeden poslanec vzdal svojho mandátu a na jeho miesto nastúpil nový; skončil rok, a teda je čas bilancovať. S čím ste spokojný a ktoré veci či udalosti z nášho verejného života Vás sklamali?

„Čas letí ako bláznivý, ja nechytím ho, ani ty..." spieva sa v jednej piesni a určite bude so mnou každý súhlasiť, že je to tak. Ešte prednedávnom sme slávili vianočné sviatky a už sú na dosah sviatky veľkonočné. Prežívame veľmi rýchlu a hektickú dobu, ktorá prináša situácie, keď človek nestihne správne nastúpiť do toho správneho vlaku a na správnej zastávke, nemá šancu ho dobehnúť. Uplynulý rok 2011 bol nielen pre mňa, ale i pre všetkých pracovníkov obecného úradu a členov obecného zastupiteľstva, veľmi náročný. Z môjho pohľadu, hlavne čo sa týka zvládnutia riadenia takého veľkého množstva aktivít investičného, ale i iného charakteru a, samozrejme, celého chodu obce. Okrem iného som musel zvládnuť od mesiaca november až dodnes zastupovanie vedúceho prevádzkarne, nakoľko je dlhodobo práceneschopný.

Aký to bol rok? Bol to rok, kedy sa podarilo zrealizovať väčšie množstvo aktivít, či už investičného, ale i iného charakteru, ktoré až postupom času v dlhodobom horizonte prinesú svoje ovocie. S blížiacim sa koncom roka 2011 sa práce na rekonštrukcii **NKP hrad Beckov** priblížili do záverečnej fázy a sú prakticky pred dokončením. V tomto období sa pripravuje termín na preberanie a odovzdanie diela, a taktiež sa pripravujú podklady ku kolaudácii. Čo ma však nesmierne teší, napĺňa radosťou a vnútorne uspokojuje, je pohľad na zastrešenú a sčasti zrekonštruovanú kaplnku, ktorú zrealizovala firma skutočne na vysokej úrovni. V tomto období sa nám podarilo získať z Ministerstva kultúry SR finančné prostriedky vo výške 40 tisíc eur na podporu realizácie projektu „Obnova NKP hrad Beckov" s účasťou pracovníkov v evidencii nezamestnaných. Finančné prostriedky sú určené na úhradu bežných výdavkov. V jarných mesiacoch bude vypísaná súťaž pre výber dodávateľa na rekonštrukciu horného hradu, ktorý v prípade úspešnosti získania finančných prostriedkov bude plne financovaný z mimorozpočtových zdrojov. Som presvedčený, že NKP hrad Beckov bola, je a bude výkladnou skriňou obce, ktorej propagácia a využívanie prinesie postupne ovocie nielen jeho prevádzkovateľom, ale i celej našej obci. Čo je však zásadné, uvedené hodnoty je potrebné chrániť nielen preto, že nám to vyplýva zo zmluvy o príspevku z európskych fondov, ale hlavne po stránke právnej i morálnej.

Ďalšou veľkou investičnou akciou, ktorá bola v minulom roku realizovaná, je projekt „Regenerácia centrálnej časti obce Beckov", resp. **obnova Trojičného námestia.** V prvom rade sa chcem ospravedlniť všetkým, ktorým sme značnou mierou stavebnými prácami v uvedenej lokalite skomplikovali život. Už v minulom čísle Beckovských novín som spomenul, že niektoré rozhodnutia sme museli riešiť za pochodu, čo nám značne sťažilo situáciu pri realizácii prác. Čo ma však mrzí, že som sa stretol aj so značným nepochopením u niektorých občanov, ktorí, naopak, po dokončení rekonštrukcie námestia a hradu môžu z toho len profitovať. Každý, kto sa do takýchto veľkých aktivít pustí, čaká aj morálnu podporu. Chcem poďakovať všetkým tým, ktorí sa snažili v tomto období pomôcť a morálne nás podporiť. Práce na rekonštrukcii Trojičného námestia sú pred dokončením, v tomto období sa pripravuje položenie trávnatých kobercov, vysiatie trávy, montáž lavičiek, informačných tabúl, smetných košov, ale v prvom rade navrátenie sochy Svätej Trojice späť na svoje pôvodné miesto.

Som veľmi rád, že po ťažkom začiatku a jeho realizácii sa dielo dokončilo a ľudom, nielen našim, ale hlavne návštevníkov obce, sa zrekonštruované námestie páči. K uvedeným dvom veľkým dielam, veľmi náročným na finančné prostriedky, chcem ako dodatok povedať len toľko, že tieto môžu byť začiatkom historickej premeny Beckova, ktorá však nejde bez obetí. Odmietam však akýkoľvek alibistický alebo negatívny scenár, ktorý sa nám stále snaží niekto podsúvať, či už z občanov, ale i z časti vedenia obce. Môj dobrý kamarát, starosta z východu, vravieva, že čas všetko ukáže. O čom som i ja plne presvedčený.

Po dvojročnom spoločnom snažení sa podarilo dokončiť **výstavbu kaplnky** pri obecnom úrade, ktorá bola dňa 15.9.2011 na sviatok Panny Márie posvätená správcom farnosti vdp. Cyrilom Adamom. Moje poďakovanie patrí všetkým tým, ktorí akoukoľvek mierou prispeli k príprave a realizácii kaplnky, v prvom rade však generálnemu sponzorovi firme Rex – Petrovi Čiklovi s manželkou Editkou, ktorí významnou mierou, či už materiálne, ale i finančne prispeli, aby nová kaplnka slúžila svojmu účelu.

Tak, ako som sľúbil na jeseň v roku 2010, podarilo sa nám pracovníkmi prevádzkarne vybudovať a v jarným mesiacoch i osadiť **dve detské ihriská** v lokalite pri futbalovom ihrisku a pri bytovkách. Aj napriek tomu, že ich musíme pravidelne udržovať a opravovať, slúžia svojmu účelu. Chcem však upozorniť všetkých, že v blízkosti týchto ihrísk by sa nemali voľne pohybovať žiadni psi z dôvodu ich znečisťovania. A ešte by som chcem požiadať, aby detské ihriská využívali tí, ktorým patria (len malý príklad, z 8 hojdačiek sú 4 tak poškodené, že sa musia vymeniť za nové).

V minulom roku sa nám v rámci projektu pre zdravšiu obec s názvom „Usmiata tvár obce" podarilo cez nadáciu Pontis z nadačného fondu Tesco získať finančné prostriedky pre **zakúpenie štiepkovača.** Štiepkovač už v tomto období plní svoju funkciu tým, že pracovníci prevádzky postupne prechádzajú jednotlivých občanov, ktorí prejavili záujem o štiekovanie drevnej hmoty do hrúbky

priemeru 10 cm. Z prvého postrehu pracovníkov prevádzky vyberám, že ľudia nám nachystajú rôzny materiál, ktorí nie je dostatočne pripravený, dávajú nám tam aj konáre zo šípov a rôznu inú drevnú hmotu, ktorá na šiepkovanie nepatrí. Skúsenosť je taká, že časť ľudí si oštiepkovanú hmotu nechá a časť sa prevezie na obecnú prevádzku, kde sa využije v zimnom období. Viem, že všetky začiatky sú ťažké. Ľudia si potrebujú postupne zvyknúť na systém a podmienky a ja pevne verím, že postupne vytvoríme také podmienky, že budeme štiepkovať gro drevnej hmoty a zamedzíme tak postupnému ubúdaniu spaľovania uvedeného materiálu, čo značne znepríjemňuje život občanom, hlavne v zastavanej časti obce. Preto aj touto cestou chcem upozorniť občanov na **zákaz vypaľovania trávy**, spaľovania rôznych nevhodných predmetov a pod. Moje upozornenie sa opiera nielen o právnu podstatu, ale hlavne človečenstvo, resp. toleranciu dobrého spolunažívania človeka s človekom. Predsa nie je normálne, keď za veterného počasia občan v husto obývanej časti obce zapáli v záhrade rôznu hmotu, čo ide dookola všetkých susedov vyúdiť a nikto nie je schopný upozorniť ho, že to nie je správne.

Pokiaľ spomíname drevný odpad, nedá mi nespomenúť aj **ostatné odpady**, ktoré v obci tvoríme a dodávatelia nám ich odvážajú a my za tieto služby platíme. Snažíme sa v čo maximálnej možnej miere vyjsť všetkým občanom v ústrety, čo je, samozrejme, aj značný komfort, ktorý stojí nemalé množstvo finančných prostriedkov z obecnej pokladnice. Príkladom môže byť vyvážanie rôzneho odpadu k zadnej bráne obecnej prevádzkarne, ktoré z mesiaca na mesiac rastie. Chceme aj v tomto roku v mesiaci apríl umožniť v štyroch, resp. piatich lokalitách obce rozmiestniť veľkoobjemové kontajnery na odvoz, resp. zneškodnenie veľkoobjemového odpadu, určite to však nemôže byť odpad nebezpečný, elektronický, biologický, šatstvo a bielizeň, nakoľko tieto sa zberajú osobitne. Sme ochotní rešpektovať vývoz primeraného množstva odpadu veľkoobjemovými kontajnermi, ale pokiaľ sa jedná o väčšie množstvo pri rôznom vyprázdňovaní starých usadlostí, povál, každý občan je povinný sám si objednať veľkoobjemový kontajner a zrealizovať uvedené na vlastné náklady. Pokiaľ chceme, aby sa poplatky za vývoz a zneškodňovanie komunálneho odpadu nezvyšovali, je potrebné správnym separovaním a inými možnosťami nenavyšovať ho, naopak snažiť sa ho znižovať.

V oblasti kultúry a spoločenského života sa u nás udialo značné množstvo kultúrnospoločenských aktivít, za ktoré je potrebné či už kultúrnej komisii pri OZ alebo iným súkromným firmám, ZŠ a iným poďakovať za hodnotný kultúrnospoločenský život. Nedá mi nespomenúť letné beckovské slávnosti, zimné beckovské slávnosti, fašiangovú zábavu spolu s pochovávaním basy, beckovské hody, cezhraničnú spoluprácu s obcou Slavkov, stretnutie seniorov v októbri minulého roka, vianočné trhy spojené s návštevou Mikuláša, rôzne vystúpenia speváckeho zboru, účasť a veľmi dobré umiestnenie nášho beckovského mužstva na stolnotenisovom turnaji v obci Hrádok, konaného mikroregiónom Beckov-Zelená Voda-Tematín a mnohé ďalšie (nech mi ktokoľvek prepáči, pokiaľ som niektorú aktivitu, ktorá sa v obci udiala, zabudol vymenovať). Chcem sa poďakovať všetkým spoločenským, záujmovým organizáciám a cirkvám v obci Beckov, ktorí akoukoľvek mierou napomáhajú k napĺňaniu a obohacovaniu cirkevného a kultúrnospoločenského života v našej obci.

Na otázku, s čím som spokojný a ktoré veci ma sklamali poviem otvorene toto: Tak ako v bežnom živote, tak i pri výkone mojej funkcie sa hlavne v krízových situáciách ukazujú charaktery jednotlivých ľudí, a vtedy človek spozná, kto to s ním myslí vážne a kto nie. Stretávam sa čoraz viac s prejavmi alibizmu, nezodpovednosti a sklonom prikloniť sa na stranu verejnej mienky, či už je dobrá alebo zlá. Rešpektujúc verejnú mienku, zo zásady ale nemôžem súhlasiť s vecami, ktoré ma nepresvedčia o tom, že sú správne.

Nielen v našej obci, ale aj celej spoločnosti pociťujeme apatiu občanov vyjadrovať sa k veciam verejným. Stále viac a viac vnímame negatívny vplyv médií, ktoré nám podsúvajú rôzne informácie, ktoré majú nepriaznivý vplyv na spoločenskú klímu, vzťahy medzi ľuďmi a rôzne iné veci. Vôbec nie je rozhodujúce, kto má aký majetok, aký má vplyv v spoločnosti, aké nosí hodinky a aký je jeho zovňajšok. Rozhodujúce je to, akým spôsobom dokáže prežiť svoj život, ako dokáže pomôcť svojim blízkym a blížnym, či už materiálnymi alebo duchovnými hodnotami. Závisť, nenávisť, intolerancia, nezodpovednosť a rôzne iné negatívne vlastnosti vytvárajú len a len špatné medziľudské vzťahy a choroby rôzneho druhu. Preto sa snažím vyznávať heslo bývalého politika, ktorý významnou mierou prispel k obrode spoločnosti Alexandra Dubčeka: „Mám rád ľudí, lebo verím v dobro človeka".

Druhá a posledná otázka je z inej oblasti, o chvíľu bude Veľká noc, tešíte sa na sviatočné dni?

Veľkonočné sviatky sú v prvom rade sviatky kresťanské, ktoré hovoria o tom, že Ježiš Kristus bol ukrižovaný, bol pochovaný a na tretí deň vstal z mŕtvych a týmto sňal všetky hriechy sveta, aby sa naplnilo proroctvo a nová zmluva. To je tá duchovná stránka veľkonočných sviatkov, ku ktorej patrí aj radosť z prebúdzajúcej prírody, nového života a tradícií s ňou spojených, čiže voda, voňavka, korbáče, koláče, údené mäso alebo baránok a všetko dobré, čo k oslave veľkonočných sviatkov patrí.

Dovoľte mi, aby som poprial všetkým našim spoluobčanom, rodákom a priaznivcom našej obce príjemné prežitie veľkonočných sviatkov.

Za rozhovor ďakuje

Dana Badžgoňová

Z ROKOVANÍ OBECNÉHO ZASTUPITEĽSTVA

Na ostatnom zasadnutí v roku 2011, ktoré sa konalo 16. decembra 2011 boli prijaté nasledovné uznesenia:

Uz.č.126/2011 - a) Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie vzdanie sa mandátu poslanca obecného zastupiteľstva p. Bc. Mariána Poláka, bytom Beckov č. 526.

b) Obecné zastupiteľstvo konštatovalo, že p. Miloš Jaroščiak zložil zákonom predpísaný sľub poslanca obecného zastupiteľstva.

Uz.č.127/2011 - Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie kontrolu uznesení zo zasadnutia konaného dňa 28.10.2011 bez pripomienok.

Uz.č.128/2011 - Obecné zastupiteľstvo schválilo VZN obce Beckov č. 5/2011 - Prevádzkový poriadok pohrebiska bez pripomienok.

Uz.č.129/2011 - a) Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie správu o priebehu inventarizácie majetku, záväzkov a rozdielu majetku a záväzkov k 31.12.2011.

b) Obecné zastupiteľstvo uložilo predsedom dielčich inventarizačných komisií, ktoré doposiaľ inventúry neurobili, vykonať inventarizácie v čo najkratšom čase.

Uz.č.130/2011 - a) Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie predložený materiál Marketingová prezentácia a využitie areálu NKP hradu Beckov s pripomienkami.

b) Obecné zastupiteľstvo ukladá správnej rade predložiť návrh rámcového rozpočtu prevádzkovania hradu v roku 2012 do 13.1.2012.

Uz.č.131/2011 - a) Obecné zastupiteľstvo schválilo členov Komisie ochrany životného prostredia v zložení: Ing. Gabriela Dedíková, Ing. Peter Dedík, Ing. Viliam Maslo, Zdenka Ondrejovičová, Pavol Strieženec, tajomníčka Anna Benková.

b) Obecné zastupiteľstvo uložilo predsedníčke KOŽP Ing. Darine Jarábkovej zvolať komisiu a vypracovať plán činnosti na rok 2012.

Uz.č.132/2011 - Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie informáciu o stave prác na realizácii projektov financovaných z EU a štátneho rozpočtu bez pripomienok.

Uz.č.133/2011 - Obecné zastupiteľstvo schválilo VZN obce Beckov č. 6/2011 o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady s pripomienkami uvedenými v zápisnici.

Uz.č.134/2011 - a) Obecné zastupiteľstvo schválilo zmenu rozpočtu obce Beckov na rok 2011 bez pripomienok.

b) Obecné zastupiteľstvo schválilo úpravu rozpočtu ZŠ s MŠ J.M. Hurbana v Beckove na originálne kompetencie na rok 2011 bez pripomienok.

c) Obecné zastupiteľstvo schválilo úpravu rozpočtu ZŠ s MŠ J.M. Hurbana v Beckove na prenesené kompetencie na rok 2011 bez pripomienok.

Uz.č.135/2011 - Obecné zastupiteľstvo schválilo rozpočet obce Beckov na rok 2012 bez pripomienok.

Uz.č.136/2011 - Obecné zastupiteľstvo schválilo rozpočet ZŠ s MŠ J.M. Hurbana v Beckove na rok 2012 bez pripomienok.

Uz.č.137/2011 - a) Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie vzdanie sa funkcie predsedu Komisie pre kultúru, šport a cestovný ruch p. Jaroslava Zbudilu, Beckov č. 269 z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti.

b) Obecné zastupiteľstvo zvolilo do funkcie predsedníčky Komisie pre kultúru, šport a cestovný ruch Mgr. Martinu Striežencovú, Beckov č. 418.

Uz.č.137/2011 - Obecné zastupiteľstvo schválilo poskytnutie jednorazovej sociálnej dávky Martinovi Sládkovi, bytom Beckov č. 410, na kúpu elektrického skútra pre telesne postihnutých.

Na ďalšom zasadnutí obecného zastupiteľstva, ktoré sa konalo 13. januára 2012, poslanci schválili nasledovné uznesenia:

Uz.č.138/2012 - Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie kontrolu uznesení zo zasadnutia konaného dňa 16.12.2011 bez pripomienok.

Uz.č.139/012 - Obecné zastupiteľstvo uložilo predsedom komisií zvolať zasadnutia komisií a pripraviť plány činnosti na rok 2012 v termíne do 3.2.2012.

Uz.č.140/2012 - Obecné zastupiteľstvo schválilo termíny riadnych zasadnutí OZ v roku 2012 bez pripomienok.

Uz.č.141/2012 - Obecné zastupiteľstvo schválilo udelenie Ceny obce Beckovskému speváckemu zboru pri príležitosti 10. výročia vzniku zboru za jeho činnosť, ktorou sa významným spôsobom zaslúžil o kultúrny rozvoj obce a jej propagáciu.

Uz.č.142/2012 - Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie informáciu o zmluvách a ďalších materiáloch súvisiacich so záujmovým združením právnických osôb Beckovský hrad a príspevkovou organizáciou Beckovské muzeálne nádvorie.

Spracovala A. Benková

Sadzba daní a poplatkov platná v roku 2012

Poslanci Obecného zastupiteľstva v Beckove dňa 16.12.2011 prijali Všeobecne záväzné nariadenie (ďalej len VZN) o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady platné na rok 2012. Pätnásť dní pred zasadnutím obecného zastupiteľstva bol návrh predmetného VZN zverejnený na pripomienkové konanie v súlade so zákonom o obecnom zriadení. Zároveň bol návrh VZN predložený finančnej komisii, ktorá na svojom zasadnutí podrobne prejednala jednotlivé ustanovenia predloženého návrhu a prijala niektoré pozmeňovacie návrhy, ktoré boli následne predložené obecnému zastupiteľstvu na schválenie. Obecné zastupiteľstvo pozmeňovacie návrhy finančnej komisie akceptovalo a schválilo pre rok 2012 nové VZN, ktoré určuje zvýšenie niektorých sadzieb miestnych daní ale i zníženie vybraných sadzieb daní tak, aby boli v súlade s platnou právnou úpravou.

DAŇ Z POZEMKOV

Pre zdaňovacie obdobie roka 2012 poslanci OZ schválili zmenu sadzby pre daň z pozemkov na celom katastrálnom území obce Beckov a pre všetky druhy pozemkov v jednotnej výške 0,40 %.

Do roku 2012 bola stanovená sadzba dane z pozemkov od 0,34 % - 6,8 % pre rôzne lokality a rôzne druhy pozemkov.

Zmena sadzieb dane z pozemkov vyplynula z dôvodu schválenia zákona NR SR č. 527/2010 Z.z z 10. decembra 2010, ktorým sa menil zákon č. 582/2004 Z.z. o miestnych daniach. Touto novelou sa s účinnosťou od 1.1.2012 zmenil pôvodný možný dvadsaťnásobný rozdiel medzi najnižšou a najvyššou ročnou sadzbou dane z pozemkov určenej správcom dane vo všeobecne záväznom nariadení na päťnásobný. Keďže najnižšia ročná sadzba v našej obci bola v roku 2011 0,34 % a najvyššia 6,8 % bolo potrebné pre rok 2012 sadzbu upraviť tak, aby bolo dodržané zákonom stanovené pravidlo. Zvýšené sadzby a maximálna sadzba sa uplatňovali v lokalitách ZO Sychrov. Lipky, Podlipie a Váh 3. Obec mala záujem prijať normu, ktorá je jednoznačná a z tohto dôvodu bola schválená jednotná sadzba dane z pozemkov 0,40 % pre celú obec.

Pre lepšiu orientáciu uvádzame sadzby na porovnanie:

Sadzby platné v roku 2011

Daň z pozemkov	**Sadzba dane zo základu dane v %**	
	- pre celú obec (okrem vedľa uv. lokalít)	**- pre lokalitu Sychrov, Lipky, Podlipie, Váh 3**
a) orná pôda, chmeľnice, vinice, ovocné sady	0,34	3,97
b) trvalé trávnaté porasty	0,34	6,8
c) záhrady	0,34	1,05
d) lesné pozemky, na ktorých sú hosp. lesy	0,34	0,34
e) rybníky s chovom rýb a ostatné hosp. využ. vodné plochy	0,34	0,34
f) zastavané plochy a nádvoria	0,34	1,05
g) stavebné pozemky	0,34	0,34
h) ostatné plochy okrem stavebných pozemkov	0,34	1,05

Sadzby platné v roku 2012

Sadzba dane z pozemkov v % **pre celú obec** (bez vyčlenených lokalít) v členení a) – h) vo výške **0,40 %** zo základu dane.

Ako sa táto úprava prejaví v praxi, uvádzame nasledovný príklad.

Porovnanie: Pozemok v intraviláne obce o výmere 1000 m²

druh pozemku	**ročná daň** zapl. v r. 2011	**ročná daň** zapl. v r. 2012
a) orná pôda, chmelnice	1,55 eura	1,83 eura
b) trvale trávnaté porasty	0,18 eura	0,21 eura
c) záhrady	6,29 eura	7,40 eura
d) lesné pozemky	0,40 eura	0,46 eura
e) rybníky	0,40 eura	0,46 eura
f) zastavané plochy a nádvoria	6,29 eura	7,40 eura
g) stavebné pozemky	63,17 eura	74,32 eura
h) ostatné plochy...	6,29 eura	7,40 eura

DAŇ ZO STAVIEB A DAŇ Z BYTOV

Pre rok 2012 boli schválené i mierne zvýšenia sadzieb dane zo stavieb a dane z bytov. (Nové sadzby uvádzame i s porovnaním s rokom 2011).

	Sadzba dane v eur/m²	
	v roku 2011	**v roku 2012**
> stavby na bývanie a drobné stavby, ktoré majú doplnkovú funkciu pre hlavnú stavbu	0,060 eura/m²	0,085 eura/m²
> stavby rekreačných a záhradkárskych chát a domčekov na individuálnu rekreáciu	0,511 eura/m²	0,750 eura/m²

Praktické príklady na porovnanie:

	ročná daň zapl. v r. 2011	**ročná daň** zapl. v r. 2012
*** rodinný dom o rozlohe 100 m²**		
- jednopodlažný bez pivnice	6,00 eura	8,50 eura
- rodinný dom podpivničený (čiastočne)	9,00 eura	11,50 eura
- rodinný dom podpivničený + ďalšie nadzemné podlažie	12,00 eura	14,50 eura
- záhradná chatka 16 m²	8,18 eura	12,00 eura

Daň z bytov	**Sadzba dane v eur/m²**	
	v roku 2011	**v roku 2012**
> byty v bytovom dome	0,060 eura/m²	0,095 eura/m²
> nebytové priestory v bytovom dome	0,060 eura/m²	0,095 eura/m²

Praktický príklad na porovnanie

	ročná daň zapl. v r. 2011	**ročná daň** zapl. v r. 2012
*** 3 izbový byt + garáž + pivnica** - byt + nebytový priestor o celkovej rozlohe 100 m²	6,00 eura	9,50 eura

POPLATOK ZA KOMUNÁLNE ODPADY A DROBNÉ STAVEBNÉ ODPADY

Odpadové hospodárstvo v roku 2011 obec dotovala z vlastného rozpočtu čiastkou viac ako 6000 eur. Náklady vznikajúce s odstraňovaním odpadu na území obce sa neustále zvyšujú (poplatok za vývoz odpadu, poplatok za uloženie odpadu na skládku, zber vyseparovaných zložiek, likvidácia divokých skládok...). Z tohto dôvodu obec musela pristúpiť k zvýšeniu poplatku za komunálne odpady. Ročný poplatok bol zvýšený zo 17 eur na 19 eur na osobu a rok. I takto zvýšená sadzba poplatku nebude postačovať na pokrytie nákladov vzniknutých pri zbere a likvidácií odpadu.

PRÍJMY Z DANÍ SÚ JEDNÝM Z PILIEROV PROSPERITY OBCE

Prijať rozhodnutie, ktorým sa zvyšujú dane a poplatky nie je nikdy jednoduché. Uvedomujeme si to všetci. K tejto záležitosti s plnou vážnosťou a zodpovednosťou pristupovali poslanci obecného zastupiteľstva, členovia finančnej komisie, vedenie obce. Počítali, hodnotili, porovnávali. Brali do úvahy skutočnosť, že obec sadzby dane z nehnuteľnosti významne neupravovala od roku 2008. Odvtedy došlo k výrazným hospodárskym zmenám najmä z hľadiska celospoločenského nárastu cien energií, tovarov a služieb. Vzhľadom na hospodársku recesiu a aktuálnu politickú situáciu očakávame i riziko zníženia podielových daní zo strany štátneho rozpočtu.

Novela zákona o miestnych daniach zo dňa 29.11.2011, ktorá nadobudne účinnosť 1.12.2012 nám pri súčasných sadzbách prinesie od roku 2013 výrazne znížený príjem na daniach z nehnuteľnosti. Preto je nutné pristúpiť k nevyhnutným a postupným zmenám v daňovej politike. Ambíciou obce je (so zreteľom na začaté veľké investičné akcie) v budúcnosti zefektívniť daňový príjem obce tak, aby bol v súlade s platnou legislatívou a zároveň bol dodržaný, najmä u fyzických osôb, postupný nárast daňového zaťaženia pre budúce obdobia.

Chceme zdôrazniť, že daňové príjmy obce sú príjmami, ktoré nepodliehajú dani z príjmov a teda v plnom rozsahu zostávajú obci, ktorá ich využije v prospech svojich obyvateľov. ***JJ***

Pomoc Martinovi

Sú ľudia, ktorí chodia po tejto zemi a bolo im dané do vienka naplno si užívať darov života a zdravia, čo iným umožnené nebolo. Preto je potrebné sa aspoň pár krát do roka pri rozličných životných situáciách zamyslieť sa nad tým, či nie je našou morálnou povinnosťou pomáhať tým slabším, ktorým osud alebo iné okolnosti nedopriali žiť plnohodnotný život v kladnom slova zmysle.

Preberanie príspevku 20.2.2012

Jedným z nich je aj náš občan Martin Sládek, dvadsaťosemročný mladý muž, ktorý od narodenia musí ťažko zápasiť o každý krok. Predovšetkým vďaka obetavej pomoci mamy a odbornej pomoci lekárov je dnes schopný postaviť sa na nohy , aj keď len s pomocou bariel a iných podporných pomôcok a invalidného vozíka. Pred tromi rokmi obetavá mama získala z holandskej nadácie pre syna k 25-tim narodeninám elektrický skúter, skvelú pomôcku, ktorá umožnila voľný pohyb po vonku bez ohľadu na jeho momentálny fyzický stav. Skúter bol z druhej ruky, vydržal dva roky. Bolo by treba kúpiť nový, ale zdravotná poisťovňa na Slovensku tento druh pomôcky pre invalidov neuhrádza. Rodina, ktorú popri Maťovi a jeho mame tvorí ešte sestra, dlho váhala, až sa rozhodla požiadať o pomoc obec (VZN Obce Beckov o poskytovaní sociálnej pomoci obyvateľom obce v prípade náhlej núdze formou jednorazovej sociálnej dávky). Podarilo sa, obecné zastupiteľstvo na odporúčanie sociálnej komisie schválilo príspevok vo výške 600 eur na nákup elektrického skútra.

Problém je, že uvedený druh skútra stojí 2.600 eur, a preto starosta obce z vlastnej iniciatívy oslovil zástupcov niekoľkých firiem a výsledok sa dostavil – jedna z firiem poskytla 500 eur.

Chceli by sme aj v mene rodiny Sládkovcov poďakovať členom obecného zastupiteľstva a spomínanej firme za pomoc. Svojim príspevkom umožňujú rodine Sládkovej zakúpiť elektrický skúter. Prispeli na dobrú vec. Martin sa zase bude tešiť z každého nového dňa, ktorý prežije medzi ľuďmi - medzi svojimi spoluobčanmi. Ďakujeme!

Karol Pavlovič, Dana Badžgoňová, foto: Jaroslav Straka

Hrad bude od 19. mája 2012 otvorený pre verejnosť!

Po dvoch rokoch rekonštrukčných prác na vybraných objektoch horného a dolného hradu sa nám podarilo, niekedy aj za neľahkých podmienok, dopracovať do štádia, kedy dodávateľ stavbu odovzdáva investorovi - Obci Beckov. Na hrade bola teda dokončená prvá etapa rekonštrukčných prác a boli vytvorené, z pohľadu Slovenska, nadštandardné, z pohľadu sveta, štandardné podmienky, pre návštevníkov tejto národnej kultúrnej pamiatky. Na projekte efektívneho využitia hradu v cestovnom ruchu spolupracovala obec od roku 2007 s podnikateľskými subjektmi N-Norea a.s. a OREA Consulting, spol. s r.o. (obe firmy z Bratislavy), ktorých predstavitelia pochádzajú z blízkeho okolia Beckova. Oni boli aj nositelia myšlienky využitia hradu pre rozvoj kultúry, cestovného ruchu a v neposlednom rade aj jeho komerčného využitia a intenzívne spolupracovali hlavne vo fáze projektovej prípravy týkajúcej sa stavebných projektov, aj projektov na získavanie nenávratných finančných zdrojov. Uvedená spolupráca začala oficiálne existovať vytvorením združenia právnických osôb s názvom Beckovský hrad. Toto združenie bolo vytvorené na aktivity spojené s prevádzkou hradu, zároveň v zmysle zmluvných podmienok daných pri získaní nenávratného finančného príspevku z fondov EU sa bude podieľať aj na jeho ďalšej rekonštrukcii. Členmi tohto združenia je Obec Beckov a obe spomínané firmy. V správnej rade sú za obec pán Karol Pavlovič, pán Ernest Benko, pán Jaroslav Zbudila a pán Ing. Viliam Maslo; za firmu OREA Consulting, spol. s r.o. pán JUDr. Oliver Baláž; za firmu N-NOREA, a.s. pán JUDr. Pavol Pospecha, pán Ing. Jozef Pamětický a pani Mgr. Zuzana Gašičová. Rozhodnutia správnej rady sa prijímajú väčšinou hlasov všetkých členov a výkon tejto funkcie nie je honorovaný. Po vydaní právoplatného kolaudačného rozhodnutia Obec Beckov uzatvorí so Združením Beckovský hrad nájomnú zmluvu na hrad a odovzdá hrad do správy združenia.

Združenie Beckovský hrad sa od začiatku roka intenzívne pripravuje na otvorenie hradu. V priebehu februára a marca prebehlo výberové konanie na pozíciu kastelán hradu a pozíciu programový manažér. Kastelánom sa stal pán Ing. Jaroslav Matejka, ktorý dlhé roky spolupracoval s obcou ako zástupca Združenia Bludní rytieri, programovým manažérom pán Vojtěch Záhorský, office manažérom pani Iveta Martišová. Na pozície sprievodcov bude prebiehať výber do konca apríla.

Generálka otvorenia hradu sa bude konať dňa **12.5.2012** a sú na ňu pozvaní všetci obyvatelia Beckova. Okrem prehliadky hradu nás čaká aj program a malé občerstvenie. Vstupné sa neplatí!

Ing. M. Jurčacková

Všadeprítomné stopy súčasnej civilizácie

Ako ponorenie sa do zlého sna môže byť pre dakoho pohľad z okna auta či vlaku na naše polia, lúky a lesy, ale aj do záhrad po okrajoch ciest. Kam sa stratila krása okolitej krajiny? Nebojte sa, je tam, iba niečo nepatričné tam pribudlo, niečo, čo kazí dojem. Je to akási bizarná ozdoba – žeby veľkonočná? – kdekoľvek sa rozhliadneme. Na stromoch, plotoch, kríkoch, čiastočne zaoraná v práve zasiatych poliach, ale aj v potokoch a riekach. Nádhera! Všadeprítomná stopa dnešného človeka, starostlivého hospodára, civilizovaného, ekologicky zmýšľajúceho, vzdelaného, uvažujúceho environmentálne, majúceho globálne povedomie... PREPESTRÁ STOPA ODPADKOVÁ.

Povieme si, že je to stopa človeka, ktorý sa vymaňuje z postkomunistického zajatia minulosti. Je to len tým? Nehádžeme vinu takýmto konštatovaním niekam von, mimo nás, alibisticky si hovoriac: my za to nemôžeme? V susednom Rakúsku – stačí len pohľad z Devína - asi nemajú ľudí, zrejme sú to stroje posadnuté čistotou, ktoré sa riadne starajú o každý kúsok svojho domova. Každá piaď zeme má svojho zodpovedného vlastníka. Ale čo u nás? My sme krajina nikoho? Prečo je nám cudzie upratať a odpratať vlastné odpadky do kontajnera, za ktorý si platíme? Česť výnimkám, samozrejme, ich sa táto úvaha týka v zmysle pozitívneho hodnotenia ich uvedomelého postoja k problému. Pýtajme sa ďalej: prečo niekto urobí skládku odpadu na mieste, kde vanú silné vetry, v dôsledku čoho je všetok ľahší odpad rozmetaný po okolí? Prečo niekto vyhodí svoj neporiadok na „cudzí“ pozemok a na oči všetkým? Nehanbíme sa za stopu, ktorú nechávame po sebe? Veď to nie je len stopa viditeľná popri cestách, tá by sa dala odpratať, vyzbierať, odviezť na zabezpečenú skládku odpadu. Ide o viac, ide o trvalé stopy vo vedomí ľudí, predovšetkým našich detí. Raz vyrastú a čo myslíte, ako sa budú správať ku svojmu životnému prostrediu? Prečo si myslíme, že inak, ako sme ich naučili, ako to videli v čase svojho detstva?

Budú práve tak ľahostajní ku krajine svojej prítomnosti ako sme my boli ľahostajní ku krajine ich detstva. Plastové sáčky, igelitové tašky, fľaše – spýtajte sa svojich detí, kam patria. Učia sa to v škole. Aspoň tam. Je tu teda malá nádej, že v budúcnosti sami sa budú prevychovávať, poznajúc nevyhnutnosť zmeniť zaužívané. Keď sa budú na občasnej vychádzke do prírody – ak tam ešte budú chodiť (lepšie je sedieť v bezpečí domova za počítačom a informácie a zážitky získavať z internetu) – predierať haldami odpadkov, tak sa možno niekto prebudí zo zlého sna a vezme vrecia a rukavice, prípadne vidly, lopaty a začne tieto tiež „stopy našej civilizácie“ odpratávať.

Nestačí upratať len vo vlastnom byte, dome či dvore a záhrade. Treba sa pozrieť aj z okna von. Do chotára. A nielen počas jarného upratovania, ale po celý rok. To, čo vidíme popri komunikáciách je vizitka každého z nás. Ak si práve hovoríte, že Vás sa to netýka, veď nič nehádžete z okna, ani nikam nevyvážate, tak sa mýlite. Všetci produkujeme odpad, a preto je na nás všetkých starať sa o to, ako s ním kompetentní zaobchádzajú, kam a ako ho uskladňujú. Samospráva, štát – áno, ale predovšetkým každý jednotlivec. Nech sa nemusíme hanbiť za miesto, kde žijeme. Naši predkovia nerozprávali o ekológii, o ochrane životného prostredia a podobných témach súčasnosti, ale konali tak, aby prežili. Boli dobrými hospodármi. My sme to na pár desiatok rokov zabudli, zabudli sme byť hrdí na svoj domov. Je čas učiť sa dobrým zvykom.

Naša obec a jej okolie sú pre nás, domácich, prekrásne, a tak sa starajme, aby boli také aj v očiach každého návštevníka, ktorý do obce zavíta. Nezabúdajme, prvý dojem nastavuje uhol pohľadu. Beckov už v máji otvára pomyslené brány pre návštevníkov, ktorí videli viac ako my. Chceme predsa zanechať dobrý dojem.

Obrázky nechceme publikovať – príďte sa pozrieť sami. Žiaľ, je tam veľa odpadu z domácností, kde používajú detské plienky. Dokonca aj mrcina vlčiaka – majiteľ ho zrejme mal “veľmi rád”, keď mu zabezpečil takýto krásny koniec. ***(b)***

Komisia životného prostredia

Komisia životného prostredia pri Obecnom zastupiteľstve v Beckove pracuje od 28.01.2012 v nasledujúcom zložení:

Predseda: Ing. Darina Jarábková; tajomníčka: Anna Benková; členovia: Ing. Gabriela Dedíková, Peter Dedík, Ing. Vladimír Maslo, Zdenka Ondrejovičová, Pavol Strieženec.

Na svojom prvom zasadnutí zostavili a predložili OZ nasledujúci plán práce na rok 2012:

Január - Február - Marec
- Návrh plánu práce na r. 2012
- Obhliadka obce – návrh poškodených drevín na ošetrenie (pod Skalicami, park pri kláštore)
- Kontrola náhradnej výsadby
- Projekt sadových úprav v okolí Trojičného námestia
- Prejednanie podnetov

Apríl - Máj - Jún
- Evidencia pozemkov na náhradnú výstavbu (parcelné čísla, druh dreviny)
- Park J. M. Hurbana – sledovanie výsadby, úpravy
- Vychádzka na Smegovú so SZOPK (rozhranie Kálnica-Selec-Beckov)
- Svetový deň životného prostredia 5.6.2012 – prednáška pre ZŠ s pracovníkom OÚŽP
- Prejednanie podnetov

Júl - August - September
- Zmapovanie existujúcich studničiek v katastri obce
- Zaslanie upozornení na nevykonanie náhradnej výsadby
- Prejednanie podnetov

Október - November - December
- Výsadba drevín
- Prejednanie podnetov
- Vyhodnotenie činností za r. 2012
- Návrh do rozpočtu obce na r. 2013

Ing. D. Jarábková

Komisia ochrany verejného poriadku, obchodu a služieb pri OcÚ Beckov

Komisia kola kooptovaná dňa 15.2.2011 ako poradný orgán starostu obce Beckov.

Predseda komisie: Ing. Marek Jambor; tajomníčka: Anna Benková; členovia: Pavol Hladký, Pavol Strieženec, Peter Benko, Peter Žovinec, Vlastimil Kolesík.

Komisia naviazala na chod predošlej komisie, ktorej skončil mandát v roku 2010.

Komisia riešila dole uvedené priestupky a dozory:
- nález osobného motorového vozidla v k.ú. obce Beckov časť nazývaná Smegová, postúpené na realizáciu OO PZ SR Nové Mesto nad Váhom;
- realizácia priestupku v zmysle § 47 zákona o priestupkoch, ktorý pohovorom realizoval k spokojnosti predseda komisie Ing. Marek Jambor;
- upozornenie na nesprávny rast stromov pod vedením rozhlasu pri evanjelickej fare, vlastník okamžite vykonal nápravu;
- komisia niekoľkokrát vykonala dozor nad parkovaním vozidiel a uskladnením materiálov na obecnom priestranstve;
- riešil sa problém voľne pohybujúcich psov po obci;
- dozor nad spoločenskými akciami v obci (Beckovské zimné a letné slávnosti + športové podujatie);
- zabezpečenie verejného poriadku na cintoríne počas Pamiatky zosnulých, kde členovia komisie kontrolovali parkovisko a cintorín;
- bol zabezpečený dozor nad premávkou v obci Beckov zo strany ORPZ Nové Mesto nad Váhom (meranie rýchlosti, váženie vozidiel + iné kontroly).

Obchodná činnosť ako aj činnosť v oblasti služieb bola na úrovni a nevyžadovala si represívne konanie.

Stretnutie členov Komisie ochrany verejného poriadku, obchodu a služieb (KOVPOaS) sa uskutočnilo počas roku 2011 3-krát podľa potreby a obdobia, v ktorom sa vyskytovali akcie a podujatia obce.

Ako predseda komisie sa chcem veľmi pekne poďakovať členom komisie a občanom obce Beckov za spoluprácu. „ĎAKUJEM“ a teším sa na ďalšiu spoluprácu.

Ing. Marek Jambor, poslanec OZ a predseda KOVP, obchodu a služieb

Potravinová pomoc 2011

Trnavská arcidiecézna charita priviezla dňa 25.1.2012 do obce Beckov PP pre 141 občanov obce a pre 70 klientov charitatívnych organizácií, spolu pre 211 obyvateľov, t.j. 8,440 ton; z toho pre obec 5,640 ton (na 1 paletu vošlo 770 kg múky, 490 kg kolienok alebo špirál, 800 kg slovenskej ryže) – spolu priviezli 11,2 paliet potravín.

PP sa odovzdala v stredu 25.1.2012 – pre 75 oprávnených občanov (1500 kg hladkej múky a 1500 kg bezvaječných cestovín, dva druhy: špirály a kolienka); CHD I. prevzal pre 15 klientov, CHD II. pre 43 klientov a SKV Dotyk pre 12 klientov (spolu: 70 klientov charity) a vo štvrtok 26.1.2012 pre 36 oprávnených občanov, t.j. 720 kg hladkej múky a 720 kg cestovín.

Potraviny rozviezli pracovníci prevádzky do domácností oprávnených osôb v stredu do 17.30 hodiny a vo štvrtok do 15. hodiny.

Zostalo 1200 kg neodovzdaných potravín (pre 30 oprávnených občanov, ktorí sa neprihlásili, zomreli alebo sú v zariadeniach), ktoré sa vrátili TADCH do obce Dolné Srnie v piatok 27.1.2012, odviezol ich pracovník prevádzky Ocú Beckov p. M. Malec (po 600 kg múky a 600 kg bezvaječných cestovín) a prevzal ich poverený pracovník TADCH.

Celkovo sa odovzdalo 4440 kg potravín pre 111 občanov obce Beckov v priebehu 2 dní, t.j. 25. – 26.01.2012, z toho pre 100 poberateľov dôchodkových dávok a pre 10 poberateľov dávky a príspevkov v hmotnej núdzi a 1x na základe súdneho rozhodnutia o zverení dieťaťa do náhradnej rodinnej starostlivosti.

Distribúcie v obci sa zúčastnili: starosta obce K. Pavlovič, sociálna pracovníčka poverená distribúciou D. Badžgoňová, pracovníci prevádzky Ocú Beckov: M. Malec a I. Hubina; dobrovoľník P. Hajdušek. ***(b)***

SOCIÁLNA KOMISIA 2011

SK sa v roku 2011 stretla 6x. Zloženie: predsedníčka komisie p. poslankyňa Anna Kabelíková, tajomníčka sociálna pracovníčka Dana Badžgoňová a členky Daniela Šimková, Mária Švecová a zdravotná sestra Andrea Daneková.

V roku 2011 požiadali dvaja občania o mimoriadny príspevok pre občanov v náhlej núdzi v zmysle VZN obce Beckov č.1/2011 o poskytovaní sociálnej pomoci obyvateľom obce v prípade náhlej núdze formou jednorazovej sociálnej dávky. SK odporučila vyplatiť príspevok v jednom prípade.

SK odporučila vyplatiť aj všetkým 12 žiadateľom podporu na narodené dieťa vo výške 100 eur na jedno dieťa. Všetky podpory boli vyplatené, z toho jedna v roku 2012.

Členky SK sa aktívne podieľali na stretnutí seniorov na pozvanie starostu obce 20. októbra 2011 v sále KD v Beckove. ***Anna Kabelíková***

SOCIÁLNA PRÁCA 2011

Sociálna pracovníčka obce v zmysle zákona č. 448/2008 Z.z. o sociálnych službách poskytla základné sociálne poradenstvo asi 350-krát v priebehu roka pre cca 150 občanov.

Žiadosť o posúdenie odkázanosti na sociálnu službu podalo 9 občanov; z toho 7 požiadali o posúdenie odkázanosti na sociálnu službu do zariadenia pre seniorov; 1 občan požiadal o poskytnutie opatrovateľskej služby obec a 1 požiadal o posúdenie odkázanosti do zariadenia opatrovateľskej služby.

Bolo vydaných 9 posudkov a 9 rozhodnutí o odkázanosti na sociálnu službu.

Sociálna služba pre maloletých nebola poskytnutá formou základného sociálneho poradenstva pre ÚPSVaR v Novom Meste nad Váhom, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately.

Sociálna pracovníčka odprevadila 5 zosnulých občanov na ich poslednej ceste počas kresťanských cirkevných pohrebov.

PRIPOMEŇME SI TÝCH, ČO NÁS V ROKU 2011 OPUSTILI

Rozlúčili sme sa so 7 občanmi: Ivan Pagáč, Pavel Krchnavý, Karol Šprincl, Božena Ondrejovičová, Ján Sedláček, Zora Ilavská, Anna Križanová.

Pamiatka na nich nech zostane v našich srdciach!

Dana Badžgoňová

Opakovanie – matka múdrosti

Článok o psovi - najlepšom priateľovi človeka, o ktorého je potrebné sa starať, keď už ho vlastníme, sme už v Beckovských novinách uverejnili. Ale opakovania nikdy nie je dosť. Spomínali sme, že máme prijaté Všeobecne záväzné nariadenie obce Beckov o chove, vodení a držaní psov na území obce Beckov. No napriek tomu niektorí majitelia psov nie sú ochotní brať ho na vedomie. Koľkokrát stretneme behať psov voľne po obci. Niekto sa psa bojí, nehovoriac o tom, že znečisťujú verejné priestranstvá. V obci je mnoho takých majiteľov, ktorí svojich štvornohých priateľov venčia a nedokážu po nich spraviť poriadok. Tak si teda zopakujme, čo hovorí VZN o chove psov:

§ 4 - Znečisťovanie verejných priestranstiev psom

Držiteľ psa, resp. ten, kto psa vedie je povinný

a) zabezpečiť, aby zviera nepôsobilo rušivo na svoje okolie (hluk, špina, zápach),

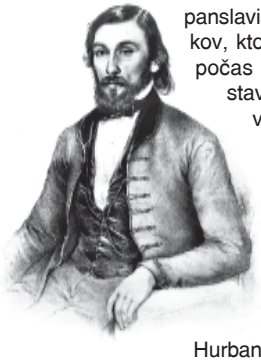
b) na miestach verejnosti prístupných bezodkladne odstrániť výkaly zvierat – trus umiestniť do igelitového vrecúška a následne do odpadovej nádoby tak, aby nedochádzalo k úniku pachu z trusu do okolia.

Celé znenie VZN je uverejnené na www.obec-beckov.sk.

Komisia verejného poriadku Obce Beckov

Jozef Miloslav Hurban

(19.3.1817 – 21.2.1888)

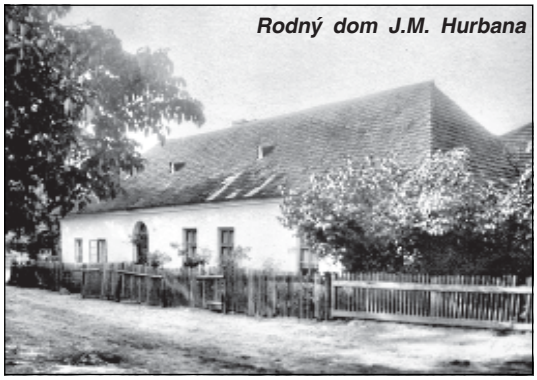
Znamenitý rečník, bojovník povstania roku 1848, panslavista, evanjelický farár – to je niekoľko prívlastkov, ktoré dostal. Jeho začiatky neboli ľahké. Raz ho počas prechádzky po Bratislave ako študenta zastavil Ľudovít Štúr a spýtal sa ho, či cvičí v slovenskej reči a pripomenul mu: „Veď ste Sloven!“ a prekvapený Hurban mu odpovedal: „Áno, som Slovák.“ To zapôsobilo na Hurbana a pod jeho vplyvom sa začal zapájať do činnosti slovenskej mládeže. Zanedlho sa Hurban so Štúrom stali najaktívnejšími členmi Spoločnosti československej. Potom nasledoval pamätný deň slovenskej mládeže na Devíne. Vtedy, 24. apríla 1836, prijal Jozef Hurban meno Miloslav.

Prvým zastavením Hurbanovým ako evanjelického farára bola Brezová pod Bradlom, tu sa ako kaplán začal aktívne zapájať do verejného života. Tento kraj ho sprevádzal po celý život. V roku 1843 dostal pozvanie za farára do Hlbokého, kde prežil 45 rokov. Roky šťastné i trpké. Tu donútil farníkov prisahať pred oltárom, že nebudú piť alkohol. Výsledkom bolo, že miestny krčmár skrachoval. V roku 1845 sa oženil s Aničkou Jurkovičovou. Manželstvo požehnal Karol Štúr, brat Ľudovíta. Narodilo sa im 9 detí.

V Hlbokom začal Hurban hájiť práva Slovákov, čo malo za následok jeho prenasledovanie Maďarmi. Rok 1848 privítal 31-ročný Hurban básňou Bije zvon slobody. „Bije zvon slobody, čujte ho národy, kto ho nepočuje, obanuje! I my čujme, bratia, zvon zlatej slobody, kým nezapečatia nám ho zas národy. Nech sa po Tatrách naša reč ozýva, v súdoch, diétach nech aj ona býva!“

Na Hurbanovej fare bola 18. marca 1848 porada slovenských národovcov. V apríli vydal výzvu „Bratia, Slováci!“ a 28. apríla 1848 vydáva Národné zhromaždenie v Brezovej pod Bradlom Nitrianske žiadosti, z ktorých aj za účasti Hurbana vyšiel program Slovákov „Žiadosti slovenského národa.“ Boli zostavené v Liptovskom Mikuláši na fare u M.M. Hodžu. I napriek veľkému nebezpečenstvu, vydaním zatykača, neprestáva bojovať za práva Slovákov. Ukrýva sa na viacerých miestach, raz v kostole, potom v hrobke, či v poli obilia. Po utvorení Slovenskej národnej rady 16. septembra 1848 vo Viedni sa stal jej prvým predsedom. Od jesene 1848 organizuje povstanie a stáva sa jeho vodcom, s dobrovoľníkmi prešiel celé Slovensko. Bol aj na ich rozpustení 21. novembra 1849 na dnešnom Námestí slobody v Bratislave. Hlbockú faru znova získava 4. novembra 1850 až po dobrozdaní panovníka.

Hurban znovu pokračuje v zápase o udržanie štúrovskej slovenčiny ako celonárodného spisovného jazyka Slovákov. Vydáva Slovenské pohľady, Almanach Nitra. Začína sa venovať náboženským otázkam. Za prácu „Nauka náboženství kresťanského“ mu Univerzita v Lipsku v roku 1860 udelila doktorát. I po smrti Ľ. Štúra a M. Hodžu má autoritu. Na memorandovom zhromaždení v Turčianskom sv. Martine 6. a 7. júna 1861 rázne vystúpil a jasne vyslovil: „My chceme vedieť, ktorý kúsok zeme na širom svete je slovenský kúsok zeme!“

Rodný dom J.M. Hurbana

Po rakúsko-uhorskom vyrovnaní sa postavenie Slovákov v Uhorsku zhoršilo. Po prijatí národnostného zákona v roku 1868, podľa ktorého v Uhorsku je len jeden národ, a to maďarský, je Hurban sklamaný. No bojuje, i keď len „perom,“ ďalej. Za článok „Čomu nás učia dejiny?“ sa dostáva do väzenia vo Vacove. Rozsudok znel 6 mesiacov a pokuta 400 zlatých. V roku 1875 znovu dostal 3 mesiace väzenia. I v starobe sa venoval publikačnej činnosti.

Jeho meno sa stalo symbolom boja za slobodu slovenského národa. Už za jeho života sa ho báli neprajníci Slovákov. Slovenskí ľudia však v ňom videli bojovníka za slobodu. Na znak vďačnosti sú po celom Slovensku pomenované ulice, parky, námestia a pod., ktoré nám takto pripomínajú tohto velikána slovenského národa.

V tomto roku si pripomíname 195. výročie Hurbanovho narodenia v evanjelickej fare v Beckove a 124. výročie jeho úmrtia v Hlbokom.

Ľubomír Paulus

Život a naše prežívane

Hovorí sa, že život je zmena. Zmena, ktorá nám deň čo deň prináša množstvo nových informácií, poznatkov, ale často aj veľa prekvapení či už pozitívnych, ale aj takých, ktoré nám veľa radosti nenarobia. Nuž ale či chceme alebo nie, musíme sa vedieť s nimi vyrovnávať. Neraz nás dostávajú do nepríjemných situácií, z ktorých v momente prekvapenia nie sme pod ich deprimujúcim vplyvom schopný nájsť východisko. Sme na okraji kolapsu a problém je pre nás neriešiteľný. Neriešiteľný však iba do momentu nášho upokojenia pokiaľ sa nám nevráti schopnosť logicky a racionálne uvažovať. Tak to už v živote býva, že každý problém raz nájde svoje vyriešenie. Ale s problémami sa stretáme občas aj u tých pozitívnych či príjemných prekvapeniach, medzi ktorými v kategórii hmotných či finančných darov sa stáva, že človek sa napríklad dozvie, že vyhral milión. Toto úžasné prekvapenie niekedy spôsobí také intenzívne vzrušenie, že človek obdobne ako pri najnepríjemnejšom prekvapení sa tak isto dostáva do psychického stavu, ktorý môže temer ohroziť ľudský život. Ale, našťastie, takýchto miliónových prekvapení nás v živote až tak veľa nestretáva. No ale i napriek takémuto nebezpečenstvu ostaňme už iba pri tých pozitívnych a radostných prekvapeniach, ktoré v súčasnosti očakávame a z časti už aj prežívame i v našom bývalom starobylom mestečku v Beckove.

Sú to milé prekvapenia, ktoré Beckov uskutočňuje vďaka spolupráci s Európskou úniou so značnými finančnými dotáciami z eurofondov. Je to realizácia dvoch najvýznamnejších stavebných činností, ktorými sú rekonštrukcia hradu a revitalizácia či prestavba Trojičného námestia. Týmto sa uskutočňujú túžobne očakávané udalosti. Veď ide o výstavbu a rekonštrukciu, ktorá prichádza tak povediac o päť minút dvanásť, o záchranu významných historických pamätihodností. I keď, pravdupovediac, na záchranu čaká aj veľa ďalších historických unikátov. Netreba, samozrejme, zabúdať, že i napriek tomu, že v súčasnosti nie je možné všetko žiaduce a volajúce po záchrane zvládnuť, že aj v minulosti sa pre spomínanú záchranu už nemálo toho vykonalo. Možno tu spomenúť napríklad pred nedávnom ukončenú znovupostavenú kaplnku Panny Márie Lurdskej. Napokon, nedá mi pri tejto príležitosti nespomenúť i z dávnejšej minulosti. Vytvorenie záchrany na zachovanie maľby ornamentov nad oknami hradnej kaplnky postavením šindľovej striešky. My skôr narodení si na tie maľby pamätáme. A videli ju možno aj tí mladší. Veď tá strieška to prežila donedávna. Vydržala to približne polovicu minulého storočia. Strieška, hoci prederavená, to vydržala. Maľby zrejme, žiaľ, nie. (Neviem, už som tam dávno nebol.)

Nuž a na margo toho, že sa nedá zvládnuť všetko to, čo by sme chceli a po čom sme túžili, iba toľko. Buďme vďační našim stavbárom a všetkým, čo sa pričinili o to, že rekonštrukcia Trojičného námestia sa uskutočnila, a to v predstihu pred plánovaným termínom ukončenia i za sťažených podmienok jesenných či zimných mesiacov a množstva realizačných problémov. Buďme radi a vďační za to, že už nemusíme v prípade dažďa chodiť do kostola, k hradu či do obchodu cez potok tečúci stredom cesty od trojičky až po „spálenisko“ po Jednote. A k samotnému ukončeniu stavby treba ešte poznamenať, že tu chýba- možno iba podľa môjho laického úsudku, už iba parková zeleň, dreviny či kvety a samotná socha či súsošie, čoho realizácia závisí od prijateľných poveternostných či klimatických a žiaducich agrotechnologických podmienok výsadby.

A úplne na záver. Tešíme sa na skoré pre verejnosť sprístupnenie hradu a vďaka za úsilie aj budovateľom tejto našej národnej kultúrnej pamiatky.

PhDr. Štefan Graca

Pán dekan Kurkin

Dnes Vám, vážení čitatelia, predstavíme pána dekana Mgr. Františka Kurkina, duchovného správcu kňazského domova v Beckove (Charitný domov I.).

1. Pán dekan, z akého dôvodu ste prišli do Beckova a aké je Vaše poslanie v kláštore vincentiek?

Už na začiatku nášho rozhovoru Vám môžem povedať, že chcem odpovedať pravdivo na všetky otázky. Možno niektoré črty z môjho života spomeniem aj viackrát, ale bez nejakého stereotypu, aby som neunavil čitateľa. Posledné štyri roky som mal veľmi rozbalancované zdravie, ktoré mi nedovoľovali vykonávať plnohodnotne pastoračnú službu vo farnosti. Na jeseň roku 2010 ma navštívil môj biskup, pán arcibiskup Mons. Stanislav Zvolenský a dal mi tri ponuky, aby som si vybral a aby som bol ešte trochu užitočný pre dobro našej svätej katolíckej Cirkvi, a tak po osobnej návšteve Beckova som si vybral toto krásne miesto nášho Slovenska a neľutujem. Dominantným poslaním pre mňa je slávenie svätej omše a hlásanie Božieho slova, a to robím veľmi rád pre bratov kňazov a s rovnakou horlivosťou a láskou aj pre naše sestričky vincentky. Na prvú časť tejto otázky teda odpoviem kratúčko, dôvod bol zdravotný.

Z predchádzajúceho pôsobiska v Prievaloch - prvé sv. prijímanie

2. Takže vážne zdravotné problémy Vám zmenili život. Obohatili Vás?

Nechcem otravovať čitateľov Beckovských novín svojimi bolesťami a svojím životným krížom, len tak letmo spomeniem, že pred príchodom do Beckova som bol za štrnásť mesiacov hospitalizovaný v jedenástich nemocniciach u nás na Slovensku a podstúpil som štrnásť náročných operácií v plnej narkóze. Nie som zlomený ani po takejto namáhavej zdravotnej tortúre, ale ďakujem dobrému pánu Bohu za túto „vysokú školu života“, keby v mojom živote chýbala, chýbali by mi nádherné chvíle, ktoré som zažil. V osobách lekárov, krásnych mladých pani doktorkách a zdravotných sestričkách, v nemocničnom personáli, ale najmä v mojich kolegoch spolupacientoch.

3. Môžete nám prezradiť niečo o vašej rodine? Kde ste vyrastali, kto boli vaši rodičia, kde ste chodili do školy?

Môžem a robím to veľmi rád. Toto je téma, o ktorej by som vedel hovoriť desiatky hodín. Narodil som sa 18. januára 1951, mám teda 61 rokov, v obci Lovce v malebnej dedinke pod krásnym Tríbečským pohorím, ktorá by mohla byť u nás na Slovensku aj známejšia, lebo 3 km od nej sa nachádza najväčšia zvernica v Strednej Európe - zubria obora. Spomína sa všade ako zubria obora Topoľčianky, hoci tie sú vzdialené až 9 km. Naša dedinka má 726 obyvateľov, nachádza sa medzi krásnymi slovenskými mestečkami 8 km od Zlatých Moraviec a 6 km od Topoľčianok. Toto sú miesta, ktoré sú blízke môjmu srdcu. Päť rokov som chodil do základnej školy v rodisku, v Lovciach, štyri roky som chodil do „meštianky“ v Topoľčiankach a tri roky na strednú školu v Zlatých Moravciach, kde som v roku 1969 úspešne zmaturoval. Pochádzam z robotníckej rodiny, otecko bol drevorubač a mamička družstevníčka. Otecko mi zomrel pred pätnástimi rokmi a mamička má 84 rokov. Moji rodičia boli pre mňa najmúdrejší učitelia života svojou pracovitosťou, čestnosťou i krásou kresťanskej viery. To, čo mi povedal za života môj otecko, sedelo ako čistá minca, a keď sa mám vyjadriť o mojej „zlatej“ mamičke, poviem len toto: keď pozorujem jej život, mám dojem, že prečítala aspoň desať kníh spoločenského správania. Neprečítala ani jenu, ale má krásnu vieru v Boha, a preto je nám taká drahá, a preto ju aj takúto ľúbime. O mojej mamičke môžem prehlásiť iba toto. Je to jediná osoba na svete, u ktorej som nikdy nepocítil, že mňa nemá rada! Boli sme traja chlapci, ja najstarší, prostredný Janko nám zomrel ako 50-ročný pred desiatimi rokmi, zostali po ňom tri krásne deti – Janko má 34 rokov a už má svoju rodinku s manželkou Anetkou majú dcérku Karin Katku; Danka má tiež svoju rodinku, s manželom Miloškom majú trojročnú Simonku a najmladšia moja neterka Valika je študentka 3. ročníka na vysokej škole v Bratislave. Moja švagriná, naša Terka, pracuje u svojho syna Janka, môjho synovca. Mojím najmladším bratom je Palko, má 50 rokov, pracuje v roľníckom družstve. Je slobodný, býva s mamičkou a obetavo sa o ňu stará. Keď hovorím, že sa stará o mamičku, tak s rovnakou láskou a úctou a vďačnosťou konštatujem, že sa stará obetavo aj o mňa. Za všetko, to, čo robí pre mňa, som mu nesmierne vďačný a som veľmi rád, čo pre mňa robí a rovnako som rád aj zo skutočnosti, že ho mám a že pri nás, pri mamičke a pri mne, stojí takýto šľachetný vzácny dobrý a „zlatý“ človek – náš milovaný Palko.

4. Čo vás ovplyvnilo pri výbere povolania?

Na prvom mieste moja rodina, príkladný život rodičov bez klamstiev a všelijakých „podfukov“, ich pracovitosť, čestnosť a živá a žitá viera šľachetných kresťanov katolíkov. Na druhom mieste to bol krásny a príťažlivý život kňazov z okolia Zlatých Moraviec. U nás doma sa kňazi neohovárali a nešpinili, moji rodičia vždy používali na adresu kňaza výraz „to sú náš pán farár...“, a preto ich život bol požehnaný.

5. Kde bolo Vaše prvé miesto po skončení bohosloveckej fakulty? Aké boli prvé dojmy, zážitky, skúsenosti mladého kaplána?

Moje prvé kaplánske miesto boli Malacky, bol som tam celé tri roky. Prvý principál, pán farár, ma privítal slovami: „Prvá kaplánka – prvá láska.“ A bola to pravda, mal som vždy rád normálnych ľudí z kostola i mimo kostola, nikdy som nevedel prísť „na chuť“ čudákom a neviem to ani dodnes, moja vina, moja vina...

6. Na ktoré miesta v rámci Trnavskej diecézy ste sa dostali neskoršie ako kňaz a dekan?

Moje kaplánske miesta boli mestečká medzi 15 a 20 tisíc obyvateľmi, postupne Malacky, Šurany, Topoľčany, Skalica a obec Veľké Kostoľany, potom som bol ako farár 20 rokov v Gbeloch – aj ako dekan, necelých 6 rokov ako dekan a farár v Skalici a posledné roky v pastorácii v Prievaloch, v obci na Záhorí. Z 38 rokov kňazstva som pôsobil 34 rokov na Záhorí. Mám rád Záhorákov a oni majú radi mňa, „na Záhorákov nedopustím.“

7. Aké sú povinnosti dekana?

O dekanovi sa hovorí, že je „oculus episcopi“ (oko biskupa), akýsi primár oddelenia, ktoré sa volá dekanát, desať farností biskupstva. Nikdy som sa nesprával ako nejaký veliteľ, vždy som chcel byť a „chvála Bohu“, aj sa mi to darilo, bol som pre nich oltárnym spolubratom, priateľom a dobrým kamarátom. Cítili sa dobre v mojej prítomnosti a mne bolo dobre s nimi. Povinnosti dekana boli v tom, že každý mesiac je stretnutie v jednotlivých farnostiach, rekolekcie, a poslaním dekana je, aby každá farnosť prežívala dôstojne svoj kresťanský i každodenný život a aby ich „pán farár“ bol opravdivým duchovným otcom farnosti. O nás dekanoch platí: „decanus semel, decanus semper“ – dekan raz, dekan stále. V praxi to znamená, že keď aj funkcia skončí, titul ostáva. Vždy som ho používal a používam v intenciách týchto: „Nebojte sa ma, ja som váš brat Frantíšek...“ Takto som sa vždy správal a správať sa vždy budem.

8. Aké máte povinnosti v beckovskom domove pre starých kňazov?

Moje povinnosti tu v Beckove, v charite, sú naozaj duchovné. Pre bratov kňazov starých i mladších, pre naše sestričky i pre veriacich v obci: svätá omša a svätá spoveď, to sú sviatosti, ktoré som rád vysluhoval a veľmi rád vysluhujem. Hovorí sa, že dobrý kňaz je na kazateľnici prísny a v spovednici láskavý. Tieto vlastnosti „vďaka Bohu“ mám, ale ani štipka pýchy alebo samoľúbosti nie je. Som nekompromisný voči ľudskej zlobe, falošnosti, nevernosti a zlomyseľným zradám, ale milujem hriešnika, v spovednici som ako „krotký baránok“, lebo tam nie som sudca, ani právnik, ani karhajúci veliteľ práporu, ale som tam milujúci a odpúšťajúci otec. Od sv. spovedi musí ísť človek s úsmevom a s pokojom v srdci, ktoré kňaz pohladil tým krásnym sviatostným „Ego te absolvo...“ Ja ťa rozhrešujem.

9. Ste mimoriadne komunikatívny, priateľský a vzdelaný človek, so všestrannými záujmami, ale predsa, ktorá oblasť je Vám najmilšia?

Nemám problémy v komunikácii s ľuďmi. Rád sa rozprávam s ľuďmi od malých detí až po seniorov vysokého veku. Dominantou môjho pohľadu aj na ženy, ako som to spomenul v predchádzajúcej otázke, nie je žena ako predmet chlipnosti alebo pudového sebectva, ale ako objekt Stvoriteľovej Božej krásy. Keď troška nakuknem do verejného života, môžem pravdivo konštatovať, že aj my na Slovensku máme 18-ročné „starenky“ a 20-ročných „starcov“, bytosti bez radosti a iskry života a „chvála Bohu“, máme veľa šľachetných a krásnych ľudí, ktorí sú už v dôchodkovom veku a z ich života sála svieža, radosť, optimizmus a krása viery v Boha. Dal by dobrý pán Boh, aby ich pod Tatrami v každej oblasti spoločenského života bolo čo najviac. Moje koníčky a záujmy? Jednoznačne šport a knihy, v športe dominuje futbal, ktorý som súťažne hrával na okresnej úrovni pred odchodom do seminára a hokej, extra ligová HK 36 Skalica, to sú „moji chlapci“. Rovnako ma zaujímajú aj iné športy, kde dominuje čestnosť, iskra mladosti a zdravá rivalita. Jeden z najkrajších, ale i najťažších športov je nádherná cyklistika... K tejto otázke by som ešte chcel spomenúť jednu črtu z môjho života. Určite to bude zaujímať, milí čitatelia, aj Vás. Čo by som robil alebo vedel robiť, keby som nebol kňaz. Mojim študentom na skalickom gymnáziu som rád povedal: „Milí chlapci a dievčatá, už teraz, v tejto chvíli a dnes by som vedel ako profesor bez problémov učiť dejepis a slovenčinu alebo zemepis a biológiu. Keby som mal učiť fyziku alebo matematiku, to by som si veľmi netrúfol. Milí študenti, chcem vám konštatovať pri týchto predmetoch: som dobrý, ale iba na krátke trate...“ Keby som nebol kňaz, rád by som robil povolanie, ktoré je veľmi blízke nášmu kňazskému, bolo by to povolanie lekára.

10. Pán dekan, máte aj necnosti? Ktoré priznáte?

Necnosti sú tiež a nie je ich málo. Ťažko púšťam do mojej blízkosti ľudí, ktorí sú arogantní, suroví, falošní a charakterovo „zamaskovaní“ – neviete, kedy vám čo a akú „gazdovinu“ vyvedú. Chvála Bohu, od detstva som obklopený ľuďmi charakternými, dobrými a ľudsky krásnymi. Som im vďačný, mám ich rád a ľúbim ich.

Kto sa už s pánom dekanom Františkom Kurkinom stretol, vie, že naše rozprávanie by mohlo pokračovať ešte dlho. Dozvedeli by sme sa veľa zaujímavého, len tak mimochodom by sme našli odpovede na vlastné aj nevyslovené otázky, tešili by sme sa z milého a priateľského spoločníka. Nás však vymedzuje priestor a čas, tak možno niekedy na budúce. Lúčime sa s prianím Božieho požehnania, dobrého zdravia a plno stretnutí s krásnymi ľuďmi.

Za rozhovor ďakuje

Dana Badžgoňová

VEĽKÁ NOC 2012

„Veríme, Pane, že si s nami na všetkých našich životných cestách a že nás neomylne a bezpečne vedieš ku sláve vzkriesenia...“

Milé deti, milí mladí chlapci a dievčatá, vážení Beckovčania mladší i starší, veriaci i neveriaci, milí priatelia!

Srdečne a s úctou vás všetkých pozdravujem pri slávnosti zmŕtvychvstania nášho Pána Ježiša Krista a pri oslave najväčších kresťanských sviatkov Veľkej noci. Prajem vám, aby aspoň jedna myšlienka z toho úžasného gejzíru tryskajúceho z posvätnej liturgie vás naplnila radosťou a životným optimizmom.

Snáď najživšia a najcitlivejšia je skutočnosť nového života, ktorý nám dal BOH. Je to radikálny prelom do niečoho nového. Ježiš nám hlásal Boha nepredstaviteľných možností. Nielen všemohúceho Pána vesmíru, ale taktiež láskavého a vľúdneho Otca, ktorý nás obšťastňuje tvorivou láskou.

On nie je viazaný a zaviazaný žiadnymi ľudskými predpokladmi, ľudskou zbožnosťou ani predchádzajúcim bezúhonným životom. On môže komukoľvek a kedykoľvek dať to najlepšie.

Môže úplne nanovo začať s colníkom, alebo s iným hriešnikom. Na podobenstve o stratenom synovi, ktorý sa vracia k otcovi, nám Pán Ježiš ukázal, že i ten, kto je úplne odpísaný alebo prehlásený za mŕtveho – môže dostať život. Božia láska nekončí tam, kde má hranice ľudská trpezlivosť. Božia láska a všemohúcnosť nekončí ani tam, kde končia ľudské možnosti – „veda dokázala, veda vysvetlila, takže už iná možnosť asi nebude...“

Tu vždy bol, je a bude počiatok ľudskej obmedzenosti. Keď ja nemám na to, aby som vyliezol na najvyššiu horu sveta – lebo fyzicky na to naozaj nemám, to snáď nie je nikto na tejto zemi, kto by to dokázal? Ale je! A keď ja nedokážem pochopiť ten úžasný dosah Božej moci, ktorá dáva život z ničoho, ktorá kriesi mŕtvolu – to je dôvod urážať Boha a popierať Ho, že nejestvuje? Vyháňať Ho zo sveta?

Tu je rozhodujúci moment dnešnej slávnosti. Je možné priznať Bohu niečo tak neslýchaného, ako je vzkriesenie z mŕtvych? Áno, je!

Gerard David (1455/60-1523): Mária objímajúca mŕtveho Krista, olej na dreve; 16,2x11,4. Centrálna časť oltárneho obrazu Oplakávanie Krista. Ermitáž, Petrohrad.

Veď to je BOH a takého Ho máme poznávať. On je ten, ktorý z ničoho môže urobiť všetko. Nie nadarmo sa na veľkonočnú noc číta správa o stvorení sveta. Máme si uvedomiť znovu a znovu, s kým to my ľudia máme tú česť.

Spomeňme na iné mnohé miesta Biblie o tomto tajomstve. Matka makabejských synov dodávala svojim deťom odvahu: „Neviem, ako ste sa objavili v mojom lone, neobdarila som vás duchom a životom... Stvoriteľ vesmíru, ktorý utvára človeka a dáva pôvod všetkým bytostiam, vráti vám vo svojom milosrdenstve znovu život a ducha...“

Tu je sila ľudskej nádeje. Len vo viere v Boha, ktorý z ničoho stvoril celý vesmír, ktorý dáva život, ktorý pôsobí vzkriesenie. On stojí proti človeku, ktorý ničí život. Keď sú všetky možnosti vyčerpané, pre Boha neexistuje žiadne: „už nič nemôžem urobiť, už nie je žiadne východisko“. Boh je Bohom radikálneho začiatku vždy celkom nového stvorenia. Hovorím nového... BOH nikdy neopravuje to staré. BOH nikdy nestavia na vratkých troskách tohto sveta.

Preto on nesňal Krista – svojho SYNA z kríža, pred očami katov, aby potvrdil moc, aby ľuďom dokázal svoju pravdu. Pamätajme si, že BOH neprekonáva ľudskú úbohosť, obmedzenosť a zlobu demonštráciou svojej sily a moci. „Ako sa na to môže Pán Boh dívať, prečo to nepotrestá“ – to je naše ľudské hľadisko.

Boh všetko robí nové. Obnova sveta a človeka začína v základoch na druhej strane smrti, na onom – druhom svete. Ježiš je prvý, ktorý odtiaľ prišiel, ako prvorodený – prvorodenec nového stvorenia.

Prosím vás, bratia a sestry – pokúsme sa všetko vidieť nové, vidieť Božími očami, nie tak, ako si to my prajeme, ako to ľudia chcú Bohu nanútiť a Bohu aj vnucujú. Ale tak, ako to chce BOH – ako to skutočne je!

Milí priatelia, milí bratia a sestry!

Prajem vám hlboké prežitie veľkonočných tajomstiev, utrpenia a zmŕtvychvstania nášho Pána Ježiša Krista a pravú veľkonočnú radosť. Zo srdca

Mgr. František Kurkin
duchovný správca
kňazského domova Beckov.

Ing. Peter Dedík a okrasná škôlka Beckov

Desať rokov podnikáme v Beckove

Jar práve začína, je čas rozhliadnuť sa po svojom okolí a následne priložiť ruku k úprave našich cez zimu odpočívajúcich záhrad a sadov. Prinášame Vám, vážení čitatelia, rozhovor so zaujímavými ľuďmi, ktorí vo svojom „kráľovstve“ drevín majú mnohé z toho, čo by sme radi mali aj doma. Predstavujeme manželov Dedíkovcov, Ing. Peter Dedík a Ing. Irena Dedíková, majiteľov okrasnej škôlky v Beckove.

1. Pán Dedík, na Vašej stránke som sa dozvedela, že tento rok je pokiaľ ide o vaše podnikateľské aktivity jubilejný – podnikáte v oblasti už 20. rok. Začínali ste v roku 1992 v Trenčianskych Tepliciach, predpokladám, že spoločne s manželkou Irenou. Otvorili ste predajné centrum, ktoré fungovalo celých 16 rokov. Aké boli začiatky?

Po absolvovaní záhradníckej fakulty v Brne sme nastúpili na prvé miesto v Sempre Hradec Králové v rokoch 1981-1984. Od júna 1984 sme nastúpili na voľné miesto v kúpeľoch Trenčianske Teplice, ja ako správca kúpeľných parkov a záhradníctva a manželka realizovala zeleň v interiéroch liečebných domov a detaily letničkových výsadieb v kúpeľnom centre. Zabezpečovala rôzne náročné aranžérske práce pri príležitostiach ako Hudobné leto a filmový festival. Od mája 1992 sme si prenajali od kúpeľov záhradníctvo, kde bolo zriadené predajné záhradnícke centrum. O rok neskôr sme otvorili kvetinovú predajňu v centre, kde sa realizovala manželka.

2. Aké boli príčiny, že ste začali hľadať nové miesto podnikania a ako sa stalo, že ste ho našli práve v Beckove?

Záhradné centrum bolo vo veľmi peknom prostredí, ale neboli tu priestory na pestovanie. Dal som inzerát do Trenčianskych novín, že hľadám pozemok okolo 2 hektárov medzi Trenčínom a Novým Mestom nad Váhom. Pozemok som kúpil od manželov Tupých v roku 1998. Pozemok je vo veľmi dobrej pôdnej bonite a vyhovuje škôlkarskej produkcii.

3. Oslavujete aj ďalšie jubileum – 10. rok podnikania v Beckove. Máte tu celá rodina aj trvalý pobyt? Kedy ste sa definitívne presťahovali?

Žijeme tu od roku 2005. Manželka ešte dva roky podnikala v Trenčianskych Tepliciach, ale náročnosť prevádzky na cestovanie a čas rozhodol o jej ukončení a predaní jednej zamestnankyni.

4. Manželka podniká spolu s Vami? Ako ste si podelili kompetencie? Zapájate aj deti?

Firma je moja živnosť, manželka po odchode z Trenčianskych Teplíc živnosť zrušila, má na starosti predaj, účtovníctvo a administratívu firmy. Ja sa starám o technológiu pestovania, dovozy, výstavy rastlín a sadovnícke realizácie. Syn Peter má trvalý pobyt v Beckove, pracuje na sekretariáte Slovenského futbalového zväzu. Dcéra Paulína má trvalý pobyt v Pezinku, ale pracuje vo firme, dochádza.

5. Zákazníkov na stránke informujete, že sadenice kupujete z Holandska (pôvodne), Nemecka a Česka (v súčasnosti), niekoľko rokov ich „finalizujete“ vo vašej škôlke. Čo sa pod týmto termínom skrýva?

Výpestky. Škôlka pracuje ako finálna produkcia. Rastliny sa škôlkujú prevažne dvojročné a finálne produkty sú päť až desať ročné. Sme na 70 % sebestační s vlastnou produkciou, zvyšok dovážame od kolegov z ČR a Holandska.

6. Kto sú vaši zákazníci?

Zhruba 50 % zákazníkov sú ľudia, ktorí si samostatne sadia, tvoria záhradky a sú z celého Slovenska a oblasti okresu Uherské Hradiště. Druhá polovica zákazníkov sú profesionálni záhradníci a záhradní architekti. V poslednom období aj obecné úrady, ktoré realizujú projekty v rámci eurofondov. Máme aj profesionálnych zákazníkov z Rakúska a Česka.

7. Koľko druhov okrasných drevín pestujete? Pestujete len ihličnaté a listnaté dreviny alebo je váš sortiment širší?

Sortiment našich rastlín – pestujeme len vonkajšie okrasné (nie ovocné) rastliny. Ihličnaté asi 350 druhov, listnaté rastliny, stromy a kríky, približne 250 sort, ďalej trvalky a okrasné trávy okolo 150 sort. Nájdete tu aj unikátne rastliny, ktoré na Slovensku v inej firme nedostanete, jedná sa hlavne o ihličnaté dreviny.

8. Svoje produkty ponúkate aj v maloobchodnej predajni – je o ne záujem aj u Beckovčanov?

Sú tu rodiny, ktoré nakupujú permanentne. Počas tradičných predajných dní, ktoré budú 21. až 22. apríla 2012, príde veľký počet domácich. Ponúkame od vtedy mimoriadnu zľavu pre občanov Beckova pri príležitosti 20. výročia Okrasnej škôlky Dedík.

9. Máte zamestnancov z Beckova? Ste s nimi spokojní?

Z Beckova je Ing. Viliam Maslo (na fotografii vpravo) a Karol Šimko (teraz už dôchodca), dvaja, ktorí nám tu v začiatkoch veľmi pomáhali. Obidvaja sú veľmi dobrí pracovníci, technicky aj technologicky zdatní, vzhľadom na to, že pôsobili v inej profesii.

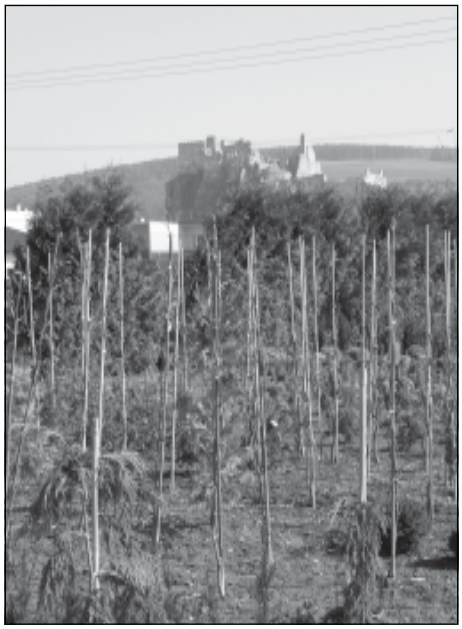
10. Zúčastňujete sa aj na záhradkárskych výstavách?

Vlani to bola Flóra Bratislava – 40 m^2 výstavnej plochy. V januári 2012 výstava záhradkárske sympózium Nitra, v apríli to bude záhradkárska výstava v Trenčíne. Na výstavách nepredávame materiál, máme tam vždy široké rastlinné zoskupenie, kde zákazník môže priamo reagovať a konzultovať s pestovateľom podmienky umiestnenia v exteriéri. Rastliny vidí fyzicky, a to je aj pre nás najlepšia reklama

11. Informujete, že poskytujete služby zákazníkom, ako sú veľkoobchod a maloobchod, predaj okrasných drevín, realizácia okrasných záhrad, odborné poradenstvo a konzultácie. O ktoré služby je najväčší záujem?

Poradenská služba je poskytovaná bezplatne priamo v záhradníctve, ale aj na mieste budúcej výsadby u zákazníka. Realizácia projektov – okrasných záhrad pri súkromných domoch alebo v priemyselných zónach nie je častá, ale keď nám to kapacity dovoľujú, tak sa venujeme aj tejto činnosti. Naša hlavná činnosť je pestovanie rastlinného materiálu pre realizačné sadovnícke firmy a širokú verejnosť.

Na záver chceme pozvať všetkých čitateľov na tradičné záhradnícke predajné dni od 21. do 22. apríla od 9.00 do 18.00 hod.

Manželia Dedíkovci žijú a podnikajú už jedno desaťročie v našej obci. Pre nás je to prínos nielen preto, že nemusíme ďaleko za živým materiálom do okrasnej záhrady. Patria k ľuďom, čo radi pomôžu. Z času na čas venujú krásne dreviny, sezónne rastliny i služby, poradenstvo a inú odbornú pomoc pre mnohé inštitúcie v obci pri príležitosti jubileí, osláv, podujatí (Obec Beckov, ZŠsMŠ J.M. Hurbana, ECAV Beckov). Za všetkých ďakujeme a do ďalšej práce želáme veľa vytrvalosti, síl, nových nápadov a v osobnom živote predovšetkým pevné zdravie a radosť zo života.

Dana Badžgoňová

Informácia pre čitateľov - na http://www.peterdedik.sk/ si prečítate: Jarná sezóna štartuje už 19. marca 2012. Otvorené máme v pracovných dňoch od 13:00 do 17:00, v sobotu od 8:00 do 13:00. Tešíme sa na Vás!

Fašiangový ples

alebo čiastočný pohľad do zákulisia plesu

Každoročne pred pôstom sa konajú fašiangové plesy a rôzne spoločenské zábavy. Sú výbornou príležitosťou, ako si dobre zatancovať, skvele sa zabaviť. Tento rok už po tretíkrát usporiadala Základná škola J. M. Hurbana v spolupráci s Ocú Beckov

fašiangový ples. Už tradične sa o hostí a priaznivcov školy starali učitelia a zamestnanci školy. Výťažok z tohto plesu sme mali jasný už pred jeho začiatkom. Všetci sme sa dohodli, že peniaze poputujú na vytvorenie prírodnej učebne a detského mini ihriska, ktoré budú slúžiť nielen žiakom, ale aj širokej verejnosti. Všetci si teda vyhrnuli rukávy a pustili sa s vervou do práce.

Vytvorili sme pracovné skupiny, kde mal každý presne určenú úlohu. Najväčším problém vznikol vtedy, keď sme zistili, že máme viac ľudí, ako sa pomestí do sály. A kreslilo sa na tabuľu celé dva týždne. Rozvrhovali sme stoly, raz tak, potom zase onak. Rozmýšľali sme, dohadovali sme sa, prekresľovali sme. Až prišiel piatok. Naša„ úderka“ nasadla do áut a išlo sa pripravovať ples. Keďže stoly sme už mali pripravené (vďaka nášmu p. školníkovi) mohlo sa začať slávnostné zdobenie, ktoré trvalo do nočných hodín. A tí, čo boli zodpovední za kuchyňu, zostali pracovať v nej. Pripravovali sa zákusky, mäso, zelenina... A takisto do noci.

V piatok sme odchádzali so slovami: „Boh žehnaj celej akcii.“ A On žehnal.

V sobotu sa pre nás všetko začalo piatou hodinou. Ešte doobeda fungovali telefonáty kolegom do Mesta, čo treba ešte dokúpiť, čo nám ešte chýba. A o piatej sme sa zišli, aby sme sa pripravili na priateľov a hostí našej školy.

A prišlo ich neúrekom... Trolilinku sme sa báli, ale prvý strach nás prešiel, keď sme počuli prvé tóny muziky.

Ples nám tento rok otvárali profesionálni tanečníci, vicemajstri republiky Janko Gába a Peťo Gába s partnerkami. Boli sme veľmi hrdí na nich, pretože sú to žiaci našej školy.

A po tomto sa rozprúdila zábava. Najviac to cítili naši kolegovia v úlohe barmanov a potom kuchyňa, najmä pri umývaní riadov. Ale vedeli sme po celý čas, že to robíme pre našich žiakov a aj ako potešenie pre rodičov a priateľov školy. Sedeli sme akurát pri losovaní tomboly a pri pochovávaní našej zosnulej basy. Aj toto pochovávanie mal v réžii náš pán školník a veríme, že sa aj tento program páčil našim hosťom.

Všetkému je koniec. A tak riadne unavení, ale šťastní sme sa po záverečných zvukoch muziky pustili do upratovania. Vedeli sme, že toto je už posledná fáza plesu, a preto vložili všetky svoje sily, aby sme boli čím skôr doma. O siedmej sme uložili svoje telesné schránky do postelí, pretože duchovno už bolo v posteli dávno.

Prečo opisujem tento ples takto?

Chcela by som vyzdvihnúť prácu svojich kolegov, ktorí svoj voľný čas venovali na takéto šľachetné účely. Vedia, že situácia v školstve nie je ružová. Peniaze niekedy nie sú ani na základné veci a nie to ešte na učebňu v prírode. To už je luxus! A preto s treba s vďakou prijímať skutočnosť, keď sa nájdu ľudia, ktorým bije srdiečko na tom správnom mieste a nie sú im ľahostajné potreby detí. Svojou zapálenosťou prispeli na malý projekt- stavbu prírodnej učebne a detského mini ihriska.

Mgr. Martina Striežencová

Hviezdoslavov Kubín

Dňa 23.2. a 27.2. 2012 sa v našej škole stretli všetci, ktorých spája láska k umeleckému prednesu. Uskutočnilo sa školské kolo súťaže Hviezdoslavov Kubín, ktorého sa zúčastnilo 20 recitátorov. Hviezdoslavov Kubín je najstaršou a najprestížnejšou súťažou v oblasti umeleckého prednesu s cieľom prehĺbiť literárne poznanie, tvorivosť, kultivovanie jazyka, reči, pestovať vzťah k slovu ako ku kultúrnej a umeleckej hodnote. Súťaž vytvára priestor na prezentáciu, spoznávanie, vzájomnú konfrontáciu a inšpiráciu pre všetkých záujemcov a zúčastnených organizátorov.

Všetci sme spoločne strávili veľmi pekné popoludnia, v ktorom nechýbala ani sladká odmena a jednotka zo slovenčiny pre všetkých účastníkov. Povzbudzujeme aj ostatných talentovaných chlapcov a dievčatá, ktorí vedia pekne recitovať a chcú rozvíjať našu ľubozvučnú slovenčinu, aby našli odvahu a zúčastnili sa o rok.

Do okresného kola postúpili dve dievčatá: Romanka Gestingerová, žiačka 3. ročníka a Natalka Šprinclová, žiačka 8. ročníka. Natalka v okresnom kole zaujala porotu svojím prednesom a po dlhej dobe obsadila naša škola vďaka Natalke 2. postupové miesto.

Tešíme sa spolu s ňou a držíme jej palce v ďalšej reprezentácii našej školy.

Mgr. Martina Striežencová

Poďakovanie sponzorom

Veľmi si vážime podpory, ktorú ste nám prejavili pri organizácii 3. fašiangového plesu. Ceny v tombole, ktoré ste nám venovali, zvýšili prestíž nášho podujatia. A tak aj vďaka Vám sa toto podujatie vydarilo. Celá obec môže byť pyšná na to, že ste vo svojej oblasti úspešní a že zo svojho progresu venujete nemalé hodnoty aj rozvoju svojej rodnej obce. V mene našich žiakov i v mene svojom Vám vyslovujem veľké poďakovanie a prajem veľa úspechov v rodinnom i profesionálnom živote.

Sponzori menovite: Tesco Beckov, firma Boni Fructi, Ocú Beckov, starosta Beckova p. Karol Pavlovič, Anka Čaňová – krajčírstvo, rodina Žovincová, p. Pavol Vavro – Elipos, rodina Hazdová – GASTRO STAR, p. Peter Čikel- firma REX, p. Miroslav Cipciar, rodina Straková, rodina Striežencová, rodina Ilavská, p. Bučková- firma DALIA, p. Tománek – autoservis, p. Nožina – Pohostinstvo Pod orechom, p. Alenka Masárová, rodina Kramáriková z Rakoľub, pán Martin Madro, pani Mirka Syrúčková, pani Denisa Syrúčková –pizzéria Family, pani Eva Masariková -OVB, pán Pavol Porubský – firma INMONT, rodina Ježková, Reštaurácia Kapustík, Firma Stonožkovo, rodina Matlákova z Rakoľub, pán Ľ. Martiš.

A zároveň ďakujem aj Peťovi Gábovi a Jankovi Gábovi za ich tanečné vystúpenie, ktorým nám otvorili ples. A v neposlednom rade ďakujem aj všetkým hercom a spevákom, ktorí sa podieľali na programe „Pochovávanie basy“.

Mgr. Anežka Ilavská, riaditeľka školy

Snežienky 2012

Dňa 17.3.2012 o 9:00 hod. sa uskutočnil výlet na snežienky - pod patronátom DHZ Beckov a ZŠ Beckov.

Nielen deti, ale aj dospelí (dokonca z Rakoľub a Beckovskej Viesky) si vyšli na Zbojnícky vrch. Túra bola dlhá a namáhavá, no zvládli ju aj najmenší turisti, ale oplatilo sa tam vystúpiť. Na Zbojničáku nás čakala opekačka a hromada snežienok. Zábava a veselosť prevládla celý Zbojnícky vrch. Po výbornej opekačke sa decká mohli vyblázniť do sýtosti. Každý si nazbieral peknú kytičku snežienok. Pomaly sa stmievalo a my sme sa pobrali späť. Cesta domov bola veľmi veselá. Tento výlet zvládli všetci v zdraví.

Julka Babulicová a Miška Kusendová, žiačky 4.r.

Lutherova záhrada

„Keby som vedel, že zajtra bude koniec sveta, ešte dnes by som zasadil jabloň!“ *povedal Dr. Martin Luther.*

Dňa 16. novembra 2007 v priestoroch generálneho tajomníka Svetového luteránskeho zväzu v Ženeve predstavili projekt vybudovania Lutherovej záhrady v Lutherovom meste Wittenbergu ako súčasť celosvetových osláv 500. jubilea počiatku reformácie v roku 2017. Na predstavení sa zúčastnil generálny tajomník SLZ Ishmael Noko, jeho zástupca, indický farár Chandran P. Martin, vedúci kancelárie Nemeckého národného výboru SLZ, vrchný cirkevný radca Norbert Denecke, architekt krajiny Andreas Kipar a primátor mesta Wittenberg Eckhard Naumann.

Obdobie prípravy na 500. výročie reformácie sa nazýva Lutherova dekáda.

Základný kameň stavby záhrady bol položený symbolicky 31. októbra 2008 v blízkosti Zámockého chrámu, kde Martin Luther 31. októbra 1517 pribil 95 výpovedí zameraných na obnovu – reformáciu cirkvi. Vo Wittenbergu vznikne park s dĺžkou asi 230 m, v ktorom bude zasadených 500 stromov ako symbol celosvetového významu reformácie, spojenectva, zosietenia a odpustenia kresťanských cirkví. Architektonicky a výtvarne bude predstavovať Lutherovu ružu. Na vysadenie týchto stromov pozvú každú cirkev, ktorá by si mala vziať nad svojim stromom patronát.

Generálny biskup Evanjelickej cirkvi augsburgského vyznania na Slovensku Miloš Klátik ako v poradí 51. predstaviteľ cirkví z celého sveta zasadil počas svojej pracovnej cesty vo Wittenbergu v Lutherovej záhrade strom gledícia trojtŕňová (Gleditsia triacanthos) s číslom 150.

Evanjelická cirkev augsburského vyznania na Slovensku (ECAV) chce na rôznych miestach Slovenska – všade tam, kde majú cirkevné zbory, fílie, cirkevné školy, strediská diakonie alebo iné účelové zariadenia cirkvi vhodné podmienky – zasadiť Stromy reformácie. Cieľ je, do 31. októbra 2017 by ich malo byť vysadených 500. ECAV sa sadením stromov inšpirovala v Nemecku.

Generálny biskupský úrad na požiadanie príslušného spoločenstva vydá k zasadenému stromu osvedčenie, na ktorom bude uvedené okrem poradového čísla aj dátum zasadenia stromu a pri akej príležitosti bol strom zasadený. Tým sa zároveň vytvára aj unikátny zoznam stromov, ktoré pri vhodnej starostlivosti môžu prežiť celú túto generáciu a možno aj o 100 či 200 rokov pripomenúť túto našu dobu, ktorú v súčasnosti prežívame. ***D. Jarábková***

Spomienkové Služby Božie, pri príležitosti 195. výročia narodenie J.M. Hurbana

Opakovať notoricky známe skutočnosti o zásluhách J.M. Hurbana pre slovenský národ by bolo zrejme zbytočné. Učili sme sa o nich v školách, dokonca aj v časoch najtvrdšieho socializmu (hoci nie vždy úplné). Pre Slovákov národný hrdina, buditeľ, štúrovec, vzor, pre niekoho možno maturitná otázka. A pre nás aj rodák, naša hrdosť – pýcha, ktorého nám môžu všetci závidieť – ako spomenul v kázni brat biskup, preto sme sa spomienkových slávností na jeho narodenie zúčastnili „toľkí“ hrdí rodáci, asi päťdesiati... Pozvanie prijali veľmi vzácni hostia: dôstojný brat biskup Západného dištriktu Mgr. Milan Krivda, vznešená ses. seniorka Považského seniorátu ThDr. Eva Juríková, generálny duchovný OZ SR Mgr. Miroslav Táborský, dozorca Západného dištriktu brat PaedDr. Vladimír Daniš a dozorca Považského seniorátu brat Ing. Svetozár Naďovič, ako aj starostovia obcí Beckov a Kálnica Karol Pavlovič a Ing. Ján Krchnavý a pani riaditeľka ZŠ nesúcej hrdé Hurbanovo meno Mgr.Anežka Ilavská.

ThDr. E. Juríková, Mgr. M. Krivda, Mgr. M. Cipciarová

„Všetko, čo som vykonal, nedala mi učenosť, ale láska ku Kristovi a k cirkvi“ - tak toto bolo akoby hlavné motto spomienkových slávností. Hurban bol totiž hlavne evanjelickým farárom – superintendentom, duchovným, ktorý svoje povolanie považoval za svoje poslanie a obetavo mu slúžil celý svoj život. Jeho životným heslom bolo heslo „Pravde a národu“. Kresťanské zásady a láska k národu mu vždy boli najvyššou hodnotou a ani v najkrušnejších časoch sa im nikdy nespreneveril.

Vzniknuté, založené Občianske združenie J.M. Hurbana pri našom cirkevnom zbore, ktorého cieľom je v duchu kresťanského, národného, kultúrneho, spoločenského horlivého a obetavého odkazu Hurbana medzi príslušníkmi všetkých vekových kategórií podnecovať, podporovať a vytvárať aktivity, ktoré budú prispievať k šíreniu a udržovaniu kresťanských mravných princípov, humanity, vzdelávania, sociálnej pomoci, kultúry a demokracie v spoločnosti, nemohlo zvoliť za svoj vzor nikoho iného.

...Sám Boh tak usúdil slovenskej zemi,
By vo tme duchovnej spiaci a nemí,
Precitli k životu, reči si spoznali krásotu,
K práci sa vzpružili, jarí, potomci otroka
Vzbudil Boh Slovákom proroka
V junáku z beckovskej fary!

Dôstojnosť a výnimočnosť spomienkových bohoslužieb iste umocnil aj slávnostný sľub zborových predstaviteľov a funkcionárov, ktorí boli tento rok zvolení na šesťročné funkčné obdobie.

Slávnostný akt uvedenia zborového dozorcu a presbyterov a promulgáciu (vyhlásenie) vykonala ses. ThDr. Eva Juríková, seniorka POS. Slávnostným kazateľom na Službách Božích bol dôstojný brat biskup Mgr. Milan Krivda. Kolektu liturgoval Mgr. M. Táborský, generálny duchovný OZ SR

Zborové presbyterstvo je niečo podobné ako v obci obecné zastupiteľstvo – ibaže v cirkvi vykonávame službu obetavo, nezištne a vždy pred tvárou nášho Pána. Tak, ako aj obecným alebo aj poslancom v Národnej rade, bola do rúk presbyterov vložená dôvera tých, ktorí im zverili spoločné veci do opatery a starostlivosti. Boli povolaní k úlohám, ktoré vyplývajú z Cirkevnoprávnych predpisov, z Cirkevnej ústavy a zo Zborového štatútu, ktoré prinášajú poriadok a pokoj v živote cirkvi. Preto sú presbyteri povinní dbať spolu so zborovým predsedníctvom (ses. farárka a brat zborový dozorca) o duchovný rast, ochranu a zveľaďovanie cirkevného zboru. Stali sme sa zároveň členmi Občianskeho združenia J. M. Hurbana, preto podľa jeho príkladu nemali by sme stáť na okraji, ale vždy len v strede udalostí!

V programe zazneli okrem básne: Pred rodným domom Hurbanovým od Ľ. Podjavorinskej, ktorú predniesla ses. poddozorkyňa Lenka Martišová a zaujímavého čítania Zo života J. M. Hurbana, ktorým nám poslúžila ses. poddozorkyňa Mgr. Ružena Bandurová aj pieseň „Nádej“ ktorú zaspievali milé sestry Laurika a Viktorka Drgoncové, mládežníčky z Cirkevného zboru ECAV Lubina a pieseň spirituál: „V bludišti sveta bez Teba som sám...“ zaspieval domáci spevokol z Kálnice pod vedením ses. farárky Moniky Cipciarovej.

Vyvrcholením slávnosti bolo položenie vencov pred pamätnú tabuľu na beckovskej fare a spoločný spev piesne „Kto za pravdu horí“.

Za požehnané chvíle vyznávame: Soli Deo Gloria – jedine Bohu sláva!

Mgr. M. Cipciarová a L. Martišová
foto: Daniel Hladký

Rok 2011 v cirkevnom zbore ECAV Beckov

Tak, ako aj v iných spoločenstvách alebo organizáciách, aj v cirkevnom zbore sú prvé mesiace v roku časom na bilanciu predchádzajúceho kalendárneho roka. V beckovskom cirkevnom zbore ECAV sa tak stalo na výročnom konvente 5.2.2012. Z kňazskej správy vyberáme:

Nemôžeme zostať pasívnymi a zotrvačne iba sedieť v kostolnej lavici a veriť iba v niečo neurčité a žiť polovičaté. Mať tento cieľ, ktorý mal ap. Pavel a žil svoj život ako beh, teda bežať za tým cieľom znamená aj pre nás nové výzvy. Tak ako sme to dokázali v minulom roku. Zveľadili sme si bohoslužobné budovy nie preto, že sme nemali kam investovať peniaze, ale preto, lebo túžime vnášať Slovo Božie do našich rodín a budeme prežívať radosť, keď toto slovo bude znieť na týchto miestach za účelom – ako to vystihuje nápis nad oltárom v Kálnici: „ja som prosil za teba, aby tvoja viera nezanikla“. Aj výrazný nápis v beckovskom kostole „Kristus – Život náš“, vystihuje to, čo chceme, aby bolo obsahom, motiváciou a cieľom nášho života.

Celý minulý rok sa teda niesol v hlavne v pracovnom ruchu na obnove kostola v Beckove a modlitebne v Kálnici. V máji začali prípravy ku generálnej oprave v modlitebni, v júni bola zhotovená a odovzdaná nová dlažba a 30.10.2011 vysviacka vynovenej budovy. Pri tejto príležitosti bol pred budovou vysadený 13. Strom reformácie, z projektu „500 stromov reformácie v ECAV na Slovensku“.

Rozsiahlou rekonštrukciou prešiel evanjelický kostol v Beckove. Elektroinštaláciu realizovala firma Kopún z Hôrky nad Váhom. Maľovanie a obnovu stropu brat Peter Hladký so synom Radkom a Tomáš Masarik. Pevné lešenie zapožičal brat Peter Čikel (fi Rex), pojazdné lešenie zabezpečil brat Karol Medňanský. Koberec do sakristie daroval brat Peter Benko, uloženie lavíc v priestoroch PD Beckov počas rekonštrukcie zaistil brat kurátor Ľuboš Guriš. Sestra Viera Šebeňová vybavila sponzorsky darované svietidlá na bočné steny v kostole. Ostatní ochotní bratia a sestry upratali a vyčistili všetky vnútorné priestory a nasťahovali späť lavice. Organizátormi všetkých prác a brigád boli manželia Emília a Ivan Hladkí. Bolo spravenej roboty „ako na kostole“, a to do slova aj do písmena. Niektorí si to možno uvedomili až pri sledovaní fotografií z rekonštrukcií vo videoprojekcii počas konventu. Všetkým menovaným aj nemenovaným patrí veľká vďaka, kiež sa im náš Pán odvďačí na daroch zemských aj nebeských.

Aj mimo rekonštrukcie však prebiehal život cirkevného zboru ďalej. Boli pokrstené 3 deti, konfirmovaní 5, zosobášený 1 pár a zosnulých 10 spolubratov a sestier. Konal sa jeden výročný konvent a jeden zborový konvent, na ktorom sme volili seniorálneho dozorcu.

Výučbu náboženstva zabezpečovala ses. farárka v školách v Beckove, Kálnici a v Kočovciach. Spolu bolo prihlásených 43 detí. Začalo aj vyučovanie detičiek v Materskej škole v Beckove. Okrem už tradičného Letného biblického tábora, ktorý sa tento krát konal v Brestovci u Svitkov pri Myjave, uskutočnil sa veľmi úspešný denný biblický tábor. Vianočnú párty pripravili pre deti naši mládežníci, ktorí sa stretávajú pravidelne každý týždeň a tiež na občasných „fárovačkách“, kedy trávia noc na fare. Vo vedení mládeže sa striedajú Dávid Jaroščiak a Tánička Filipová, ktorí vedú aj detské besiedky. V máji sa konala slávnosť konfirmácie. Starší bratia a sestry určite uvítali tiež už októbrové nešporné Služby Božie s piesňami z Kancionála s posedením pri čaji. Náš cirkevný zbor bol iniciátorom a organizátorom stretnutia presbyterov a spolupracovníkov, na ktorom prednášali bratia farári Mgr. M. Hvožďara ml. a Ľ. Ďuračka. Konal sa Zborový deň, ktorý zabezpečovali bratia J. Filip a M. Cipciar. V deň Pamiatky na sv. mučeníka Štefana sa uskutočnil každoročný koncert Beckovského speváckeho zboru, tento rok v našom evanjelickom chráme. Koncert otvoril Kálnický evanjelický spevokol. Aj v roku 2011 sa konali iné – mimozborové akcie, na ktorých sme mali svojich zástupcov ako účastníkov: školenia, semináre, konferencie, seniorátne konventy, stretnutia detí, mládeže, evanjelických žien, Campfest.

Boli by sme radi, keby cirkevný zbor sa stal útočiskom pre všetkých, aby ľudia vnímali tento zbor ako živý, ktorý slúži všetkým a žije ako jedna rodina. Duchovný život musí byť poznačený dotykom Kristovej lásky a musí sa prejaviť vo vzťahoch medzi nami, ktoré začneme upevňovať a nie trieštiť kvôli minulosti. Buďme jedna rodina!

Z výročnej správy zborovej farárky Moniky Cipciarovej za rok 2011 prednesenej na výročnom konvente konanom 5.2.2012

vybrala L. Martišová

Vojenská ubytovňa verzus škola

(spomína Ing. Svetozár Naďovič, dozorca Považského seniorátu ECAV na Slovensku)

Malá dedinka Beckov mala v minulosti tri školy. Žiaci navštevovali štátnu školu pri parku v kúrii Dubnických, v kúte bol sirotinec a vedľa kláštor. Podľa vierovyznania deti Beckovčanov chodili do evanjelickej školy oproti kostolu vedľa fary, ktorá je rodným domom Dr. J. M. Hurbana. Katolícka cirkevná škola bola v budove oproti Trojičke vedľa Uhrinov, kde teraz býva rodina Nožinovcov.

Tesne po skončení vojny sa rodina učiteľa Augustína Naďoviča mala sťahovať z Jablonky z Myjavských kopaníc na Považie do Beckova. Tu mal nastúpiť ako učiteľ do štátnej školy otec Marty a Svetozára. Po príchode do Beckova vzal otec malú Martu so sebou, aby si prezrel svoje budúce pôsobisko. Dokráčali k prázdnej budove, vstúpili chodbou do budovy a prezerali jej priestory. Nič zvláštneho tam neočakávali, ale po pár minútach obhliadka sa stávala naháňačkou s neviditeľnými protivníkmi. Triedy boli už obývané, nie však ľudskými bytosťami, ale hmyzom, všami a blchami. Aby ste si nemysleli, že školu zahmyzili deti, to nie! Stalo sa to tak, že počas vojny v priestoroch školy prespávali vojaci. V tých časoch veru nikto z nich nemal ani čas, ani podmienky na dodržiavanie perfektnej osobnej hygieny. Každému z nich išlo hlavne o to najdôležitejšie – po prežitom ťažkom dni, keď im išlo o život, potrebovali miesto na spánok, hocakú strechu nad hlavou, kde by nabrali síl do ďalších dní. Prespali, odišli, zanechajúc priestory skôr v nečistote. Preto niet divu, že po niekoľkých mesiacoch sa v týchto priestoroch udomácnil hmyz, pre ktorý je špina doslova živnou pôdou.

Pána učiteľa Naďoviča však preložili na Záhorie do Skalice. K nám na Považie sa však predsa dostal, od roku 1947 pôsobil v Trenčianskych Stankovciach. Neskôr sa tam stal riaditeľom základnej školy. ***D. Jarábková***

Pôda – slovo či hodnota?

Kde sa podel vzťah k zemi, k jej plodom?
Kde sa podela úcta k ľuďom, ktorí ju obrábajú?
Kde sa podeli lány slovenských polí našich úrodných?

Bohužiaľ, v dnešnej dobe sa nikto nezaoberá ani si nevšíma tú obyčajnú, ale naopak zázračnú pôdu, ktorá je základnou podmienkou pri pestovaní plodín potrebných pre náš život. Tú pôdu, o ktorú sa dlhé desaťročia museli starať poľnohospodári, gazdovia a všetci usilovní hospodári. Snažili sa zabezpečiť živobytie nielen pre svoje rodiny, ale mysleli aj na zvieratá vo svojich maštaliach, chlievoch a na dvoroch. Starali sa aj o tie v prírode žijúce nemé, predsa však živé stvorenia. Napríklad už od útleho detstva sa tí najmenší tiež vedeli postarať o vtáčatká v zimnom období, v čase mrazov. To bolo radosti, keď nám deduško zbil kŕmidlá, povešal po stromoch a my deti sme sa s nadšením brodili snehom po záhrade a dosýpali oriešky, slnečnicové semienka pre okrídlených hladošov.

Súčasné deti však, bohužiaľ, pomaly nebudú vedieť, akú úctu si zaslúžia síce už len v zredukovanom počte prežívajúci poľnohospodári. Stalo sa mi, že chlapec bývajúci v meste nevedel už vysvetliť, kto je to roľník. Slovo „roľa“ mu nič nehovorilo. Vedel vymenovať akurát tak profesie ako obchodný zástupca, manažér, asistent... Všetky tieto funkcie pomaly zatláčajú do zabudnutia tých, ktorí nám zabezpečovali obživu. Vďaka gigantickým skladom, hypermarketom, automobilkám a iným kolosom, ktorými sú akoby vystlané úrodné polia, nebudeme môcť o pár rokov ukázať našim vnúčatám tie chýrečné úrodné slovenské lány, na ktorých sa pestovával náš slovenský chlieb. ***D. Jarábková***

Fujara a jej majster fujaráš

Každý z nás Slovákov pozná prekrásny zvuk tradičného hudobného nástroja – fujary. Jej ťahavé, stúpajúce tóny znejú horami a dolinami našej vlasti už od nepamäti. Piesne, ktoré sa hrali na fujare hovorili o radosti, ale aj o ťažkom živote našich ľudí v minulosti. Hovorili aj o láske a úcte k prírode a k zemi, ktorá živila našich predkov. Aj v dnešnej dobe jej ťahavý zvuk zdobí a rozohrieva srdcia ľudí na rôznych folklórnych slávnostiach.

Láska k fujare a jej zvuku, k piesňam priviedla môjho dedka Paľka Strieženca k výrobe a zdobeniu fujár, ozembuchov, palíc a iných tradičných drevených výrobkov. Práca na jednej fujare trvá roky. Neveríte? Drevo na fujaru chodí dedko vyberať v určitom čase podľa starých zvykov hlboko do lesov a necháva ho schnúť aj tri roky. Špeciálne techniky a postupy sa učí už veľa rokov od známych slovenských fujarášov a navštevuje ich po celom Slovensku, alebo si s nimi píše cez internet. Urobiť takú fujaru, akú máme možnosť vidieť na rôznych ľudových remeselníckych jarmokoch je naozajstné umenie a vyžaduje si cit pre detail, trpezlivosť a snahu učiť sa nové veci. Všetky krásne fujary, ktoré dedko vyrobil má vystavené a rád ich aj podarováva svojim známym – dokonca aj pre nás, svoje vnúčatá vyrobil malé fujarky, na ktoré hrávame a s nimi aj vystupujeme s našim divadelným súborom.

Veru, veru, vďaka takým majstrom fujarášom máme nádej, že tradícia a odkaz, ktorý nesie melodická pieseň fujary ponad srdce našej vlasti nikdy nezanikne.

Julka Babulicová

Kurz servítkovej metódy

Keďže my ženy z Beckova sme stvory šikovné, kreatívne a najmä zvedavé na každú novú tvorivú techniku, ktorou by sme si vyzdobili naše domčeky a byty, rozhodla sa Kultúrna komisia v spolupráci so Základnou školou v Beckove usporiadať pre nás kurz ozdobovania servítkovou metódou.

Samozrejme, že sa táto informácia rýchlo rozšírila po dedine a dňa 29.2. 2012 o 16,00 hod. sa do školy dostavilo prekvapivé množstvo žienok ,,tvoriliek“ (30), dokonca až z Nového Mesta nad Váhom. Kurz viedla pani Idka Fecková. Priniesla nám ukázať množstvo krásnych výrobkov, ktoré sama vytvorila a ozdobila – videli sme, že fantázii sa medze nekladú a začali sme tušiť, že tá naša fantázia sa dnes naozaj vyšantí. Ani sme netušili, že aj nádobka od tresky sa môže stať krásnou súčasťou sady, ktorá už onedlho ozdobí kuchyňu, či jedáleň. Naučili sme sa maľovať, lakovať, krakelovať rôzne predmety – od pohárov, cez plastové nádobky až po škatule od topánok. Ku koncu sa už maľovalo, lakovalo a krakelovalo všetko, čo prišlo pod ruku. Každá z nás mala možnosť, vybrať si z niekoľkých stoviek prekrásnych servítkov, hádam z každého kúta sveta a z každej oblasti. Servítky dýchali ďalekým Talianskom a čiernymi olivami, voňavou levanduľou a fialkami z Provence, krásnymi rozprávkovými postavičkami, šumom mora a rýb. V momente začala trieda hýriť divými makmi, kvetmi, hubami, kávovými zrnami a všetko prevoňala špecifická vôňa finálnej patiny. Nakoniec každá z nás odchádzala domov s vlastnoručne ozdobenými sklenenými dózami na cestoviny, keramickými črepníkmi alebo obrázkami, ktoré nás potešia v kuchyni, keď budeme piť kávu a spomínať na tých pár veselých a tvorivých hodín, ktoré sme spolu strávili na jednom vydarenom kurze v škole. Ďakujeme z celého srdca a dúfame, že si v krátkom čase takýto kurz zopakujeme znova.

Bc. Ľubica Babulicová

Boli v koncentračnom tábore

Neznámy hrdina Jozef Pacek

Potešilo nás, že čitatelia prijali spomienky na vojnové roky, ktoré sme sa snažili priblížiť rozprávaniami pamätníkov o konci vojny v Beckove, o utrpení židovských občanov, aj o pobyte Jozefa Letka v zajateckom tábore Stalag IX C. Náš ďalší príbeh súvisí s vojenským zajateckým táborom Stalag IV B, ďalším zajateckým táborom vo východnom Nemecku. Na istý čas boli v jednom Jozef Letko (BN č. 5/2011, s.16) a v druhom Jozef Pacek. A o ňom je nasledujúci príbeh.

Tábor Stalag IV B bol 4 km od mesta Mühlberg (Sasko). Bol to vojnový zajatecký tábor, v ktorom Nemci sústredili všetkých zatknutých vojnových zajatcov - vojakov. Počas rokov vojny tu prišlo o život 3000 zajatcov, z toho 2350 sovietskych občanov. Tábor bol oslobodený a rozpustený koncom z apríla 1945 Sovietskou armádou. Zamestnancov tábora a Vlasovcov deportovali na Sibír. Na prelome augusta a septembra 1945 bol na tomto mieste založený nový - špeciálny tábor No. 1. Sovieti v tábore zadržiavali vojnových zločincov, bývalých členov nacistickej strany, bývalých dôstojníkov Wehrmachtu a ďalších nepriateľov režimu. Oficiálne tábor Mühlberg skončil svoju činnosť v roku 1948.

Jozef a Margita Pacekovci s deťmi Evou a Jánom

Zaznamenali sme spomienky manželky Margity Pacekovej, rod. Pavlíkovej a dcéry Emílie Mahrikovej (1960), na jeho veľmi skúpe rozprávania o pobyte v koncentračnom tábore, ktoré sme doplnili o údaje z vojenskej knižky a ďalšie doklady z rodinného archívu.

Jozef Pacek sa narodil 23.10.1920 v obci Kopec, okres Ilava (pri Košeckom Podhradí) rodičom Štefanovi Pacekovi a Anne, rod. Urbánkovej. Zomrel 16.10.1969 v nemocnici v Trenčíne na cirhózu pečene. Od 1.10. 1942 bol povolaný do základnej vojenskej služby na Zastupiteľský úrad v Prahe k Leteckému náhradnému pluku a pôvodne bol určený pre peší výcvik jednotlivca, neskôr, od 1.1.1943 pre službu ako pozorovateľ telefonista. 28.8.1944 – prerušil základnú vojenskú službu v dôsledku SNP a vrátil sa na Slovensko. Záznam vo vojenskej knižke hovorí, že bol prepustený do zálohy. Rodina si myslí, že na dovolenku. Nech bolo akokoľvek, táto cesta domov mala kruté následky – na železničnej stanici v Púchove ho ako vojaka zatkli Nemci a poslali do zajatia.

Manželke vždy vravieval, že dvakrát ušiel, ale tretíkrát už nie. Bližšie informácie nemáme. Pobyt v zajateckých táboroch bol príliš krutý, aby o ňom dokázal rozprávať. Možno by prezradil niečo neskôr, keby už deti dospeli, ale, žiaľ, na to mu nedostal čas. Zajatie zanechalo stopu na jeho zdraví a bolo aj príčinou jeho skorého skonu. Jeho priateľ Jozef Kuliaček zo Zliechova (Ilava) neskôr spomínal, že boli spolu v Osvienčime a Jozef Pacek bol predtým v Műhlbergu a Drážďanoch, ale dnes nie je možné sa popýtať ani jeho. Žije už len jeho manželka Júlia, ale tak isto nič nevie. Obete nedokázali rozprávať o zle, ktoré prekonali. Potrebovali žiť, a to sa dalo len za cenu vytesnenia spomienok do zabudnutia.

Po oslobodení tábora Osvienčim a návrate domov na konci vojny Jozef Pacek bol 26.7.1945 povolaný k pokračovaniu základnej služby a krátko na to 15.10.1945 prepustený zo základnej služby a preložený do zálohy. Prepustený z armády bol 13.10.1951 ako nevojak.

Život Jozefa Paceka pokračoval aj po skončení vojenskej služby iným smerom. Po vojne absolvoval v roku 1948 dvojročnú odbornú poľnohospodársku školu v Oravskom Podzámku. Pracoval ako inseminačný technik v Gelnici (od 13.10.1951), neskôr v Jelšave (od 25.6.1952) a od 8.9.1952 v Beckove.

Beckov sa mu stal osudným, našiel si tu manželku a založil rodinu. Oženil sa s Beckovčankou Margitou Pavlíkovou, mali spolu 6 detí; najmladšia Margita mala len 5 rokov, keď otec umrel. Pani Margita spomína, že s manželom sa zoznámila v Beckove, pracoval tu ako inseminačný technik a chodil na obedy k nejakej Maďarke, ktorá bývala na Čiklovci, varila aj pre iných zamestnancov v obci. Raz ho videla ísť okolo, bola na ulici aj s mamou: „Mama, nech ma Boh chráni, aby som tohto dostala za muža!“ Mama jej na to: „Daj pozor, zapovedaného si človek najviac odtrhne!“ Aj sa stalo.

Pred oltár išli 11.8.1951 v Beckove. Trvalý pobyt mal vtedy v Mníšku. Mladomanželka s ním odišla na východ, zakrátko sa vrátili do Beckova, bývali v jednej izbe u jej rodičov, u Pavlíkovcov. Časom si pristavili dve izby do dvora, dva byty spájala chodba. Deti sa narodili až v Beckove, šesť: Eva, Ján, Jozef, Štefan, Emília, Margita. Dcéra Milka si spomína, že tato ju brával na kopanice aj s bratom Štefanom zapúšťať kravy. Deti, aj keď boli ešte malé, predsa si uchovávajú zopár pekných spomienok na otca. Napríklad aj na to, že mali staré auto, ktorému hovorili „tudor“. Okolo roku 1965 si kúpil novú škodu 1202. Deti vozil každoročne na výlet do Bojníc do ZOO. Rád chodil na hríby, naučil to aj syna Števa a dcéru Milku. Milka mala rada tieto spoločné chvíle, spomína, ako otca po škole neraz čakávala, až príde domov odniekiaľ spoza hradu...

Dôchodok nedostal, lebo bol u radistov, nebojoval.

Jozef Pacek bol z dvojčiat, mal ešte sestru. Jeho vnuk, syn syna Jozefa – Jozef Pacek ml. je kaplánom a pracuje v evanjelickej a.v. fare v Novom Meste nad Váhom.

Dana Badžgoňová

Vzácne ocenenie za záchranu rodiny Kurzovcov

V Bratislave v budove Národnej rady SR sa 1. februára 2012 uskutočnila významná udalosť, na ktorej sa zúčastnil prezident SR Ivan Gašparovič, predseda NR SR Pavol Hrušovský a ďalší ústavní činitelia SR a veľvyslanec Štátu Izrael na Slovensku Alexander Ben-Zvi, ako i ďalší hostia a účinkujúci. Sedemnásť príbuzných záchrancov prevzalo z rúk izraelského veľvyslanca titul - ocenenie Spravodliví medzi národmi. Ich mená budú vytesané do Múra cti v Záhrade Spravodlivých v Yad Vashem v Jeruzaleme. Ocenenie Spravodliví medzi národmi udelil Štát Izrael doposiaľ viac ako 23.000 ľuďom z celého sveta, z toho je takmer 540 občanov Slovenska.

Salaš pred 1. svetovou vojnou

Slávnostného aktu sa zúčastnili aj Emília Ševčíková a Stanislav Urban z Kálnice, ktorí prevzali ocenenie za svojich rodičov Zuzanu a Jána Urbanovcov, záchrancov 16-tich židov (rodiny Grünfieldovcov z Medzilaboriec a Kurzovcov z Beckova) na Salaši v beckovsko-kálnických horách. Pripomeňme si príbeh zo zimy 1944/45, zdôrazňujeme, že to bol príbeh s dobrým koncom vďaka týmto krásnym ľuďom. Keby tak konali všetci, nikdy by žiadne vyhladzovacie tábory smrti nevznikli...

Rodina Grünfeldovcov, traja bratia a ich dve ženy, tri dcéry, ich sestra a mladý Neugreschel pochádzali z Medzilaboriec. Dlho sa ukrývali v Novom Meste nad Váhom v mnešickom mlyne, ale ich ochranca im musel nájsť nové útočisko, príliš veľa ľudí o nich vedelo. Jeho známy napokon sprostredkoval ich presun na Salaš k manželom Urbanovcom. Ján Urban a jeho žena mali dobré srdce, súhlasili, že ukryjú 10 židov. Bola jeseň 1944. Najskôr bývali v dome spoločne, deti Grünfeldovcov sa hrávali s dvomi deťmi Urbanovcov, s Milkou (1933) a Stankom (1938). Až s príchodom zimy im Ján Urban urobil prvý bunker v dome, v ktorom na Salaši bývali – v izbe pod dlážkou vykopal priestor na ukrytie 10 ľudí, vchod prekryl linoleumom a postavil naň skriňu. Von vychádzali len v noci. Nemci chodili po horách, robili razie, a boli aj na Salaši, ale nič si nevšimli, židov našťastie nenašli, hoci chodili po dlážke nad ich hlavami. Niekto z dediny ich však videl, tak Ján Urban so svojim pomocníkom Michalom Pavlíkom zo Štiavnika, ktorý u neho pracoval, vykopali ďalšie tri bunkre v hore. Grünfeldovci sa ukrývali až do konca vojny v bunkri nad Klokočovkou. Po prechode frontu opäť bývali v dome s Urbanovcami a po oslobodení Nového Mesta nad Váhom odišli do Mesta. Ich ďalšie osudy? Presťahovali sa do Bratislavy a časom do Košíc. Jeden brat, Herman, odišiel do Izraela, druhý, Miachal, do USA a tretí, Tibor, sa na Slovensku oženil a tiež odišiel do Izraela. Ich priateľ Neugreschel, volali ho „Egreš“, preto si nepamätajú krstné meno, zostal vo vlasti, oženil sa a usadil v Bardejove, mal syna a dcéru. Raz prišiel do Kálnice aj so synom, napokon aj on s rodinou odišiel do Izraela. Bol to veselý mladík, dokonca zložil pesničku o Salaši.

Nezávisle na rodine Grünfeldovcov manželia Urbanovci ukrývali ešte rodinu Kurzovcov z Beckova. Utečenci o sebe navzájom nevedeli, opatrnosť bola na mieste. Kurzovcov bolo šesť, dvaja bratia Maximilián a Samuel, ich ženy Terézia a Helena a synovia (15-ročný Juraj a 9-ročný Peter). Prišli 30. novembra 1944, keď Nemci robili veľkú raziu po celom okolí. Samuel Kurz s rodinou sa dostal k Urbanovcom z Beckova (muži mali spočiatku výnimku, ale ženy a deti nie, ukrývali sa, keď boli razie, u susedov Ondrejovičovcov, v senníku na Trbockom; od roku 1943 mužov schovával páter Quardián v kláštore, ženy poštárka Kučerová, na chvíľu bývali spoločne na Ráte (bol to ich majetok) a odtiaľ zase do Beckova ku Školárovcom v Matiáške, až od nich sa dostali na Salaš). Išli v noci cez les. Rodina Maximiliána Kurza sa ukrývala niekde v okolí Bodovky. Stretli sa až na Salaši. Prišli premrznutí, Urbanoci ich uložili spať do vlastných postelí. Krátko bývali v pivnici, a potom v bunkri v Líščej doline. Úkryt u Urbanovcov sprostredkovali manželia Repkovci, pani pracovala u Kurzovcov a p. Repka u Urbanovcov. Dočkali sa u nich aj oslobodenia, chvíľu bývali v Beckove v dome, kde je dnes na jeho mieste Jednota, a potom odišli do Bratislavy, rodina mladšieho tam žije dodnes a starší Maximilián odišiel aj s rodinou do Nemecka.

Prešlo odvtedy veľa času, ale ľudia, ktorých spojili ťažké vojnové roky, nikdy na seba nezabudli. Hlavní aktéri už síce nie sú medzi nami, ale ich deti a deti ich detí áno. Nezabudli. Postarali sa, aby tí, bez ktorých by sa ich životné príbehy nikdy neuskutočnili, dostali aj oficiálne uznanie, a to uznanie najvyššie, aké im môže byť udelené. **Spravodliví medzi národmi.** Vďačnosť je na mieste. Urbanovci boli skromní, pracovití ľudia dobrého srdca a viery. Nikdy sa nechválili, nežiadali, skôr naopak, držali sa v tieni.

Ako sa cítila pani Emília Ševčíková počas slávnostného aktu? Bola tam slávnostná atmosféra, až zimomriavky som cítila na chrbte. Premietali fotky ukrývaných aj ich záchrancov, zároveň hovorili ich príbeh – keď som to videla, zimomriavky mi chodili po chrbte, až mi bolo do plaču od dojatia. Koľko ľudí sa zachránilo! A koľko nie. Ako dieťa som bola zvedavá, všetko som počúvala, všade som musela byť, preto si aj toľko pamätám. Brat bol o 5 rokov mladší, on bol bezstarostný.

Pripravila D. Badžgoňová

Manželia Urbanovci s dcérou Emíliou a synom Stanislavom
foto: archív redakcie BN

Viac si môžete prečítať:

Monika Gazdíková: Spomienky na židov v Beckove. Beckovské noviny č. 1/2011, str. 22; Monika Gazdíková: Peter Kurz spomína na Beckov. Beckovské noviny č. 3/2011, str. 12; Dana Badžgoňová: Spomienka na koniec vojny a rodinu Kurzovcov. Beckovské noviny č. 3/2011, str. 24; Milan Stano, Kálnické príbehy 2. Vydavateľstvo štúdio humoru, satiry atď, Bratislava 2010; str. 31-35.

Spoločenská kronika

NARODILI SA
Matej Keleši, Melisa Patyková, Rebeka Jamborová, Lucia Tinková

MANŽELSTVO UZAVRELI
Martin Rehák a Monika Fraňová
Blahoželáme

NAŠI JUBILANTI
50 rokov: Janka Pagáčová
55 rokov: Ing. Milan Keleši, Marta Striežencová
60 rokov: Danka Paulusová, Jana Tureková
65 rokov: Vladimír Švehla, Milan Remenár, Štefan Hlávka, Helena Vazovanová
70 rokov: Jarmila Kadlečíková, Mária Martišová
80 rokov: Ivan Klinčúch, Mária Uhrinová Helena Klechová, Viktória Nožinová, Anna Prikrylová
85 rokov: Mária Zbudilová

ROZLÚČILI SME SA
Anna Križanová, Anna Jaroščiaková, Oľga Masárová, Jozef Špánik, Pavel Hubina

SMÚTOČNÉ POĎAKOVANIE

Ďakujeme všetkým príbuzným, priateľom, susedom, známym a bývalým spolupracovníkom, ktorí sa prišli dňa 9. marca 2012 rozlúčiť s našim drahým manželom, otcom a dedkom

Pavlom HUBINOM,

ktorý nás opustil vo veku 65 rokov.

Ďakujeme za prejavenú účasť, povzbudzujúce slová a kvetinové dary.

Zvlášť ďakujeme rod. Drugovej a Turanovej za pomoc a MUDr. Lenke Benákovej za zdravotnú starostlivosť.

Manželka a deti s rodinami

Zároveň sa s Pavlom Hubinom lúčia susedia, bývalí zamestnanci a bývalí spoluhráči a členovia TJ Slovan Beckov – OŠK Beckov. Dlhé roky nosil ako brankár dres č.1. Pripomíname, že dlhé roky pracoval v TOS Trenčín, na prevádzke Ocú Beckov a naposledy v DD a DSS v Beckove.

Pavol Hladký

Obec Beckov Vás pozýva na

Pietny akt kladenia venca

v stredu 4. apríla 2012 o 19.30 h
v rámci ktorého sa uskutoční

Lampiónový sprievod

a divadelná scénka venovaná oslobodeniu v podaní žiakov základnej školy.
Stretnutie účastníkov je o 19.30 h pred základnou školou.
Lampióny pre deti budú zabezpečené.

Poďakovanie

Srdečná vďaka za susedskú pomoc pri záchrane psíka p. Marte Kročitej a p. Pavlovi Bánovskému!

Bubeníkovci, pondelok 26. marca 2012

BLAHOŽELANIE

Dňa 17. marca 2012 oslávila krásne životné jubileum 70 rokov pani
Mária MARTIŠOVÁ.

Nech Ti stále slnko svieti v oknách Tvojho domova,
aj keď mráčik zastrie ho, zažiari Ti odznova.
Nech ti oči šťastím žiaria,
nech ústa slová lásky vravia,
srdce Tvoje nech nepocíti žiadny klam,
to Ti prajú k narodeninám: synovia Jaroslav, Peter a Ľuboš s manželkami, dcéra Monika s manželom a vnúčatá Jaroslav, Dominik, Aďka, Magdalénka, Veronika, Margarétka, Adam, Anenka, Alžbetka, Miško, Eliška, Šimonko a Paťko. ***K blahoželaniu sa pripája i ostatná rodina***

Blahoželanie

Je tu chvíľa pre otvorenie sŕdc a vyslovenie úprimných slov vďaky priateľstvo, za Vašu ľudskosť.

Všeličo môže človek na svete zastaviť, ale čo nikdy nezastaví, nespomalí, je čas. Čas je rieka nášho života. Míňa sa deň za dňom, rok za rokom a my sa pri jej toku občas pristavíme, aby sme si uvedomili určitý medzník vo svojom živote. V januári 1999 bola založená v našej obci ZO Jednoty dôchodcov, je tomu 13 rokov – pribudlo nám 13 rokov.

V tomto roku sa dožívajú krásneho jubilea 80 rokov dve naše členky – panie **Helena KLECHOVÁ** (22.2.1932) a **Viktória NOŽINOVÁ** (27.2.1932). Nech Vám život daruje každý deň trochu radosti, nech Vám každý deň ukáže niečo krásne – kvitnúci kvet, statočného človeka, dobrý skutok, aby ste zo života mali radosť, nekonečnú náruč zdravia a lásku, ktorá nemá hraníc.

Margita Bubeníková,
čestná predsedníčka ZO JDS v Beckove.
Ku gratulácii sa pripája aj RR BN

8. marec – MDŽ

Ktosi kedysi rozlúštil MDŽ ako „Muži Ďakujú Ženám“. Ďakujú im nielen za život, ale i za partnerstvo, manželstvo, deti a funkčnú rodinu. Ďakujú im za zachovanie rodu. Tá bonboniéra a gerbera, ruža či iná kvetina sú pre mnohé jediným poďakovaním, pre iné ospravedlnením a pre ďalšie alibi za dni, kedy starosti v práci či potreba zábavy partnerku, a nielen ju, opomínajú.

Ale MDŽ je predovšetkým sviatok rovnoprávnosti žien. Je to sviatok oslavujúci deň, kedy demokracia začala platiť pre polovicu ľudstva. A to nie je málo. To je veľmi veľa. Pretože polovičná demokracia nie je demokraciou.

Spojeným štátom americkým trvalo až do roku 1954, než vyhlásili rasovú segregáciu za nezákonnú. Až vtedy padla zásada „oddelení a predsa rovní“. Rasová segregácia v „kolíske demokracie“ padla ďaleko neskôr, než v Rakúsko-Uhorsku po prvý raz vystúpili ženy s požiadavkou na volebné právo. Stalo sa to na prvom zjazde socialistiek v Štutgarte v roku 1907, kedy s touto požiadavkou vystúpila rakúska delegátka. O tri roky neskôr, v roku 1910 na II. medzinárodnej konferencii žien – socialistiek v Kodani to isté navrhla Klára Zetkinová. Po prvýkrát sa takto ženy zišli v roku 1911 v Nemecku, Rakúsko-Uhorsku, Švajčiarsku, Dánsku, v Amerike. Právo na prácu, na odborné vzdelanie a koniec diskriminácie – to bol počiatok.

Ruské ženy si 8. marca 1917 uctili pamiatku ženských nepokojov proti vojne a chudobe v Petrohrade, ktoré prerástli vo februárovú revolúciu a abdikáciu cára.

Dnes je MDŽ celosvetovou manifestáciou za odstránenie diskriminácie žien a za ich rovnoprávnosť. A k ľudským právam patria aj sociálne práva. Pripomína sa v Európe, Amerike i Austrálii. Oslavuje sa i v Afrike.

Jedna kytica jar nespraví, ale priala by som ju všetkým ženám, i tým, ktoré MDŽ v hĺbke duše odmietajú. Pretože je symbolom úcty, lásky a porozumenia, ale je i uvedomením si dlhu.

Dlhu, ktorý spoločnosť k ženám má.

D. Jarábková

Samuel Potoček, 5.r.

Výročná členská schôdza ZO JDS v Beckove

Stalo sa už takmer tradíciou, že koncom fašiangov sa členovia Jednoty dôchodcov v Beckove stretávajú na výročnej schôdzi. Nebolo tomu inak ani tento rok. Vo štvrtok 9.2.2012 sa v kultúrnom dome konala výročná členská schôdza. Prítomných bolo 72 členov. Za okresný výbor JDS sa schôdze zúčastnila p. Ďurinová a p. Atalovičová. Veľmi si vážime, že napriek pracovnému vyťaženiu bol na našej schôdzi prítomný aj pán starosta Karol Pavlovič.

Na začiatku schôdze nás pozdravilo 15 žiakov zo ZŠ v Beckove pod vedením Mgr. Martiny Striežencovej svojim krátkym programom – scénkami, básňami a piesňami.

Potom nasledovala pracovná časť – o činnosti jednoty dôchodcov za rok 2011 informovala predsedníčka Ing. Mária Mináriková, o stave pokladne pokladníčka p. Elena Filáčková a o plánovaných aktivitách člen výboru p. Anton Šrámka.

S krátkymi príhovormi vystúpili aj p. Mária Ďurinová z okresného výboru JDS a p. starosta Karol Pavlovič.

Na schôdzi nechýbalo ani blahoželanie a odovzdanie ruží 26 jubilantom, ktorí sa v roku 2011 dožili okrúhleho jubilea.

Po pracovnej časti nasledovalo pohostenie spríjemňované hrou na harmonike a spevom p. Jozefa Slobodu.

Poďakovanie patrí všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom pričinili o to, aby výročná schôdza hladko prebehla – p. Ivanovi Hubinovi za prevoz materiálu, p. Miroslavovi Malcovi za dovoz a odvoz ľudí, pánovi starostovi za poskytnutie sály, p. Norike Strakovej za prípravu sály a obsluhu spolu s p. Annou Benkovou a p. Ivetou Martišovou a tiež s p. Vlastou Šrámkovou a sl. Monikou Bučkovou.

O prípravu chutnej kapusty sa postarala p. Oľga Šimková spolu s p. Jozefínou Fandrovou a p. Veronikou Bučkovou a za vedro dobrej kvasenej kapusty ďakujeme manželom Beňovcom.

Niektorých členov, ktorí sa schôdze nezúčastnili, možno odradila zima, iným možno nedovolil prísť ich zdravotný stav.

Verím však, že aspoň v takomto počte sa stretneme aj pri našich ďalších akciách.

V roku 2012 plánujeme uskutočniť besedu s p. Petrom Ondrejovičom, so sociálnou pracovníčkou p. Mgr. Danou Badžgoňovou, chceme vyčistiť park a cintorín, uskutočniť zájazd na Devín a vinobranie a zorganizovať výstavu ručných prác.

Mária Mináriková

Beseda s cestovateľom Petrom Ondrejovičom

ZO JDS v Beckove pozvala dňa 30. januára 2012 o 14 hod do klubu pri parku známeho beckovského cestovateľa a neúnavného propagátora našej obce Petra Ondrejoviča na besedu spojenú s prezentáciou fotografií. Peter Ondrejovič pripravil pre vďačných poslucháčov nielen obrázky zo svojich ciest z Ameriky, Afriky či Ázie, ale aj pozoruhodné zábery našich rodákov a spoluobčanov, ako aj rôzne pohľady na Beckov, na jeho pamiatky, prírodu, priblížil historické fotografie a staré pohľadnice Beckova. Záujem bol veľký, ale čas krátky, tak sa zúčastnení dohodli na pokračovaní, ktoré sa uskutoční na rovnakom mieste a v rovnakom čase niekedy na jeseň.

Pozorní diváci

Beseda s cestovateľom sa stala stretnutím „Beckovanov“ nad albumom starých fotografií a spomienkou na staré časy. Peter, ďakujeme!!!

Text a foto D. Badžgoňová

ZDRAVOTNÍCKA OSVETA
Cukrovka - Diabetes mellitus

Cukrovka je chronické ochorenie, spôsobené nedostatočným účinkom inzulínu pri jeho nedostatku. Dôsledkom toho nastáva hyperglykémia, zvýšená hladina krvného cukru.

Trvalá hyperglykémia spôsobuje zmeny na cievach - na sietnici oka, tzv. diabetická retinopatia, na obličkách diabetická nefropatia a na periférnych nervoch diabetická neuropatia. Zmeny na veľkých cievach – makroangiopatia - sa prejavia postihnutím ciev predkolenia a koronárnych ciev srdca.

Uvedené cievne zmeny vedú teda k slepote, zlyhaniu obličiek, srdcovému infarktu, amputácií končatín a iným vážnym chorobám.

Najúčinnejšou prevenciou vzniku a rozvoja týchto chorobných zmien je zabrániť hyperglykémii, a to včasným zistením a liečbou cukrovky.

Liečba spočíva v prísnej diéte a úprave telesnej hmotnosti. Úprava hyperglykémie sa docieli podávaním tabletiek – tzv. perorálne antidiabetiká alebo pichaním inzulínu. MUDr. Lenka Benáková

MATE 65 rokov a viac?

Som rada, že Vám môžem predstaviť novootvorenú GERIATRICKÚ ambulanciu, ktorá v našom regióne doteraz chýbala. Naša ambulancia je zameraná ŠPECIÁLNE na zdravotnú starostlivosť o starších ľudí.

V našej ambulancii posúdime Váš zdravotný stav KOMPLEXNE - tzn. urobíme všetky potrebné vyšetrenia, vrátane preventívnych, aby ste jeseň Vášho života prežili v čo najlepšej kondícii, pretože kvalita Vášho života úzko súvisí s kvalitou Vášho zdravia. Včasným rozpoznaním Vašich ťažkostí, ktoré nemusia mať jasné, viditeľné prejavy budeme môcť efektívnejšie a úspešnejšie zvládať príp. zdravotné komplikácie a udržať Vás čo najdlhšie úplne sebestačných a včas predchádzať problémom, kedy už pomoc nebýva natoľko účinná.

Hlavným cieľom zdravotnej starostlivosti lekárskeho odboru geriatria je skvalitnenie života starším ľuďom, predĺženie života, udržanie sebestačnosti, odsunutie bezvládnosti a odkázanosti na pomoc svojich príbuzných. Je v záujme nás všetkých, aby ste sa práve Vy, v čase kedy si máte užívať zaslúžený odpočinok, neocitli na okraji záujmu spoločnosti a zdravotnej starostlivosti. Počas geriatrického vyšetrenia zhodnotíme EKG, TK, zrealizujeme a zhodnotíme odbery krvi, predpis liekov, predpis inkontinenčných pomôcok...

V našej ambulancii Vás radi privítame, neváhajte nás navštíviť:

> ak sa liečite na hypertenziu, ischemickú chorobu srdca, anginu pectoris, cukrovku II. typu s komplikáciami, ste po cievnej mozgovej príhode, liečite sa na priedušky... tzn. máte viacej závažných ochorení súčasne;

> užívate viac ako 5 liekov denne, mnohokrát i viac ako 10 liekov denne;

> máte poruchy rovnováhy, pohyblivosti, poruchy chôdze, závraty, opakovane ste spadli;

> poruchy pamäti, zabúdate, poruchy orientácie, sústredenia, reči;

> depresiu, úzkosť, poruchy výživy;

> máte problém vôľovo udržať moč, stolicu;

> potrebujete pomoc pri bežných denných činnostiach (jedenie, umývanie, WC, obliekanie, užívanie liekov, telefonovanie, nakupovanie, cestovanie k lekárovi, na nákup.., príprava jedla...);

> máte zložitú sociálnu situáciu, tzn. dysfunkcia rodiny, bývate sami, nevyhovujúce bytové podmienky...

Geriatrická ambulancia sa nachádza v Novom Meste nad Váhom v priestoroch PALMY- Malinovského 36 (zboku lekárne PALMA). Prístup do ambulancie je bezbariérový.

Objednanie BEZ ČAKANIA: 0918 693 458, cez internet www.salud.sk Ordinačné hodiny: pondelok, utorok, streda, štvrtok 08.00 - 12.30 hod. Zmluvné poisťovne: Všeobecná zdravotná poisťovňa, Union.

MUDr. Zuzana Durdíková

Zdravotná starostlivosť o seniorov

Geriatria je lekársky odbor, ktorého hlavným cieľom je skvalitniť, predĺžiť život starším ľuďom. V našom regióne sa geriatrii venuje MUDr. Zuzana Durdíková, ktorá má zriadenú ambulanciu v priestoroch firmy Palma v Novom Meste nad Váhom.

V utorok 31. januára 2012 sme p. MUDr. Durdíkovú privítali aj v našom klube. Dvadsiatim členom, ktorí prijali pozvanie na besedu, predstavila svoju novootvorenú ambulanciu, služby a starostlivosť, ktoré nám môže poskytnúť.

Mária Mináriková

SPOMIENKY NA ROKY 1950-1968 A NASLEDUJÚCE (9.)

Napísala sr. Cecília M. Kosecová

13. NOVÉ NÁDEJE

Január 1968 priniesol zmenu i v celoštátnej politike. Do čela vedenia KSČ sa dostáva Slovák Alexander Dubček – meno, ktoré sa za osem mesiacov stalo svetovým a jeho osobnosť populárnou. Taliansko ho vyhlásilo za muža roka – poznáte to na tomto malom príbehu. Istá rodina bola v tom čase na zájazde v Taliansku. Na spiatočnej ceste stratili smer cesty. Taliansky nevedeli. Čo teraz? Stačilo ale, že vyslovili meno „Dubček“ a každý hneď vedel kam patria a ochotne im ukázali správny smer. V marci toho roku, a to 30., dochádza i k zmene vo vláde, nastupuje nový prezident generál Ludvík Svoboda po dlhotrvajúcej vláde Antona Novotného. Nastáva uvoľnenie. Po dvadsiatich rokoch sa konajú verejne procesie, oslava sviatku Božieho Tela, hlásia sa nové povolania, v novinách sa píše otvorene. V auguste 1968 sa na Morave koná schôdza vyšších predstavených rehoľných spoločností. Všetci sa rozchádzajú s novými nádejami do blízkej budúcnosti. Ako si každý zhlboka vydýchol, tak nemohol tušiť, čo zase prinesú blízke dni.

Veľa zmien bolo v rokoch 1968-1969 nielen u nás v republike, ale aj vo svete.

Zas prichádzajú na pretras reči okolo nášho slovenského znaku. Prvýkrát to bolo v roku 1960. Časopis Život uverejnil o tom článok: „Lipa alebo dvojkríž?“ Dokonca aj pán dr. G. Husák, neskorší prezident, mal pripomienky k novému vytvoreniu znaku. Žiaľ, k dvojkrížu sme sa už nevrátili. Aspoň nie dosiaľ a či sa tak stane v budúcnosti?

Nové sestry vo Vejprtoch (1969)

Dňa 19. augusta 1968 prijal pán prezident L. Svoboda na poradu pánov biskupov. Výsledky boli sľubné a na základe toho bola pre rehole zriadená organizácia ÚRS – Ústredie rehoľných spoločností, ktoré malo na starosti vybavovanie všetkých rehoľných záležitostí, aby sa vyjednávania medzi vládou a rehoľami urýchľovalo a koncentrovalo. Výbor ÚRS informoval o všetkom jednotlivé komunity.

A vo svete, hlavne vo svete techniky?

Americká kozmická loď Apollo 8 práve na Vianoce dorazila k Mesiacu a krúžila okolo neho. 25. decembra o 15. hodine nášho času, keď v USA bol práve Štedrý večer, vysielali traja kozmonauti, všetci veriaci, z vesmíru posolstvo Zemi. Zračila sa v ňom hlboká viera a vďačnosť Pánu Bohu za šťastný let.

V roku 1969 sa znova spomína po dlhom mlčaní na generála Milana Rastislava Štefánika. Jeho mohyla na Bradle je hojne navštevovaná. Prišli aj Slováci z Ameriky. Dokonca vyšla i kniha „Štefánik“ a napísal ju Ján Juríček.

Na tento rok pripadlo 1100. výročie smrti sv. Cyrila. Počas celého roka sa konajú púte do Ríma. Zúčastnili sa ich okrem iných aj niektorí naši vynikajúci ľudia, ako prof. Eugen Suchoň, hudobný skladateľ, sochár Alexander Trizuliak, ktorý za toto po roku 1969 po zmene v štátnom vedení stratil svoje postavenie.

Svet techniky sa dostal dopredu. Bolo to vyššie spomínané pristátie kozmickej lode Apollo na Mesiaci. V nedeľu 20. júla pristáli prví ľudia na Mesiaci o 21. hodine a 18. minúte a 13. sekundách. Po dvoch minútach Armstrong oznámil svetu: „Orol pristál, na palube všetko v poriadku.“ Adwin Aldrin zaslal riaditeľovi strediska NASA nasledujúce posolstvo pre ľudstvo: „Bol by som rád, keby každý človek na svete, ktorý zachytí toto posolstvo, zastavil sa a zamyslel sa nad udalosťami posledných hodín. Rád by som požiadal každého, aby podľa svojho rozjímal o nich.“

Mesiac bol preskúmaný a kozmonauti po niekoľkých dňoch šťastného letu navrátili sa živí a zdraví na Zem. Všetko bolo vysielané televíziou. Celý svet s napätím sledoval túto neslýchanú udalosť. Za ochranu božiu i za šťastný výsledok Apolla 11 modlil sa aj sv. Otec Pavol VI. a celý veriaci svet! Po tejto udalosti sa zase vrátime do našej prítomnosti.

14. NOVÉ OBAVY

Tento sľubne sa rozvíjajúci pokrok dostal veľmi rýchlo smrteľnú ranu. Nové nádeje zmarili nové obavy, keď naša vlasť bola v noci z 20. na 21. augusta 1968 prepadnutá vojskami piatich štátov Varšavskej zmluvy (ZSSR, NDR, Poľsko, Maďarsko a Bulharsko). Okamžite boli obsadené všetky hlavné budovy v mestách, naši vedúci predstavitelia boli odvedení, nevedno kam. V tom okamihu celý národ a národnostné menšiny sa zjednotili pevne v jeden celok a zostali verní našim predstaviteľom.

Prezident gen. L. Svoboda žiada, aby mohol cestovať do Moskvy, bol internovaný na pražskom hrade. Žiada, aby vrátili Dubčeka a ďalších. Stalo, vrátili sa do vlasti. Nepodarilo sa hneď dosadiť novú vládu, i keď určité ústupky sa museli urobiť. Stalo sa tak neskôr. Ľud v týchto chvíľach je jednotný ako nikdy predtým! Časť vojska ale zostala u nás a A. Dubček musel v nasledujúcom roku predsa odstúpiť.

Nie je možné, aby som v Spomienkach zachytila udalosti týchto dvoch rokov. Dotýkam sa toho len okrajovo, aby sa videlo, ako cítila väčšina národa. Písať o týchto udalostiach, z toho by bola kniha!

Dôsledkom týchto udalostí zastavilo sa všetko, čo nasvedčovalo o istom uvoľnení. Otvárajú sa brány väzníc a z nich vychádzajú kňazi, ktorí prestáli žalárovanie osemnástich rokov... Nedá sa pokračovať tak rýchlo dopredu, ale nikto nechce ísť ani späť. Že zmýšľanie ľudí sa začalo vtedy meniť, vidíte na týchto udalostiach.

Začiatkom septembra roku 1968 som zažila na liečení v Jáchymove túto udalosť. V liečebnom dome „Radium Palace“ sa konal koncert. Mal to byť koncert pražského dua Dagmar Platilová, harfa, prof. Václav Žilka, flauta a Jana Jonášová, soprán. Pre spomínané udalosti sa nemohla dostaviť harfistka, ktorá bola na umeleckej ceste v Taliansku. Obsadenie účinkujúcich sa preto muselo zmeniť, ale i tak bol program koncertu hodnotný. Po skončení koncertu prof. Václav Žilka sa ujal slova: „V minulých rokoch ste často počúvali, že v rozhlase bývalo krátke hudobné vysielanie, ktoré bolo venované určitým stavom. Tak sa hrávalo baníkom, vojakom, družstevníkom a ďalším. My dnes svoje záverečné číslo venujeme niekomu, koho sme si za 20 rokov nevšímali. Venujeme to ženám v „čiernom“, ženám, ktorým sme za dvadsať rokov venovali málo pozornosti, a predsa tieto ženy žili medzi nami, konali svoju prácu ticho, pokojne a obetavo. Kto mal možnosť podívať sa do ústavu pre mentálne postihnutú mládež alebo do domova dôchodcov, iste bude so mnou súhlasiť. A my dnes tieto ženy máme medzi sebou, sú tu s nami, a preto im toto záverečné číslo venujeme!“ (Boli sme na tom koncerte prítomné iba tri sestry, ale dobre som si uvedomovala, že zastupujeme všetky sestry, nech sú kdekoľvek roztrúsené po celej našej vlasti).

Sálou zaznel potlesk, zraky ľudí sa obracali na nás, niektorí mali v očiach slzy... Po utíšení zazneli prvé tóny predohry k Schubertovmu „Ave Maria“. Bola som týmto nečakaným prejavom sympatie na tomto mieste taká rozrušená, že som zabudla aj počúvať, mysliac si ako sa celá vec skončí.

Keď dozneli posledné tóny, znova zaznel, ale teraz už burácajúci potlesk. Za tohto burácajúceho potlesku som ani neviem ako prišla až k pódiu, podala som účinkujúcim ruku a bez toho, že by som povedala slovo, vrátila som sa na svoje miesto. Potlesk trval ďalej, ľudia vstávali zo svojich sedadiel a tlieskali a tlieskali... Nepripustili k slovu ani kultúrnu referentku, ktorá sa musela vzdať svojho záverečného slova. Za stále trvajúceho potlesku odišli bez slova aj účinkujúci. Potom nastalo ticho. A čo bolo zvláštne, že všetci prítomní sme sa v tichosti rozišli pod trvajúcim dojmom tejto udalosti. Ešte o niekoľko dní po tom ľudia, ktorí tam boli prítomní, vraveli, že to bolo veľmi pekné.

A ako sa zachoval umelec prof. Václav Žilka? Stál na pódiu počas tohto nadšenia usmievavý akoby sa nebolo nič stalo, akoby bol urobilo niečo samozrejmé. Patrí mu za to vrelá vďaka, vyzdvihol nielen rehoľné sestry, ale aj Cirkev, ktorej sú členkami.

Piešťany – prvé sestry (1969)

Keď som po troch týždňoch odchádzala z Jáchymova, zdalo sa mi, že ľudia sa už nedívali na rehoľnice ako na niečo nebezpečné, ako sa zvyklo počas tých 20 rokov o nás hovoriť. Odniesla som si odtiaľ pekné spomienky na ľudí, ktorí nie sú zlí, ale nevedomí. Čo k tomu prispelo? Zaiste, udalosť na koncerte predovšetkým a tiež príjemné posedenie pri speve a hudbe. Požiadala som totiž tamojšieho správcu liečebného domu Radium Pallace, aby som mohla trochu voľného času tráviť pri piane. Ochotne zvolil. Prvýkrát som hrala len pre blízke okolie, ale ľudí na druhý a tretí deň pribúdalo. Zvuky tónov priťahovali ľudí rôznych názorov a vierovyznaní. Boli tam veriaci i neveriaci, komunisti i ateisti a všetci spievali Láska, Bože, láska, Zahučali hory, atď. Bol to nádherný dialóg! Striedali sa slovenské piesne s českými, ale i Santa Lucia, Poem, Mozartova uspávanka i Babičkin maršovský valčík. Bolo to ozaj krásne zakončenie liečenia! Keď som na druhý deň odchádzala, poslucháči sa priaznivo vyjadrovali a ľutovali, že práve v najlepšom sa rozchádzame. Myslím, že sme sa predsa zblížili. Ešte na schodoch som si nedala ujsť príležitosť, aby som sa s piesňou „Heimweh“ nerozlúčila s jednou pacientkou zo Západného Nemecka. Bola dojatá a spievala so mnou. I takéto priblíženie sa k ľudom je skutok lásky. V tom čase tam bolo na liečení dosť Slovákov. Príležitostne som nadviazala s nimi reč.

Mnohí nevedeli o nás a našom živote za posledných 20 rokov skoro nič (1950-1968) a divili sa veľmi prekvapení, keď som spomínala, že sme pracovali v továrňach, na poli a pod. Povedala som im aj to, že čo sa stalo, je smutná, ale pravdivá história v dejinách nášho národa. Poukázala som na to, že nakoniec tým, ako sme sa postavili k rôznym druhom práce, získali sme si vážnosť i úctu u tých, ktorí sa spočiatku na nás dívali nepriaznivo. Hoci nás od väčšiny ľudí, s ktorými sme sa za 20 rokov stretávali, delilo veľa, predsa v mnohých prípadoch sa k nám chovali slušne.

Vravela som tiež, že to, čo sa stalo, dosiaľ nás bolí, pretože boli pri tom aj naši ľudia. Všetci do jedného svorne hovorili, že to boli jednotlivci, že sa to robilo prenáhlene... Zakončila som tým, že nech už to bolo akokoľvek, neprestali sme byť aj popri tom vlastenkami a nestratili sme svoje národné cítenie a chceli by sme i svojmu národu preukázať aspoň trochu dobra, ktoré sme tu vykonali.

Po tomto peknom a milom zážitku omnoho smutnejšia je ďalšia udalosť. Nový veľký rozruch v celom štáte spôsobilo upálenie sa vysokoškoláka Jana Palacha v Prahe 16. januára 1969 odpoludnia na Václavskom námestí. Podľa listu, ktorý zanechal, chcel týmto činom vyjadriť nesúhlas s vtedajšou situáciou a súčasne prejavil obavu o ďalší vývoj v našej spoločnosti.

V súvislosti s touto udalosťou okrem iných prehovoril aj pán prezident L. Svoboda. Medzi iným povedal: *„Ako prezident a občan nesúhlasím, aby sa takýmto spôsobom vyjadrovali politické postoje. Zastavte tieto strašlivé činy! Zabráňte, aby táto tragédia viedla k tragédii celého národa.“*

Aj sv. Otec pápež Pavol VI. sa vyslovil k tejto udalosti u nás.

Pohreb nebohého Jana Palacha sa konal 25. januára 1969. Za pokojný priebeh sa zaručilo študentstvo vyšších škôl. Vo vedľajších uliciach bola v pohotovosti bezpečnosť, ale jej zásah nebol potrebný.

Podľa správ, ktoré prinášala tlač, upálenie Jana Palacha malo ohlas po celom svete.

Jan Zajíc, 18-ročný študent železničiarskej školy v Šumperku sa 25. januára tiež upálil v Prahe. Bol na mieste mŕtvy. Motív jeho činu bol tiež politický. Bol pochovaný vo svojom rodisku vo Vítkove.

Veľa, preveľa bolo všelijakých udalostí. Vrátim sa ale tam, kde som prestala – ku koncertu a necháme, aby sa ďalej odmotávala niť z klbka spomienok.

Zážitok z koncertu som chcela poslať na uverejnenie do Katolíckych novín. Než sa ale celá vec vybavila – ako nájsť adresu umelca, jeho súhlas na uverejnenie – prešlo niekoľko mesiacov. Nakoniec mi z redakcie Katolíckych novín odpísali, že je už neskoro na uverejnenie. Celá vec teda zostala len na papieri.

15. POMALÝ NÁVRAT

Po udalostiach vo vlasti v zemne v štátnom zriadení všetci sa dívali dopredu s nádejami. Zo Slovenska prichádzajú prvé žiadosti od duchovných správcov farností, ktorí prosia poslať sestry na výpomoc pri vyučovaní náboženstva. Zo zamestnania tu v pohraničí ale nechcú sestry prepúšťať. Len ťažko úrady prijímajú výpoveď. Riaditeľ ústavu domova dôchodcov vo Vejprtoch nemá z toho veľkú radosť. Predsa! 26. septembra 1968 „odlieta“ prvá lastovička z Krušných hôr dolu na juh do Beckova. Tu, v domove dôchodcov pracovalo už osem našich sestier a 11. októbra, teda v mesiaci sv. ruženca, kedy sme pred 18-timi rokmi opúšťali svoju domovinu, nasledujú ju ďalšie, a to do Trenčína a Michaloviec.

Sestry začali svoju učiteľskú činnosť na vyučovaní náboženstva ako katechétky. Bolo im treba prestáť nejednu skúšku. Prekážky prichádzajú zo strany štátnych úradov na Slovensku. Ťažko sa dostáva štátny súhlas pre sestry a bez tohto súhlasu, ako to písali v Trenčíne, nemožno ani vkročiť do školskej budovy.

Zase jeden boľavý bod, kedy sa cíti akoby sme boli svojimi vlastnými odmietnuté. Za celých 18 rokov nestratili sme svoje národné cítenie a chceme trochu dobra, ktoré sme konali inde preukázať aj svojim.

Asi s akými pocitmi prichádzali tieto prvé? To vedia len ony. Bola tu medzera skoro dvadsiatich rokov a ako vyplniť a dohoniť tento veľký skok? Boli síce uznané ako prvé vkročiť na rodnú zem, ale prichádzajú zas len do ťažkých podmienok. Kláštory, ktoré patrili reholiam, sa vtedy nevrátili a kto vie, či sa aj kedy vrátia. Zriadili sa v nich rôzne učiliština, školy, internáty. Začína sa z ničoho!

Tu mi prichádzajú na um slová pápeža Pavla VI. z reči, ktorú mal k zhromaždeným rehoľniciam: „Pošlem vás do sveta, pošlem vás po dvoch, po troch, lebo kresťanský ľud chce vidieť svoje zasvätené panny medzi sebou.“

16. ZAMYSLENIE

Príde tá hodina, vrátime sa!

Tieto slová nás sprevádzali počas dlhých osemnásť rokov nášho putovania. Oživovali sme nimi nádej, že i nám svitne hodina návratu. September – október 1968 priniesol svit tejto nádeje.

Prvé naše sestry, ktoré odišli v jesenných mesiacoch, pustili sa do práce s opravdivým apoštolským duchom. Bo po dvoch rokoch, keď museli svoju nádejnú činnosť opustiť, zanechali po sebe dobré spomienky, ba získali i nové povolania. S čím všetkým sa bolo treba vyrovnať a prijať ako skutočnosť! Obstáli v tejto priekopníckej práci skvelo.

Po prekonaní začiatočných ťažkostí začali sa sestry blížiť k deťom, a tým i k ľuďom. Veď ako prekonať veľký časový odstup? I deti tejto doby sú iné. Že budú mať sestry rady, a to aj v atómovom veku, je vidieť na tejto príhode.

Mohlo to byť asi v 4. alebo 5. triede základnej školy. Sestra katechétka kreslí na tabuľu výklad učiva. Ospravedlňuje sa deťom, aby jej prepáčili nedostatočnú kresbu, pretože pri ťažkej práci v továrni jej ochrnula ruka. Na to mal jeden chlapček pohotovú odpoveď: „Milá sestrička, veď je to dobre, hlavná vec, že vám jazyk neochrnul, že nám môžete rozprávať!“

Z rôznych miest Slovenska prichádzajú ďalej žiadosti do provinciálneho domu, ktorý bol vtedy ešte stále v pohraničnom meste Vejprty o pomoc pri vyučovaní náboženstva i na organovanie. Nemožno zatiaľ vyhovieť, pretože niet personálu, ktorý by nastúpil na opustené miesta v domove dôchodcov.

Ešte jedna spomienka z prvej hodiny náboženstva po dvadsiatich rokoch. Sestrička prišla do triedy, bolo to vo vyšších ročníkoch a prihovorila sa deťom: „Milé deti, pozdravujem vás našim katolíckym pozdravom – Pochválený buď Pán Ježiš Kristus! A tento pozdrav odovzdajte aj svojim rodičom!“

17. RADOSTNÉ I BOLESTNÉ CHVÍLE

Začiatok nového roka 1969 bol radostný pre našu družinu. Vtedy, 6. januára, akoby zažiarilo v kongregácii svetlo a „zjavila sa sláva Pánova“. Do provinciátu, ktorý pred osemnástimi rokmi museli opustiť, sa vracajú tie, ktorých úmysel zostal ten istý a nič nezmenili na svojom rozhodnutí. Z tridsiatich to boli tri! Kam sa podeli ostatné? Niektoré sa zaradili do civilného života, niektoré si povolal Pán na druhý svet a niečo zostalo na farách a venovalo sa vedeniu domácnosti. A preto tieto, ktoré sa vrátili a stáli znova pred oltárom Pána, isto s radostným a vďačným srdcom zaspievali Te Deum. Pán Boh ich priviedol k svojmu cieľu, ale akými cestami! A prišli aj nové!

Život vôbec, ako aj kongregácia boli by sa sľubne rozvíjali ďalej, ale vtedy sa to stalo!

19. apríla 1969 sa vzdal Alexander Dubček. Na jeho miesto nastúpil dr. Gustáv Husák. Ďalej to ide jedno za druhým. Potom prichádza nie menej žiaľna správa, ktorá nás zasiahla priamo do srdca. J.E. najdp. biskup ThDr. Ambróz Lazík, apoštolský administrátor trnavský, vyčerpaný prácou a starostlivosťou o diecézu 20. apríla 1969 odovzdáva svoju dušu Bohu. Trnavská diecéza je bez pastiera, ako aj ostatné diecézy. Nitriansky pán biskup ThDr. Eduard Nécsey zomrel už rok predtým, 19. júna 1968. Zostáva už len rožňavský pán biskup J.E. ThDr. Róbert Pobožný. Sestry z Vejprt sú postupne odčerpávané na Slovensko.

3. júna 1969 prichádzajú do domova dôchodcov do Turčianskych Teplíc. 1. augusta 1969 odchádzajú zase štyri naše sestry do Trnavy na biskupstvo, kde im je zverené vedenie domácnosti. 15. augusta toho istého roku prichádzajú ešte sestry do Bratislavy do Ústavu pre telesne postihnutú mládež na Patrónku.

Vo Vejprtoch zostali sestry už len v ústrednej budove Dukla. V tomto ustavičnom pohybe tieto prvé priekopníčky vyorávajú zatiaľ prvú brázdu na svojich pracoviskách.

A zasa do Bratislavy sú volané vyššie predstavené na Ministerstvo kultúry. Za akým účelom? Že vraj sa sestry „moc rozbehli“, treba uviesť miesta, kde sa nachádzajú, koľko je mladých sestier, prijímanie dorastu sa obmedzuje. To boli asi hlavné body, o ktorých sa rokovalo. Aj po týchto udalostiach sa koná v Piešťanoch v charitnej kaplnke Sedembolestnej prvá úradná verejná obliečka do rehoľného rúcha, ale zároveň zase aj posledná. Tri z týchto povedzme už noviciek boli kandidátkami už v roku 1950, ale nemali dokončené štúdiá, preto sa až teraz vracajú do rehole. Prajeme im lepšiu plavbu, ako sme mali my! Tieto radostné chvíle zakrátko vystriedali iné. Množia sa predvolania. Jedno predvolanie na úrady stíha druhé. S blížiacim sa koncom roka akoby sa čosi lámalo i v spoločenskom zriadení. A tak aj bolo! Doplňme to krátkym prehľadom. Udalosti v Cirkvi, vo svete, v republike. Je ich toľko, že sa to prelína jedno cez druhé.

V roku 1958 zomiera pápež Pius XII. Nastupuje Ján XXIII., ktorý v roku 1961 zvoláva Druhý vatikánsky koncil. Zúčastňujú sa ho aj naši páni biskupi ThDr. Eduard Nécsey a ThDr. Ambróz Lazík. V roku 1963 zomiera pápež Ján XXIII. Nastupuje po ňom pápež Pavol VI. ***(pokračovanie)***

Slovenský zväz ochrancov prírody a krajiny - Základná organizácia Beckov

BECKOVSKÉ STUDIENKY 1.

Studienka v chotári je niečo posvätné. V minulosti bola spočiatku základom života ľudí na kopaniciach a v horských oblastiach. Jej výdatnosť bola dôležitá pre ľudí a hlavne ako zdroj vody pre dobytok pri možnom vybudovaní hospodárskej usadlosti. V dnešnej dobe PET fliaš a sladených nápojov v nich akoby strácali studienky pomyselný význam. Napriek tomu studienka odzrkadľuje vzťah človeka k prírode a životnému prostrediu.

V tomto cykle sa Vám pokúsim predstaviť studienky v beckovskom chotári i s pohľadom na geologickú stavbu a tektoniku daného územia.

Smegová

Hornatá východná časť je súčasťou Považského Inovca, ktorý sa podľa regionálneho geologického členenia nachádza v pásme jadrových pohorí vnútorných Západných Karpát, patrí do oddielu Inovecké predhorie. Značná časť je budovaná vápencami, pričom územím prechádza niekoľko zlomov, ktoré silno narušujú hladinu podzemných vôd. V tektonike Seleckého bloku dôležitú úlohu zohráva priečna elevácia severojužného smeru pozdĺž Seleckého potoka po začiatok Kňažej doliny; ktorá bola spôsobená v prešmykovej zóne podsuvom kryhy z Inovca pod Lazy a komplex Drieňového vrchu. Toto spôsobilo pretrhnutie toku spodných vôd z masívu Inovca do nášho chotára.

Studienky v našom k.ú. vytekajú zväčša v terénnych depresiách, v údoliach zarezaných pod hladinou podzemných vôd. Táto hladina nie je ani vodorovná ani pravidelná plocha. Nerovnosť hladiny je dôsledkom nepravidelnosti reliéfu, nerovnomerného rozdelenia zrážok a infiltrácie (vsiakavosti) a priesakového prúdenia (filtrácie) cez horniny s rôznou priepustnosťou.

Ako prvú predstavím studienku na Smegovej. Táto studienka je dôležitý orientačný bod poľovných revírov. Stretajú sa tu Selecký, Kálnický a Beckovský poľovný revír. Studienka vyteká v depresii v úpätnici kopcov Smegovej a Kopanej vo vzdialenosti 5 metrov od Rybníckeho potoka. Oba kopce počas Seleckej sukcesie sú budované v perme (pred 270 mil. rokov) Krivosúdskym súvrstvím z vulkanoklastických drobov a drobnozrnných zlepencov v prevahe svetlo zelenkavých pieskovcov.

Počas môjho 35-ročného sledovania studienky sa nestalo, že by prestala tiecť. Pri postupnom uvedomovaní si jej dôležitosti v našom chotári pristúpili členovia ZO SZOPK Beckov k jej úprave. Pôvodné zakrytie studienky previedol Milan Hladký. Drevo postupne zgrnelo a pod ťarchou mokrého lístia a snehu sa strieška prepadla do studienky. Následne sme v roku 1998 previedli rekonštrukciu studienky s osadením agátového zrubu, strecha bola zakrytá bonským šindľom. V roku 2009 bola vymenená predná doska na strieške.

Studienka tečie počas celého roka. V minulosti poslúžila ľudom pri prácach v lese, hubárom, poľovníkom a ochrancom prírody. V súčasnosti pri používaní balenej vody je navštevovaná len sporadicky.

Studienka tečie do Rybníckeho potoka, ktorý priberá snehové a dažďové vody zo Suchých potokov, Doliniek, Klokočovky, Hubačovho jarka a Rybníkov. Rybnícky potok sčasti tvorí katastrálnu hranicu medzi Beckovom a Kálnicou.

Ďalšia studienka v Suchých potokoch patrí k studienkam tečúcim do leta počas jarných mesiacoch (napájaná snehovými vodami) . V ďalšom období po znížení hladiny spodnej vody tečie pod povrchom. Studienka má infiltračné územie v severovýchodnej časti Smegovej, pod Lazovým vrchom po Škrátkech jarok. Od ostatného územia je odrezaná zlomami so závrtmi. Studienka slúži na napájanie zveri a vtákom počas hniezdenia.

Podobný typ studienky je i v Hubačovom jarku. Slúži na napájanie zveri a zvierat chovaných na Salaši p. Smetanom. Studienka sa nachádza v dolnej časti terénnej depresie (eróznej ryhe) nazývanej Hubačov jarok. Infiltračné územie sa rozprestiera na južnej časti Lašida tvoreného lúžnanským súvrstvím z ružových, sivobielych a bielych kremencov, prípadne kremenných pieskovcov a západnej časti Rybníkov patriacich do devónskeho komplexu pozostávajúcich z albitizovcaných chloriticko-muskovitických svorov budovaných pred 400 mil. rokov.

Ivová, záchyt vody

V tejto časti posledná studienka je za Zbojníckym kopcom na Ivovej. Taktiež tečie len do horúceho leta. Napája záchyt vody pre zver a obojživelníkov udržiavaný ZO SZOPK. Infiltračné územie patrí do Seleckej sukcesie z obdobia triasu (225 mil. rokov) budovanej lúžnanským súvrstvím z kremenných pieskovcov, ohraničené je dvoma zlomami.

V ďalšom pokračovaní sa budeme zaoberať studienkami v juhozápadnej časti nášho chotára.

Ing. Viliam Maslo

Krst knižky básní Gustáva Rumánka

Dňa 27.1.2012 o 17. hod. v kaviarni Kultúrneho domu Javorina na Starej Turej uskutočnil sa akt uvedenia do života knižky STO HAIKU A VERŠE autora Ing. Gustáva Rumánka. Táto knižka v prvej časti obsahuje sto tzv. haiku, útvar, ktorý predstavuje uzavretú myšlienku formou trojverša s počtom slabík 5 – 7 – 5. Táto umelecká forma stelesňuje japonský cit pre detail a predstavuje najkratšiu báseň na svete. V druhej časti knižky je publikovaných tridsať dva básní.

Posluchárstvo toho podvečera tvorili hlavne priaznivci kultúry, ktorí prijali pozvanie. Prevažne to boli príbuzní, priatelia, spolužiaci, blízki a známi autora ako i jeho manželky. Protagonisti slávnostného programu pripravili pre hostí pútavý program. Navštíviť tento večierok si považoval aj Ing. Ján Kišš, primátor mesta. Výber haiku a básní pripravili a recitovali zo spomínaného knižného diela pani Marta Adamusová a Mgr. Elena Rumánková, manželka autora. Recitácie prekladali hudbou slečna Júlia Hollá na flaute a pán Ján Pavlovič na klavíri, obaja zo Základnej školy umenia v Starej Turej. V priebehu recitácií vystúpil MVDr. Ladislav Novomestský zo Serede, staroturiansky rodák, ktorý zaspieval piesne, ktoré sprevádzal vlastnou hrou na klavíri. Obdobne tiež zaspieval k potešeniu všetkých pán Pavel Pavlech z Kálnice svoju vlastnú pôsobivú pieseň Za Kálnicu tri doliny...v sprievode klavíra Jána Pavloviča, ktorú prítomní odmenili spontánnym potleskom. Tu treba ešte doplniť, že na záver podujatia, na prianie p. primátora mimo program, zaspievala svoju Pieseň o Starej Turej sama autorka pani Mgr. Elena Rumánková spolu s pani Oľgou Pagáčovou k všeobecnému potešeniu publika, ktoré sa k nim spontánne pripojilo.

G. Rumánek s primátorom mesta Jánom Kiššom

Záverom Ing. Gustáv Rumánek poďakoval p. primátorovi za účasť, účinkujúcim za príjemný umelecký zážitok, všetkým svojim sponzorom, ktorí umožnili vydanie tejto básnickej zbierky a tiež aj prítomnému posluchárstvu za účasť na tomto podujatí.

Životopisné poznámky:

Ing Gustáv Rumánek sa narodil v r. 1937 v Novom Meste n. Váhom rodičom Gustávovi Rumánkovi (1902 – 1953), kožušníkovi a Blažene, rod. Benešovej (1905 – 1996), domácej, rodáčke z Moravy k sestre Jarmile (1931). Otcova matka, Júlia Rumánková, rod. Ondrejovičová (1872 – 1951) pochádzala zo zemianskeho rodu Ondrejovičovcov (erb r.1693). Jej matka Eva, rod. Ambrová (1840 – 1906), bola neterou beckovského rodáka, lekára, známeho uhorského pôrodníka, MUDr. Jána Ambra (1827 – 1890). Otcov bratranec, Ján Ondrejovič (1930 – 1981), bol priekopníkom slovenského dizajnu a má v rodisku pamätnú tabuľu (2001).

Základné vzdelanie, ako i maturitu získal na Priemyselnej škole strojníckej (1952 – 1956) v rodisku. Ďalej vyštudoval Slovenskú vysokú školu technickú v Bratislave, strojnícku fakultu (1960 – 1966). V r. 1956 až 1997 nepretržite pracoval v Chirane Stará Turá ako technológ, vedúci výrobnej prevádzky, vývojový a výskumný konštruktér. Je autorom a spoluautorom tridsiatky patentovaných vynálezov.

Na dôchodku sa venuje prevažne regionálnej publikačnej činnosti. Vydal publikácie Bryndziarske pastorále (2009), Staroturianske trvalky (2009) a Šesť lístkov okvetia ľalie (2012).

Realizuje sa tiež i časopisecky, predovšetkým v Staroturianskom spravodajcovi, ale aj v Beckovských novinách a Kálnických ozvenách.

Popri tom je autorom štyroch básnických zbierok: Napokon odložím husle (2003), Po splne slnečníc (2006), Zdvihnutá minca (2009) a Sto haiku a verše (2011).

Text: Ing. G. Rumánek
foto: Peter Ondrejovič

Výročná členská schôdza PZ Hurban Beckov

Dňa 17.2.2012 v čase od 17.00 hod do 19.00 hod sa v klube pri parku konala výročná schôdza PZ HURBAN Beckov. Schôdze sa zúčastnilo 20 členov združenia, dvaja čakatelia na členstvo, ako hosť sa ospravedlnil starosta obce Beckov Karol Pavlovič. Schôdzu otvoril a viedol predseda združenia Miroslav Uherčík. Správu o činnosti predniesol tajomník PZ Ing. Ján Pavlovič, ktorý sa venoval činnosti výboru a aktivitám členov. Správu o činnosti výboru a spolku PZ HURBAN BECKOV za 5 ročné funkčné obdobie predniesol hospodár Pavol Hladký, ktorý sa venoval činnosti výboru a aktivitám členov – jeho hodnotenie bolo veľmi kladné a dospelo sa k názoru, že spoločnosť PZ HURBAN BECKOV dosiahla veľmi dobré výsledky. Ďalej hospodár uviedol počty odstrelu zveri a sponzorských aktivít pre ZŠ Beckov, dôchodcov, obec Beckov a iné organizácie. Taktiež vyhodnotil strelecku činnosť odstrelu škodnej zveri združenia, v ktorej vyniká čakateľ na členstvo Michal Čano, Ing. Ján Pavlovič a Ing. Ján Kováčik. Ďalej hospodár pripomenul, že úlohou PZ HURBAN BECKOV je starostlivosť o zver ako aj o prírodu v katastri obce Beckov. Jedným z hlavných bodov programu bola voľba výboru PZ HURBAN BECKOV, ktorý bol aj jednohlasne zvolený na ďalšie 5. ročné funkčné obdobie. Ďalším dôležitým bodom bolo hlasovanie o prijatie čakateľa o členstvo za člena PZ HURBAN BECKOV Michala Čaňa, ktorý bol aj jednohlasne zvolený a stal sa 21. členom PZ HURBAN BECKOV.

Na záver predseda združenia odovzdal vecný dar členovi Štefanovi Slávikovi, ktorý sa dožíva životného jubilea 60 rokov. Za PZ HURBAN BECKOV mu blahoželáme a ďakujeme za veľmi veľký prínos a obetavú prácu v spoločnosti.

text a foto: Ing. Marek Jambor

V Hrádku sa konal 8.ročník stolnotenisového turnaja

Dňa 25. februára 2012 sa uskutočnil v obci Hrádok 8. ročník stolnotenisového turnaja mikroregiónu Beckov - Zelená voda - Bezovec, na ktorom sa zúčastnili družstvá z Kálnice, Beckova, Kočoviec, Hôrky nad Váhom, Lúky nad Váhom, Modrovky, Modrovej a domáceho Hrádku. Turnaj bol fyzicky náročný, lebo sa hralo systémom každý s každým a podľa starých pravidiel, čiže do 21 bodov a dva víťazné sety. V prípade, že sa v dvoch dvojhrách v zápase nerozhodlo, potom o víťazovi rozhodla štvorhra. Prvenstvo obhajovala Kálnica, ktorá reprezentuje obec v okresnej súťaži a bola veľkým favoritom. Prekvapenie prišlo už v úvodných kolách, keď Hrádok hneď v prvom zápase porazil Beckov a v ďalšom aj Kálnicu rovnakým výsledkom 2:1, čiže rozhodli až štvorhry. Veľkú zásluhu na týchto víťazstvách mal Ladislav Opet, posila z Nového Mesta nad Váhom, ktorý nenašiel premožiteľa počas celého turnaja. Veľmi vyrovnaný zápas sa odohral aj medzi Beckovom a Kálnicou, kde opäť rozhodla štvorhra v prospech Kálnice 1:2, ktorá týmto víťazstvom obsadila striebornú priečku. Beckov mohol stratiť bronzovú pozíciu len v prípade prehry s Lúkou nad Váhom. Prekvapenie sa nekonalo, Beckov vyhral 2:0 a Lúka nad Váhom sa musela uspokojiť so 4. miestom. Ceny pre víťazov odovzdal starosta Hrádku Ing. Rastislav Beňo a starosta Lúky nad Váhom Vladimír Vöröš.

Konečné poradie

1. Hrádok	14 bodov
2. Kálnica	12 bodov
3. Beckov	10 bodov
4. Lúka n/V	8 bodov
5. Modrová	4 body
6. Modrovka	2 body
7. Hôrka n/V	2 body
8. Kočovce	0 bodov

Našu obec Beckov pod taktovkou starostu p. Karola Pavloviča reprezentovali Ján Dvoran, Jaroslav Zbudila, Ján Hodermarský, Jaroslav Straka a David Porubčan.

Jaroslav Zbudila

Vážení spoluobčania!

Je tu jar a s ňou začíname čistenie v .prírode a pripravujeme pôdu na založenie novej úrody. Pri tejto činnosti treba venovať pozornosť pri likvidovaní odpadu, nevypaľovať suchú trávu. Fajčiari, pozor, kde odhadzujete neudusené ohorky cigariet. Deťom nedovoľovať v teréne manipuláciu s otvoreným ohňom. Občania, ktorí zakladajú nové porasty zemiakov, obilia, kukurice a zeleniny v extraviláne na otvorených parcelách, tieto treba zabezpečiť proti poškodeniu divou zverou pohybujúcou sa v okolí obce a jej katastri. Treba si uvedomiť jedno, že dokedy je na tejto planéte zver, bude tu aj človek. Veľké skúsenosti s ochranou takýchto parciel má člen PZ Hurban Beckov p. Milan Hladký, ktorý každému pestovateľovi ochotne poradí a vysvetlí túto problematiku. Pri prechádzkach prírodou sa treba správať pokiaľ možno nehlučne, pohybovať sa po vyznačených cestách, nakoľko v tomto období zver kladie mláďatá a potrebuje k tomu patričný pokoj. Psíkov treba mať na vodítkach, a tieto treba mať farebne odlíšené od farby psíka. Mládežníci, ktorí majú záľubu v jazdení na terénnych motocykloch a rôznych štvorkolkách bez EČV, patria na dráhu, ktorú máme pri Váhu a nie na lesné cesty. Predídeme tak rôznym udalostiam, ktoré neraz končia tragicky, ale nemuseli by. Neraz je ich príčinou benevolentnosť nás starších. Pri prechádzkach prírodou ak narazíte na čierne skládky odpadu, nahláste to na OcÚ Beckov k zjednaniu nápravy.

Vážení občania, zároveň by som Vás chcel požiadať o zhovievavosť a pochopenie v rámci vykonávania kontrolných striel ieb SPZ v našom poľovnom areáli Tehelňa Beckov, ktoré sa budú vykonávať prevažne v sobotu a nedeľu počas mesiacov máj, jún a júl v roku 2012. Tieto kontrolné streľby sa vykonávajú raz za 5 rokov. Čas výkonu strelieb bude od 8.15 hod do 14.00 hod. Pokiaľ možno, v uvedené dni sa vyhnite pri prechádzkach a inej činnosti nášmu areálu, aby nedošlo k nejakej nepredvídanej udalosti . Každý vzniknutý problém treba riešiť so správcom strelnice Ing. Marekom Jamborom, ktorý býva na adrese Beckov č. 152, prípadne s členom PZ, ktorý vykonáva dozor nad streľbou v konkrétny deň priamo na strelnici. Ing. Jambor zabezpečí vyrozumenie členov záhradkárskej osady Sychrov, rodiny Jozefa Nováka a OcÚ Beckov. Za pochopenie vopred ďakujeme.

Pavol Hladký

POZVÁNKA

Oddiel kulturitiky a fitness P+D Jarábek Beckov
poriada Majstrovstvá Slovenska
s nomináciou na ME – súťaž v kulturistike
a klasickej kulturistike juniorov, fitness,
bodyfitness a bikiny fitness junioriek
14. apríla 2012 od 14.00-18.00 h
v Kultúrnom dome v Beckove

Milan Záhumenský a beckovský biliard

Prijali sme pozvanie na návštevu k seniorovi, členovi ZO JDS v Beckove, bývalému šoférovi autobusu z Beckova do Nového Mesta nad Váhom, zapálenému aktívnemu hráčovi biliardu a milému človeku Milanovi Záhumenskému (1940), aby sme sa porozprávali o beckovskom biliarde.

Pán Záhumenský, kedy sa zrodil Váš záujem o biliard?

Ako osem deväť ročné dieťa som sedával na schodoch Hargaškinej krčmy (dnes je tam fi Sevotech)– sledoval som chlapov ako hrajú biliard, gule sa mi nesmierne páčili. Vtedy sa mi biliard zapáčil a páči sa mi dodnes.

Kde sa ešte hrával biliard?

V Beckove sa hrával na troch miestach. Medzi vojnami a do znárodnenia to bolo v krčme „u Hargašky" (majiteľkou bola Mária Hargašová, rod. Paulusová) a pod hradom v Hoteli Kolár; po vojne v Jednote (dnešné zhorenisko), keď vedúcou krčmy bola p. Magdaléna Zverbíková, manželka Ruda Zverbíka. Biliard sa hrával pod hradom v „hoteli" aj po znárodnení – v pohostinstve až do 70-tych rokov, keď Jednota z neho urobila Vináreň pod hradom a biliard zrušili.

Kto vtedy hrával ?

Starými hráčmi boli Ján Ježko, Jozef Gašpar, mäsiar Štefan Lacko, p. Lukáč, Bratislavčan pôvodom z Beckova. Títo štyria boli dobrí hráči. V päťdesiatych rokoch sa ešte hralo v hoteli a v krčme. Začiatkom 70-tych rokov biliard v Beckove zanikol. Jeho obnovenie nastalo až po revolúcii. V roku 1991 sa o jeho obnovu zaslúžil Milan Čelko, keď do krčmy v Jednote kúpil biliardový stôl. Okolo neho sa vytvorila skupina piatich hráčov: ja, Miško Bánovský, Dzinko Bánovský, Vilko Lacko a jeho syn Robko Lacko.

Z detského diváka ste sa stali aktívnym hráčom. Kedy to bolo?

Morkovice 2011

Začínal som ako 17-ročný v krčme u Zverbíkovej. Partia beckovských hráčov vznikla – vlastne sa obnovila až po r. 1991 u Milana Čelka, hralo sa aj u Milana Nožinu. V roku 1993 sa k nám pridala partia hráčov z Nového Mesta nad Váhom, konkrétne Pavol Štauder, ktorý s nami doteraz hrával, ale aj ďalší novomestskí hráči, ako sú Peter Škoda, Marek Štuller, Viliam Mrázik, Martin Mihalko, Oldo Leták, Marián Brodecký a ďalší. Ľúbilo sa im u nás, hlavne Palkovi Štauderovi. Beckovskí a novomestskí hráči vytvorili spoločný biliardový klub, ktorý užívajú až do dnešného dňa, hráva sa aj v Meste aj v Beckove. Hráči dohodli spoluprácu, vytvorili si do roka niekoľko turnajov, ktoré absolvovali v Novom Meste nad Váhom od roku 1993 do 1997 u Uhlíka. Postupne hrávali vo viacerých mestách SR – Senica, Bratislava, Trenčín, Levice - a tak isto aj v ČR – Brno, Ostrava, Havířov, Přerov, Beroun, Olomouc. V Beckove sme začali hrávať turnaje od roku 1994, z toho sme raz hrali u Nožinu, potom v kolkárni, kde hráme doteraz. Prvý turnaj v Novom Meste som vyhral ja! Raz tam vyhral aj Vilo Lacko, Miško Bánovský bol 3. Hráme už 21 rokov nepretržite a turnaje 18 rokov. V Beckove sme hrávali Vianočný turnaj, ktorý sa zmenil v r. 2007 na Turnaj Emiliána Bánovského, na počesť nášho spoluhráča, ktorý rok predtým umrel. Ďakujeme P. Štauderovi a celému tímu hráčov, ktorí nezabúdajú na nášho dobrého kamaráta a hráča Dzinka a zúčastňujú sa každý rok v decembri Memoriálu Emiliána Bánovského v kolkárni.

Ste úspešní biliardoví hráči?

MZ: Pavol Štauder je najlepší slovenský hráč v kategórii v hre biliardu na 4 gule - karambol (hrá sa aj na 3 gule, ktoré hráva výnimočne na pár turnajoch), má snáď stovku pohárov , z toho aspoň 50 pohárov za 1. miesta, ktoré vyhral na turnajoch v ČR a SR. Michal Bánovský v Havířove porazil najlepšieho hráča turnaja, aj keď medailu nedosiahol. Ostatní hráči hrávajú na menších turnaj v okolí, kde sa tiež umiestňujú na poprednejších miestach.

Pavol Štauder: Za všetky tieto víťazstvá ďakujem predovšetkým podpore svojich spoluhráčov a kamarátov z tímu.

Pán Záhumenský, pochváľte sa Vašimi hráčskymi úspechmi!

V roku 2008 som obsadil 4. miesto v Morkoviciach a v roku 2010 medailové 3. miesto. Hráva tam každoročne 70 až 80 hráčov, je to veľká paráda. Tri vlajky – slovenská, česká a klubová. V Beckove budeme hrať v tomto roku už 6. ročník memoriálu Emilána Bánovského. V Novom Meste hráva 16 hráčov, sú to hráči z Mesta (6) a okolia, zo Senice, z Brezovej p. B., z Beckova (5). Prvé miesto obvykle vyhrá Pavol Štauder, druhé Marek Štuller z Nového Mesta n.V. V roku 2011 som sa umiestnil posledný, hral som o barliach. Nemohol som vynechať turnaj, hoci som mal zdravotné problémy.

Kde a kedy hráte najbližšie v tomto roku?

Už 24. marca 2012 ideme do Morkovíc.

DB: Takže výsledky možno ešte stihneme uverejniť aj v tomto čísle Beckovských novín.

Máte vlastný klub?

Klub máme v kolkárni. Hrávame v Beckove u Jána Pienčáka a v NMnV hráme v Hoteli Diana u Milana Sekeru. Potrebovali by sme aj dorast. Keď sa hralo v krčme, pridali sa k nám aj ďalší, čo si prišli sem tam zahrať, a to Roman Pastorek, Ľubo Prokopenský, Dušan Šimko... Dnes hrávame u Pienčáka, umožnil nám to, môžeme sa u neho stretávať dvakrát do týždňa. Máme k dispozícii jeden biliardový stôl. Kúpil ho Janko, my sme ho opravili, poskladali sme sa na to. Stôl je ťažký, odnesie ho šesť chlapov! Sú v ňom mramorové dosky. Ďakujeme Jankovi Pienčákovi, že nám umožnil hrávať za prijateľnú cenu a vytvoriť tak biliardový klub. Hrali sme aj v Novom Meste, ale bolo to pre nás pridrahé.

Kto Vás stmeľuje či organizuje ?

Palko Štauder zabezpečuje všetky naše podujatia, vozí nás na rôzne turnaje, ktoré sa konajú v SR a ČR, všetky organizačné veci riešime spoločnými silami. Sme partia.

Ako vyzerá turnaj v Beckove, keď máte k dispozícii len jeden stôl?

Začíname ráno okolo 9. hodiny a končíme po ôsmej až pol deviatej večer, trvá to celý deň až sa vystrieda 16 hráčov. Keby sme tak mali sedem stolov napríklad v Kultúrnom dome v Beckove, to by sa hralo! Ako v Morkoviciach (pri Brne). Tam je to vždy veľká udalosť, je pripravené pohostenie, upečené prasa, pitie, a hlavne SEDEM stolov – nádhera. Majú tam svoj hráčsky klub, vystavené svoje veci, trofeje. Podobne aj v Havířove.

Máte v rodinách nasledovníkov?

Nie, nemáme svojich žiakov, ale boli by sme radi, keby sa našli. Spomínaní mladí chlapi s nami krátko hrávali v krčme, kde sa jedlo a pilo. Ani naše deti či vnuci nehrajú. Škoda.

Máte aj iné aktivity? Napríklad záhradu, kvety?

Už nie, záhradu obmedzujem na minimum, takmer všetko som zatrávnil, zasadím len rajčiny. Na tomto mieste čitateľom, ktorí ho nepoznajú prezradím, že p. Záhumenský je aj hudobník -amatér, sám sa naučil hrať na akordeón podľa sluchu, ale nechce o tom moc hovoriť, kamarátom však rád zahrá.

Ako ste sa dostali k povolaniu šoféra autobusu na trase Beckov – Nové Mesto nad Váhom?

Od 15 rokov som začal pracovať v JRD Beckov, chcel som sa stať automechanikom, ale nevzali ma na prvý raz, tak som rok čakal. Na JRD som zostal do vojenčiny (1959-61), vyučil som sa za traktoristu. Na vojenčine som bol až 29 mesiacov a pol, dvakrát nám predĺžili kvôli politickej situácii (hrozila vojna na Kube). Narukoval som do Vejprt do výcvikového strediska. Slúžil som celú vojnu ako osobný šofér plukovníka Dvořáka. Mal som najnovšie auto škodu 1201 a civilné oblečenie; na dovolenky som chodil v uniforme. Veľa som jazdil vo dne v noci, aj do Nemecka. Po návrate som sa zamestnal v ČSAD v Novom Meste ako šofér autobusu, robil som tam 38 rokov a najazdil som vyše 2 a pol milióna kilometrov bez nehody.

Vaše spomienky na detstvo?

Spomínam si na koniec vojny v Beckove, mal som len 5 rokov, ale mnohé veci si dobre pamätám. V bývalej ev. škole (dnešné krízové centrum) spali Maďari, chodil som tam za nimi, jeden vojak ma pestoval, domov som si doniesol blchy a mama ma vybila. Bývali sme v Matiáške. Pamätám si ako Rusi tancovali na priestranstvom pred Tekulovcami. Alebo bombardovanie – ukryli sme sa do bunkra, otec ho vopred vykopal, bolo nás 6 detí. Dobre si spomínam na 1. triedu a moju triednu učiteľku p. Hejnovú. Boli sme prvý povojnový ročník. Triedu sme mali v kúrii Dubnických vo dvore pod schodmi. Od školy sme sa poznali aj s mojou budúcou manželkou Jozefou Juríkovou, o rok mladšou. Prežili sme spolu 43 rokov dobrého manželstva. Postavili sme si nový dom, vychovali dve dcéry Zdenku a Beatku.

Pán Záhumenský je dnes už sám, jeho manželka sa pominula pred šiestimi rokmi; na budúci rok by oslávili zlatú svadbu. Ale nie je osamotený, pomáhajú mu dcéry, starajú sa, aby mal upratané, oprané, navarené. Ani v dome nie je sám, býva s ním vnuk Rasťo s priateľkou. Milan Záhumenský má 72 rokov, je to dosť, ale na biliard, ak bude zdravie, je to stále

dobrý vek. Jemu, aj ostatným hráčom želáme úspechy na turnajoch doma aj blízkej cudzine a nech sa im darí v biliardovom klube! Veď je to na slávu ich, aj našej obce.

Úplne na záver som sa spýtala p. Pavla Štaudera, ktorý prišiel podporiť svojho partnera v hre:

Aký je beckovský biliard?

Najcennejšia trofej – 3. miesto Morkovice 20.3.2010

Beckovský biliard je biliard nadšencov, ktorý je založený na základe hráčov amatérov, ale niektorí hráči svojimi výkonmi v hre sa vyrovnajú priemerovo aj niektorým ligovým profesionálnym hráčom.d

Aká je budúcnosť beckovsko – novomeského biliardu?

Do budúcna plánujeme vybudovať novú herňu, kde by sa tento druh biliardu rozšíril a uplatnil v budúcnosti ešte lepšie ako doteraz. Samozrejme, máme záujem o získanie nových mladých hráčov, ktorí by mali o tento druh športu záujem a časom by dosiahli ešte lepšie výsledky.

Ak chcete vedieť viac, popýtajte sa našich hráčov, radi vám odpovedia. ***Za rozhovor ďakuje Dana Badžgoňová***

OŠK Slovan Beckov hodnotil

Dňa 16.3.2012 sa v priestoroch klubu pri parku zišli členovia Obecného športového klubu Slovan Beckov (futbalového oddielu), aby zhodnotili svoju činnosť za roky 2010 – 2011. Členovia zvolili do návrhovej, mandátovej a volebnej komisie jednotlivých členov, korí plnili svoju funkciu počas výročnej členskej schôdze. Prítomní členovia zobrali na vedomie správu o činnosti OŠK Slovan Beckov prednesenú jej tajomníkom p. Jaroslavom Zbudilom. Zobrali na vedomie a schválili správu o hospodárení OŠK Slovan Beckov za roky 2010 – 2011, prednesenú prezidentom klubu p. Karolom Pavlovičom. Členská schôdza schválila dodatok č. 1 k Stanovám OŠK Slovan Beckov, kde vytvára nový oddiel, a to oddiel kulturistický, ktorý pôsobí v priestoroch obecného úradu. Schválila návrh rozpočtu na rok 2012 s tým, že nakoľko príspevok hlavného sponzora, resp. dotácia od obce Beckov je podstatne nižšia ako po minulé roky, je potrebné, aby všetci členovia na čele s prezidentom vyvinuli maximálne úsilie pre získanie ďalších finančných prostriedkov od sponzorov pre riadne fungovanie klubu. Členská schôdza v zmysle stanov OŠK čl. 3 č.3 písm. d) zvolila do výboru OŠK Slovan Beckov nasledovných členov: Karol Pavlovič, Beckov č. 391; Milan Benko, Beckov č. 208; Ladislav Vanek, Beckov č. 356; Bc. Roman Pastorek, Beckov č. 37; Peter Hazda, Beckov č. 376; Jaroslav Straka, Beckov č. 49; Peter Bánovský, Beckov č. 417; Pavol Bánovský, Beckov č. 360; Dušan Hladký, Beckov č. 315; Ing. Vladimír Šimončic, Beckov č. 414; Marián Gestinger, Beckov č. 101.

V zmysle stanov OŠK čl. 3 č.3 písm. d) členská schôdza zvolila do revíznej komisie nasledovných členov: Ing. Jozef Vranka, Beckov č. 210; Marián Sládek, st., Beckov č. 106; Anton Uherčík, Piešťany.

V zmysle stanov OŠK čl. 3 č.3 písm. d) bol za prezidenta klubu zvolený: Karol Pavlovič, Beckov č. 391 (starosta obce).

Zvolený prezident OŠK Slovan Beckov poďakoval všetkým predchádzajúcim členom výboru za ich prácu v prospech oddielu a vyzval na spoluprácu s kulturistickým oddielom, ktorý bol etablovaný do OŠK Slovan Beckov. Členovia OŠK Slovan Beckov boli oboznámení s nástupom nového trénera A mužstva p. Pavlom Krištofom, ktorý už absolvoval zimnú prípravu a vedúcim mužstva sa stal p. Ladislav Vanek. Dorastenecké mužstvo OŠK Slovan Beckov bude od jarnej sezóny trénovať p. Jaroslav Zbudila a pomáhať mu budú p. Rudolf Šimko ml. a Dušan Šulej. Mužstvo žiakov pokračuje s trénermi p. Romanom Pastorkom a Petrom Hazdom. Záverom prezident klubu poďakoval všetkým prítomným za účasť a vyzval všetkých na spoločnú úspešnú spoluprácu ku prospechu rozvoja a dobrých výsledkov futbalového i kulturistického oddielu OŠK Slovan Beckov. ***P.K.***

Beckovské zimné slávnosti

Obec Beckov je históriou nasiaknutý kút Slovenska. Letné slávnosti s rytiermi vystriedali tie zimné dňa 18.2. 2012. Trojdňové sneženie organizátorov neodradilo, naopak medzi všetkými vytvorilo nefalšovanú náladu pred blížiacim sa podujatím. Išlo o jedinečné ukážky bojov a cvičení Československej ľudovej armády (ČSĽA). Keďže tieto ozbrojené sily reálne nikdy nemuseli zasahovať, išlo len o príklad alternatívnej histórie. Minulý rok bolo slnečné, hoci poriadne mrazivé počasie. Naopak, tento raz boli teploty znesiteľné, no ľudia sa museli boriť snehom a mlákami. Možno preto bola účasť o niečo menšia. Napriek tomu prišli mnohí návštevníci zďaleka a nenechali si ujsť druhý ročník slávností. Všetci sa náhlili na ukážky bojov v parku, vytvoril sa dav. Porast a nedoriešená akustika ľuďom trochu prekážala, ale prostredie bolo autentické. Dokonca aj vojaci sa farebne zladili so snehom. Zrazu sa spustila paľba. ČSĽA verzus diverzanti, muž proti mužovi. Bojovalo sa o život, ozýval sa detský plač. Diváci zaujato pozorovali rôzne taktické postupy i zvolávanie posíl. Zvlášť ich upútal boj zblízka, prehľadávanie vozidla či protichemická jednotka, ktorá zisťovala stupeň zamorenia. Úsmev na všetkých tvárach vyvolal neplánovaný, no za to vydarený útek tzv. holuba či zdĺhavé obliekanie vojaka do ochranného obleku. Za normálnych okolností by to tak dlho dotyčný určite neprežil. Dnes išlo o šou, nie o realitu. Onedlho bola oblasť zabezpečená a nepriatelia zostali zneškodnení. Napokon mŕtvi ožili, ozval sa potlesk, súperi si bratsky potriasli rukami. Deti sa fotili s bojovníkmi pri vojenskej technike a zbierali vystrieľané náboje. „Je to náš koníček, náš klub má vlastný fond. Sú tu chalani z viacerých kútov Slovenska a v Beckove sa nám páči," vyjadril sa k zmyslu dobrovoľnej aktivity jeden z účastníkov Klubu vojenskej histórie. Po ukážkach sa všetci presunuli k stánkom s pohostením, kde už rozvoniavala pripravená kapustnica a pravá dedinská zabíjačka. Ľudia popíjali pivo, koštovali výrobky aj lahodné maškrty zo stánkov. Tento deň bol okorenený výbornou hudbou v podaní Heskovcov z Červeníka. Bujará atmosféra zlákala každého. Návštevníci obdivovali tradičné výrobky kráľov ľudového remesla. Len MY Aréna, kde sa mali konať diskusie na rôzne témy, zívala prázdnotou. Akcia nezabudla ani na najmenších, prišiel fašiangový sprievod. Preoblečené príšery spevom i teatrálne predviedli, ako sa kedysi veselili naši predkovia. V minulosti sa tento rituál spájal aj s ochranným významom. Ľudia sa ním chceli vyvarovať pôsobeniu negatívnych síl, mal im zabezpečiť úrodný rok či plodnosť hospodárskych zvierat. Niektorí domáci im na revanš uliali aj po kalíšku. Vo večerných hodinách skalní vytrvalci oživili starý zvyk – pochovávanie basy (už pod taktovkou základnej školy v kultúrnom dome ako súčasť fašiangového plesu). Ide o symbolický akt, ktorým sa ľud lúči so zábavou. To znamená, že počas štyridsaťdňového pôstu si na basu nikto nezahrá. No uznajte, celkom pekné zakončenie zimy, však? ***K.J.***

Prípravný zápas

V nedeľu 25.3.2012 odohralo futbalové družstvo žiakov OŠK Slovan Beckov svoj v poradí tretí prípravný zápas, tento krát ako odvetu proti svojim rovesníkom z Lúky. Prvý zápas v Lúke pred dvoma týždňami žiaci vyhrali v 3:1, avšak tento výsledok nezodpovedal priebehu hry, ani gólovým príležitostiam, ktoré si vytvorili. Všetci sme preto dúfali, že doma v odvete prelomíme strelecku smolu a súpera zdoláme presvedčivejším rozdielom. To sa napokon podarilo, aj keď priebeh prvého polčasu tomu

nenasvedčoval, a ten sa skončil za stavu 2:1. V druhom polčase sa však podarilo nastrieľať do súperovej brány ďalších päť gólov, a tak zápas skončil rozdielom triedy 7:1, keď góly strieľali: Štefánik Andrej 4, Paholek Michal 2 a Nožina Timotej 1. V príprave na jarnú časť futbalového ročníka 2011-2012 čakajú družstvo žiakov ešte dva prípravné zápasy, a to 30.3.2012 o 16.30 hod. doma proti žiakom z Trenčianskej Turnej a 1.4.2012 odveta v Hrádku. ***Roman Pastorek, tréner***

Fašiangové porekadlá a piesne

Na fašiangy výskaj, v pôste brucho stískaj.
Krátke fašiangy – dlhá zima.
Keď sa cez fašiangy na slnku opeká mačka, potom v pôste za kachle uteká.
Aké počasie na fašiangy, taká Veľká noc.
Ak je prvý fašiangový deň pekný, budú pekné aj prvé jariny.
Keď na fašiangy svieti slnko, budú dobré jačmene.
Suché fašiangy, dobrý rok.
V noci fašiangovej, keď vidíme mnoho hviezd, sliepky ponesú moc vajec toho roku.

Pochovávanie basy

FAŠIANGY, TURÍCE

Fašiangy, Turíce, Veľká noc ide, kto nemá kožucha, zima mu bude. Ja nemám, ja nemám, len sa tak trasiem, dajte mi slaniny, nech sa vypasiem.

Sedí kocúr na slanine, choďte ho odohnať a mne kúsok odrezať, ak sa máte porezať. Keď mi malý odrežete, velice sa porežete, keď mi veľký odrežete, máličko sa porežete.

POPOLCOVÁ STREDA

Popolcovou stredou, ktorá tento rok pripadla na 22. február 2012, sa končí obdobie veselosti a zábavy. V tento deň stíchnu hudci a veselosť končí pochovaním basy. Začína sa pôstne obdobie, ktoré končí na Bielu sobotu Kristovým zmŕtvychvstaním. *ĽP*

PRANOSTIKY

JANUÁR

Dážď keď nesie január, neteší sa hospodár.
Keď ryje krtko v januári, končí zima v máji.
Čo január zazelená, to máj spáli.

FEBRUÁR

Keď vo februári žaby zakŕkajú, veľmi slabú úrodu gazdom zvážajú.
Na hromnice má sedliak radšej vlka v chlieve a ženu na márach, než slnko v poli.
Ak je mráz na sv. Gabriela, bývajú žatvy veselé.

MAREC

Marcový prach a májové slnko, to je sedliakovi nad zlato.
Na svätého Gregora lenivý sedliak, ktorý neorie.
Na Beňadika pohoda – na zemiaky úroda. *ĽP*

Horela lipka, horela

...Keď na ňu iskry padali, všetci mládenci plakali... Neplačte chlapci, neplačte, radšej tú lipku zahaste. Áno, snáď všetci poznáme túto melancholickú ľudovku. Ak ide o lipu, čo horí len v pesničke, je to v poriadku. Ale v okamihu, keď niekto úmyselne zapáli zdravý strom, ide o vec veľmi smutnú, nad ktorou by sme sa mali všetci zamyslieť.

Dňa 13. decembra 2011 sa v obecnom parku vznietila lipa. Samozrejme, nie sama od seba. Podľa očitého svedka išlo o deti vo veku asi 10-12 rokov, ktoré si takýmto spôsobom krátili voľný čas po škole. Údajne to nebol ich prvý pokus, pretože v priebehu týždňa sa o to snažili viackrát. Pyrotechnikou ohrozovali niekoľko stromov, no neúspešne. Nakoniec sa im však podarilo zapáliť jeden z nich, na čo vyľakaní delikventi ušli z miesta činu. Naopak, iná skupinka detí hľadala pomoc v blízkom dome, kde im poskytli vodu a požiar spoločne pohotovo uhasili. Pohľad na obhorený strom je žalostný a otázkou zostáva, či nie je narušená jeho vnútorná rovnováha. Ide o strom mohutný a svojím pádom by mohol ohroziť blízke obydlia, susedné stromy alebo aj okoloidúcich. Až jar ukáže, či túto ranu prežije a zregeneruje svoje sily, alebo ho obec bude musieť vyťať.

Nie je to po prvý raz, čo sa niečo takéto odohralo priamo v srdci Beckova. Pred istým časom sa vedenie obce rozhodlo rozšíriť populáciu líp v parku. Dva malé rastúce stromy asi niekomu na pohľad vadili, a tak jeden z nich dotyčný surovo zlomil. Navyše reči o tom, že by bolo správne vyťažiť „nevyhovujúci“ prvý rad drevín, čo údajne ničí akustiku pri podujatiach, sú nevhodné. Treba podotknúť, že príjemnú, pokojnú atmosféru historického centra dotvára práve bohaté zelené jadro. Parčík o výmere 0,99 ha bol v roku 1983 vyhlásený za Chránený areál Lipový sad, a hoci mu bol tento titul neskôr odobratý, obec sa oň primerane stará. V tieni starých stromov, predovšetkým líp, tu v lete nájdu návštevníci miesto pre odpočinok a taktiež vstupný panel náučných chodníkov. Niektorí jednotlivci však zohyzdili nedotknuteľnú krásu tohto miesta a, žiaľ, ďalšiu sezónu tento barbarský zásah zrejme uvidia aj turisti.

V našej obci zo stromov vždy dominovali lipy. Dva chránené exempláre lipy malolistej sa zachovali vo dvore bývalého Župného sirotinca, dnes bar Kolkáreň. Ich vek sa odhaduje na 130 a 180 rokov. Obec Beckov sa mohla v minulosti popýšiť aj Dvoma lipami v areáli ZŠ, ktoré boli vyhlásené za chránené v roku 1984. Pred niekoľkými rokmi bola jedna z nich vyrúbaná a ďalšiu neskôr výrazne poškodila búrka. Na mieste už zostalo len torzo, ktorého zdravotný stav je natoľko vážny, že právne zanikol predmet ochrany tohto objektu. Snáď každý z nás si pamätá, ako sa v lete 2008 dedinou prehnala veľká búrka s víchricou. Nenávratne poškodila lipy na cintoríne a taktiež ďalšie dva kusy pri obecnom úrade, kedy pod ťarchou jednej z nich bola narušená statika kaplnky Panny Márie Lurdskej. Aby priestranstvo nezostalo zbytočne holé, vďaka dobrovoľníkom na cintoríne pribudlo deväť kusov lipy a pri kaplnke dva platany javorolisté, ktoré sa pekne ujali.

Príroda a počasie sú nevyspytateľné, no fungujú svojím záhadným cyklom, ktoré ľudstvo nemôže nijako ovplyvniť, len sa mu musí poddať. Keď sa však človek rozhodne vziať veci do svojich vlastných rúk a pokoriť zákony prírody, nikdy z toho nevzíde dobrá vec. Dôkazom toho je aj nepremyslený čin detí, ktoré kvôli zábavke zjazvili nevinný strom a pravdepodobne ešte nechápu dôsledky svojich činov. Možno si v duchu myslíte, že sú predsa ešte malé a že netreba z toho robiť vedu. Ale ako sa vraví, nevedomosť neospravedlňuje. Je na nás, aby sme im ukázali, prečo je dôležité chrániť naše prírodné dedičstvo a aký to má zmysel.

Hovorí sa, že každý strom má v sebe ukrytú nemú dušu. Dreviny majú dôležitý hospodársky význam, bez nich by sme nemohli existovať. Je vedecky dokázané, že stromy jednej komunity tvoria spoločnú živú sústavu. Sú medzi sebou navzájom prepletené, spolunažívajú, dorozumievajú sa. Lenže my to nepočujeme, nevnímame... Stromy mali v úcte už naši slovanskí predkovia. Verili, že v nich sídlia duše zomretých, zároveň v nich, akoby večne živých a rodiacich, videli prejav večného života. Pretože strom žije omnoho dlhšie než človek, je mu zosobnením života, trvalosti a neustálej obnovy. Úmyselné poškodenie či vyťatie stromov sa jednoznačne odsudzovalo. Verilo sa, že kto vytne zdravý strom, do roka zomrie. Lipa bola posvätným stromom všetkých Slovanov, zasvätili ju bohyni Lade. Ján Kollár ju povýšil na symbol slovanskej pospolitosti. V minulosti mala veľký duchovný rozmer. Vysádzala sa pri rôznych udalostiach, konali sa pod ňou dedinské snemy či kázania. Dokonca jej kvety i kôra majú všakovaké využitie. Preto je taká jedinečná a spätá s našou kultúrou. Patrí medzi dlhoveké dreviny, môže sa dožiť až 500 rokov.

Na konci októbra tohto roku sa susedná obec Kálnica zapojila do projektu 500 stromov reformácie v ECAV na Slovensku. Pri príležitosti 65. výročia vysvätenia modlitebne obyvatelia vysadili v poradí už trinásty strom.

Zapojiť sa môže ktokoľvek. Generálny biskupský úrad na požiadanie príslušného spoločenstva vydá k zasadenému stromu osvedčenie, na ktorom bude uvedené okrem poradového čísla aj dátum zasadenia stromu a pri akej príležitosti bol strom zasadený. V poslednom čase sa beckovským lipám príliš nedarilo. Čo takto zapojiť do projektu mladšiu generáciu, symbolicky zasadiť na jar novú lipu a na revanš urobiť niečo dobré pre prírodu? Ak deti uvidia rásť plod svojej práce, pravdepodobne si to budú vážiť viac a pozerať sa na životné prostredie inými očami.

Kristína Jurzová

Beckovské noviny - vydáva: Obecný úrad Beckov. Adresa redakcie: Obecný úrad Beckov, č. tel.: (032) 7742 722, E-mail: redakcia-bn@obec-beckov.sk. Redakčná rada: Mgr. Dana Badžgoňová, šéfredaktorka; Ing. Darina Jarábková, Kristína Jurzová, Iveta Martišová, Lenka Martišová, Ľubomír Paulus. Vychádza vo vydav. DELTA, Jiří Foldyna, tel. 0905 259 315, e-mail: delta@ismo.sk. Za vecnú správnosť príspevkov zodpovedajú autori. Evidenčné číslo Beckovské noviny - EV 2878/09. V súlade s § 6 ods. 3 zákona č. 167/2008 Zb.(tlačový zákon) uverejňujeme, že vlastníkom novín je obec Beckov. Obec Beckov nájdete na internetovej stránke www.obec-beckov.sk
© DELTA